

۱۳۳
ترجمی احوال قرار واقعی مندرج می‌باشتم تا اوقات کتاب بسیار سبک و دیدارین بکوت بسبب
فرستی بسیاری احوال گذاشته مختصر ساختم که پس من همین باو کار ماند و حالا عمر انجانب سن
بجاهد و دو سالگی رسید و درین نسخه کتاب احوال چهل کیسال یعنی از سن ۱۴ تا ۲۴ الغایه سمک است
درج نمودم که خوانندگان را از حال من شرح آگاهی است و بد بالهدی التوفیق و الا تمام تمام شد

۱۳۳

بر صغیر یغیا فطایر ارباب حُجرت و خواطر صفا سراسر ارجاب حُجرت محقق و مستتر
مباد که کتاب لطافت قباب اشرفنامه که آیات شرافت از فراوی آن طالع است و آثار
کرامت در مطاوی آن اللیج در خوبترین احیان بهترین از زمان تعلیم نخست در قلم خود نشاء
صاحب بانهام محمد عثمان خان خورجی در مکان فیض میان سعادت نشان مولوی محمد
محمد نصر الله خان صاحب دیشی کلکتر علی گنده واقع فتح باغ از محلات کول در تاریخ ختم
ربیع الاول ۱۲۸۵ هجری مطابق ۲۶ نوامبر ۱۸۶۷ عیسوی علی بنیاد و علیه
الصلوة والسلام بنوعی که رنجیه خاتمه عین شامه و ملا مشکین سواد سلامه شجاعتان مان
خلاصه فیاضان و در آن عظیم المثال فی الاقران جناب نواب محمد اشرف خان صاحب در
مطلبه علی دروس انجلمان بن نسخه بلاغت و مجموعه فصاحت بودلی شایسته تصریف و تبدیل
بودی غایله تحریف و تحویل علی ارسام یافت و حلیه الطباع پذیرفت اسحق محمد ادریس و طاهر

و میر صاحب موصوف از پنجاب بسیار شناسند بودند جایز تیار بی میر صاحب بسیار بود
دوره و بلا خطه نمودن ملک حلی پور گردید از پنجاب بیستم همراه گرفته از غرور و امان بلند قطع
ساز نهادن سیکر و ده و مکانات و دیهات و غیره خلافه حلی پور را ملاحظه میفرمودند چون که میر صاحب
نموده در الحقت فرموده بر مکان چو مهور که از حلی پور فاصله ده کرده است رسیدند از پنجاب
بر اعلانه نور او ای رخصت ساخته میر صاحب موصوف اجل حلی پور شدند و اینچنان از مقام خود
و اینچنین به جای اولی نهادند بیستم رسیدیم و بند و بست ملاقات بخوبی نمودم و قلعه مقام جواهر
ساز نمود و چهارده هزار توپ بخار و پوچی با می چوین طلبیده داخل قلعه مذکور ساختم و تان
که نیست پیش منی است در اعلانه نور او ای قیام میدارم و از فضل الهی همه کار را در نمودی
مثل فی و وقت غمره بنده موجود است و شکر عبادات او سبحانه تعالی بجای آید که در خدمت خود و غده
تخلل مرا جوار دیوئی غایت گشت لیکن حق سبحانه تعالی بخیر ذات خود بار احسان کسی دیگر کرد
به نعم نهاده و التجا و امید بخیر از العالمین نگردم و در همه حال محل فضل برود کار دارم
و کار خود را بکرم کار ساز حقیقی سپردم و در وقت سحری طلب امداد از جناب الهی آمدم و بیستم
حق سبحانه تعالی از دست من عاجز ساخت و احسان بر هر از افرمان حسنه داده و از کسی
و غده کردم خلاف کردم و در خشد کسی نردم و دست گوی بدم و در امانت خیانت و امداد
و اگر کسی از ملازمان خود نکرانی یا دیگری متاد نموده از من بی بیاحت محی من آن را بخی بجان
تعالی گذارشته در مقام کینه کشی نشدم و قتی ندی کننده پشیمان شده التجا آورد و با من
شکی کردم آینده اختیار دست مختار است و در عرصه دو سال آهسته آهسته این کتاب مرتب گردید

خواست که علاقه جی پور با کل موقوف ساخته در مکان نانک پور رسید قیام در زریه بابا
عمر یاد الهی گذرانم آخر سمت مذکور از اینجا بمکان نانک پور رسیدم و بمصاحبان راج جی
صاف نوشته فرستادم که آمدن اینجانب بعلاقه نومرواوانی منخواهد شد و مسافان مستاجری
علاقه مذکور بات ۱۹۹۶ ادام و ادام داخل ساخته فارغ عملی گردم حال اور ۱۹۹۶ او یک کسبی در
علاقه نومرواوانی غیر سیند آخرین صاحب جنت بهادر و مصاحبان راج لاجرشته بدگیر
شخص مستاجر علاقه مذکور کرده فرستادند و اینجانب در مکان نانک پور قیام و در غیر
از فضل الهی خوردار نو خال تو گشته اینجانب سجدات سنگرت حق سبحانه تعالی بجا آورده
نامش امر او بهادر نهادم و هزار بار و چهل مرتبه نموده شادی خوشی جی نمودم و تیاری کلان
محل سرابی در مکان نانک پور جاری ساختم و اکثر دیهات خرید ساختم غرضی که برانی خوردار امر او
ملکان عمر و مکان محل سرابی عالیشان تیار کرده و ادام و علاقه دیهات قریب نصرت هزار و چهل
نموده در ترک ده و ادام و تازندگی انشاء الله آنچه که خواهد شد بفضل خواهم ساخت والا بخت
از تو لدر خوردار و موصوف بهیم علاقه دینوی همیا کردن مثل مکان عالیشان محل سرابی و دیهات
و غیره منظور نبود فقط و تا عرصه چهار ماه و مکان نانک پور قیام کردم و در عرصه خطوطها مصاحبان
راج جی پور پی در پی برای طلب اینجانب رسیدند و سوار ازین مکان کالک فساد بر پا گردیده و تکیه
رسید لهذا اینجانب از نانک پور سوار گشته روانه شد و قطع منازلهای ساخته تر قلعه کالک
و از فضل حق سبحانه تقا در عرصه موقت قلعه مذکور دستخیز گردید بعد آن راجی پور رسیدم و ساقی ازین
راجی صاحب دوازده راجی پور برخاسته رفتند و همه بهر هم صاحب و راجی صاحب راجی پور شده اند

سپست من بزمین سسیده ماند در الحالت سخت طبع بطور سابق در دست ماند و یک خیره صمغ
و نامزدی بروم نمانده آن زمان السیده شده اندرون آب مذکور بنامی امیر فخر که از آب گداز
مذکور بیرون آمد و سنگ خن سبانه تاجا بجای آورد و باز بر چپ فسوار شده روانه گردیده
در میان مانده بندون رسیدیم و از بندون جرتین محلی نور فخرم و از مضاجان ساج ملاقات
ساختیم و برگشته بندون برگشته و در یورو برگشته هوه بنساجری گرفتیم نموسی آن یکی ملاقات نمود
و غیره نیز در اجاره در شمس از راج گرفتیم و کار برداران این طرف انجانب از سابق در بندون
و غیره بودند ملاقات نمودند و غیره و بکنه بود و برگشته دست ملاقات نمود و او ای از سر نو نمود
من بایست بنابر آن از بی نور سوار شده در ضلع نور او ای رسیدیم و تحصیل در آن غیره
از طرف خود مقرر نموده جایی بنامی همه پرکات علاقه نور او ای فرستاده بند دست
مذکور قرار واقعه کرده گرفتیم بعد از بندون فتنه درستی کلر با فصل نمودم بعد دو ماه در پارس
از بندون بصلح نور او ای رسیدیم که خبر خانگاه واقعه را درم کلان بهادر از مکان سیمه
انچه غم و الم رسید از اخلاطه و تحریر بیرون است و غیره و منال گردیده ازین جهان فایعالم
جوادانی رحلت فرمودند و صرف یکده خمر شش سال گذشته رفتند و اینجانب سلطان
بابت ستاجر علاقه بندون علاقه نور او ای دوام و دام در راج داخل نموده فارغ خط گرفتیم و درین
یک صاخر مسخر راج صاحب بهادر اجنت مقرر شده در بی پور رسیده بیاع حاجی که از شهر کوکو
انبا سلیک کرده است قیام و در زنده یکی کار بار راج موصوف میا خن انجانب علاقه بندون
و غده در شمس گذشته دادم صرف علاقه نور او ای بصلح مستی داشته و طبع است

همان سیده قدیم ایسی خاتمه صاحبه طلبه حصول ساختن و عجب حال ویداره که
که بوقت دو گهری شب گذشته که بارش باران میشد اینجا هم والدہ صاحبہ طلبہ بر یک سوار
قیلوله می ساختن و برادر خود منظر علیخان بر دیگر چارپائی بودند در غرضه طعام برای خود آید
اینجا بر خاسته مع برادر موصوف تناول طعام نمودیم بعد تناول طعام بخیرت والدہ صاحبہ
عوض ساختن که بایان طعام خوردیم انصاحیه ہم تناول طعام فرمایند والدہ صاحبہ سبب بیا
فاج که کایک رویداده بود زبان باری ابی او بعد از ریحانیه مصروف شدن و خیال
دم که این باری فاج سخت است و عمر خاتمه صاحبه ضعیف است باید دید که چه صورت بود
لہذا سواران پیاده را که در تیرا بودند روان کردند و او هم و اینجا می آمد یک سوار دیگر
در میان می آمد و مع حاجت باری کردیم از فضل حق سبحانہ تعالی در عصر غنیمت باری والدہ صاحبہ
طلبہ بالکل رفع کرد بعد از آن اینجا والدہ صاحبہ رخصت شده می آمد و دیگر طرف
مندان ای شده می رفتم و از بارش باران حجت الہی است براز آب و شگاف رسته نظر
نمی آمد و قریب یک و نیم گندم عیش و فراخ و براز آب و لہذا گدازه بود در شناخت نیاید
اینجا بر سب سوار شده پیش از سوار دیگر می رفتم که کایک سبب منی را لک می بینم که
آدمه غرق شده و اینجا علم شناسی قدیم بود و دوران حالت از سبب نگشته بعد
سبب اینجا بالایی بود که شناسی کرده بکاره گدازه سیده خواست که بدر و
چونکه سبب عیش گدازه بای بالین سبب زمین زیند و مرقی تمام کرد ازین باعث و این
شده و گردان گدازه مذکور افتاد و آن وقت اینجا از سبب علل شده در تیرا گدازه آب

[illegible]

[illegible]

ول کرده کفرم بعد آن اینجا ماه که از کائنات بمویر رستم و راول بری سال حضور
ما صاحب اینجا از حد زیاد رمضان گذشته و سندی است تا خبری بکشد اینجام اینجا
سند نزد اینجا پسین چنانچه در سنت مذکور قوط سالی عالم گیر دین بود مگر در صلح منو
زیاده تر قوط سالی مدتی ده بود لهذا است تا خبری بکشد اینجام اینجا
است تا خبری بکشد اینجام اینجا پسین چنانچه در سنت مذکور قوط سالی عالم گیر دین بود مگر در صلح منو
مردمان معتقدین و غیره از رشتن بطرف ملک او رفتند چونکه حالت برگشته مذکور بر طبق گشت و رفت
اتصال در عقل و گشت ابتدا شد برگشته مذکور و در راول راج نام گشته است اینجا
راول بری سال نزد اینجا و در وقت ملاقات از اینجا گفت که خبری فرموده شد
برگشته مذکور تا ناید چونکه در آن ایام از یک نیم ماه عاضه بخار برز طبعیت اینجا صادر بود
در دل خود همین بهتر است که علاقه لومرا و الی و غیره از من دون مسافت هفتاد و کرده
و در من طاق نیست علاقه لومرا و الی و غیره را گذاشته باید داد و انداخته علاقه لومرا و الی
را و پس دادم و اینجا از رخی پور سواری با یکی سوار شده راهی من دون شدم و با یکی
و رفیق اینجا که در علاقه لومرا و الی بود و من دون طلبیده کفرم غرضیکه اینجا در من دون
سایه نمایان از لاسا و تسل او را با دما ختم و بدوست بخولی نموده دادم و علاقه لومرا و الی
و غیره و نام و نیز آن تصفیست تا خبری بکشد اینجام اینجا پسین چنانچه در سنت مذکور قوط سالی عالم گیر دین بود مگر در صلح منو
منه و این تصفیست تا خبری بکشد اینجام اینجا پسین چنانچه در سنت مذکور قوط سالی عالم گیر دین بود مگر در صلح منو
مگر و اما از راج بود و تصالیست تا خبری بکشد اینجام اینجا پسین چنانچه در سنت مذکور قوط سالی عالم گیر دین بود مگر در صلح منو

رام بخش گفتیم که اگر ارم و زحمه برکوه نخواهد شد قلعه که بالای کوه است تا یکسال هم در دست نخواهد
آمد کینان مذکور گفت که یک پلشن در سخت من است آنچه که حکم شود بموجب آن بنمایم ساخت
آخرش چهار کتی پلشن کینان رام بخش مردمان چاهای خود همراه گرفته حمله برکوه ساختم از
حق سبحانہ تعالی تا چهار گهری شب گذشته قلعه مذکور را ستیده گرفتیم و چمن سنگ و غیره قریب
یک هزار بند و پنج قلعه را گذاشته فرار شده رفتند بعد آن بند و سیست قلعه مذکور نموده تا یکبار
شب گذشته بدره خود رسیده ارم نمودم روز دیگر از آنجا سوار شده بجای رسیدیم و از راه
بیری سال ملاقات ساختم چنانچه راول جو از پنجاب نهایت خوشنود شده و تصنیف تحریف
از حدزاده بر زبان آورد و بعد آن پنجاب را برای بند و سیست ضلع تو مرا و آلی و غیره رحمت
ساخته چنانچه از جی پور روانه گشته بر مکان تنوئی رسیدیم و از تنوئی بعد نام برسات
کوچ نموده قریب موضع تهنایت مضبوط و پلشن و ده ضریق بی حاجت سپاسیان قریب شصت
سوار رسیده دیره ساخت و بند و سیست فجدری بکلی اصلاح بخوبی شده رفت و در آنجا اصلاح
مذکور در دستاخر از راج جی پور کرده گرفتیم و از قدیم الا یام جای مکان تهنایت عال نشین در ضلع
نمودیم همین سرشته بود که همیشه فوج راج جی پور و ضلع تو مرا و آلی میرسد فوج مذکور رسیده
رفته دیره ساخته از محل راج میرفت اینجا را سرشته و دستور پسند نادر قریب موضع تهنایت
چهاروی فوج همراهی و کرانده و ادم و مکان محل سرائی نانو مکان کپری مردان تعمیر نموده دست
کرانده و ادم و بند و سیست نقشه عملداری بجه که باید و نباید در همه ضلع با ظهور در آمد و مبلغان
مسناجر جی ادم و ادم سیاق ساختم و فارغ غلط مساجر موجب سرشته از راج جی پور است ۱۸

[illegible]

۲۱۹ زمان اورا خواهم گشت و آنچه که شدنی است خواهد شد و غنیکه خبر فتنه یا بغیر برسد
ما زمان بسب سوار شده همه چند کی فیتان خود روانه شوید و رجواشن من گفت
که انصاحب گذاشته نخواهم رفت همراه بوده شامل یکی بدی خواهم ماند آخرش اینجا که
بسته مستعد گشته بروم و قریه مالی تیار کرده بدست گرفته بر سب سوار شده معه را در موصوف
از حویلی خود روانه گشته بدویان خانه فراج رسیدم و دیدم که تهاگری سالی ششست
و مشعلها روشن طلب تنخواه فوج بلا پنهان بدست میداد و تقسیم بسیار از چایچه اینجا بود
تھا که بدو رفته رفته بر سر ششم و هفتم ای سالی نیمه سخنان نالایق بدست میداد
راج گفته فرستاده است در چمن چنان نیست که همراه دارم غلام با شتم و از فضل او چای
تعالی تن تنها از لکده مردمان جنگی سروانده نشسته هر سالی خود دارم و انشا از این میگیرم
چایچه از فضل حق سبحان تعالی رومی بدو بجز و گفتن اینجا که تها که بدو چنان عاید
گشت که رنگ روی او زرد گشت و هیچ جواب نداد و خاموش گشته مثل نقوش روی او گشت
مردمان که نشسته بودند تعریف و توصیف شجاعت و بهادری اینجا که با و از بلند بر زبان اند
چون شستم که از فضل حق سبحان تعالی عیب من و دل تها که بدو رست و ای گشت از اینجا رفته
آمد چون همانوقت احوال این قضایا از برادر خود با صبحی صبحی با معلوم شد نماز زمان صبحی
تا کنین تمام بدو بخواه تها که غری سالی گفته فرستاده که در خانه شرف خان صلوات بر او
اندا از ایشان احتیاط دارم و اندم خدین سخنان تها که بدو که در مجلس او نشان کرد و
ایضا و احوال او را و نماز تها که اینجا که اطراف آن سالی و غیره و زنی سوز و گریه و خست

مختار کار و مبرز راج مقرز باشد لیکن بیاف و سپاه صوفی نه نیست که در منزل
بموصوف راول بری سیال لغت و حرمت از اندرون شهر جو طلب
و دیر بکنانیده داد و ایجاب هم از مقام ملازمه موجب شده راول جمعیت
سوار و اندکشته چو یکم بکلیور رسیدم دریافت شده که راول بر سیال باغ باجی در
ماجره دارند و از کافرا مضاجت موقوف شدند لاچار ایجاب و نیزه سواران هم
برون شهر کرانده داد و ایجاب معبر از در زینت علیجان حریده اندرون شهر در حویلی
رسیده قیام و زنده و پانصد سوار ساله اگر بری بلایم باجی نه سید از ده پانصد
دیره ساختند و در آن روز ناگه بری سال چون که از طرف دانی صاحب کار و بار
میاست و همسانند که از اشرف خان یعنی ایجاب از راول جو بدوی کمال است
پاکر موصوف ایجاب بدول خود عداوت گرفته میخواست که بطوریکه باشد از او سپاه
چنانچه بوقت شب است چو در راج گفته فرستاد که فوج اگر بری بر باغ باجی صاحب دیره
کرده است لهذا همیاری خود داری ضرورت است ایجاب یعنی جمعیت باجی خود
همه سوارام باری برین شهر همه شب ای شویاری و بطوریکه استاده شوند و در
چهار گرهی چهار نفر چو بدولت بی در پی رسیدند و استم که بنا کرد و نهان بگنجینه دلی
خرابی ایجاب است از برادر عزیز منظر علیجان گفته که بنا کرد بری سال سبیل چو ایجاب
عداوت میکند و نصیحت بهمین صلاح مناسب است که ایشان این وقت بر سر پشته درین
دوره شهر روند و ایجاب نزد بنا کرد و نیز دم اگر بنا کرد و از سرین ایجاب خود

ما را نمودن مکان برای بود باش در ناناگس پور خواجه انجانب
و بگیری سال صاحب رخصت دو ماه گرفته از جی پور روانه شده طی منازل ساخته
تمام موضع سوگده رسیده ملاقات جنابانی از بهاء صاحب کلان در قبول ساخته
بپور پور گنه فوج بهل در نهادیم و حویلی برای بود باش قایلان تعمیر کرده
و در آن ایام موضع نور پور که از ناناگس پور فاصله سه گزده است پادشاه پور
خان در نیلایم حمیده حویلی برای بود باش تیار کران گرفت و اینجانب بعد دو ماه در آنجا
دو جی پور رسیدم و در اول شهری سال جو خاکی که در انجانب از حد زیاده می ساختند و آنچه
که کاراج سپرد اینجانب ساختن از فصل نجوبی سه انجام می یافت از این پس در روز
ترقی کار بار و دیو بی نظم و سید و برگات ملارنه و غیره از راج تعلقه انجانب گردید
و جزی سال در صاحب راول بر سال چون گشتند و رانی صاحب که والدیه مدارا
جی سنگی بهادر بودند از اغوا می بعضی بعضی از طرف راول جوینا را احتیاج
شدند و در آن ایام یکایک گنگنه در چند لاینها ملازم راج پیدا گشته و بلا آنها آمد
از اغوا می صاحب که دشمنی بر راول جو صاحب تبیه می گوید و چند برود و در
گشتند و نیز و یکدیگر فوج سوار و پیاده ملازم راج از راول جو برخلاف گشتند و سال
و دنگه و الهه باشند و بدو راج فاسم گشتند و از او فاسم بر راول جو صاحب و یک
صاحب اجنٹ مسمی راج صاحب که از طرف سرکانگنی بیرون منجری پور از سابق قیام
مسدودت چنانچه صاحب موصوفت مرید خاست که فساد و فتنه شود و راول هری سال

دوره سانسند تو گدشدن چهارچمی سنگه چهارچم جکت سنگه
و موقوف شدن سرور راجه زور و والد مصفا شدن بر اول
سیرنی سال چنانچه بعد عرصه چهار ماهه طی راجه تولد شد و نام راجه سی
بها در مقرر نموده و نگین سیران راج متقی شده موبن خود را موقوف ساخت بر اول
برای سالی بر عهده مصاحبت کل راج جی پور مقرر نموده و او نیز فقط برادر م کلان
که در ایام سابق سبک خیز علامه راج جی پور گذاشته بطرفا جیمه زنی او میسند پس
بها در تشریف برد و از انجا نزد مهاراجه دولت او بها در مقام گوالا رفت و از انجا
شاه جهان آباد رفیق قیام ساخت و رفتن برادر م کلان چهار کلک و عفو قصه
نمون گور بر صاحب کس و از کلک به وطن رسیدن و از انجا از ده بطرف
کلک نموده راه تری در شتی شسته و در این شده بخد مت گور بر صاحب بها در مقام کلک
قریب دو ماه قیام سانسند گور بر صاحب عفو قصه فرموده و بعد از دو ماه واری
برای سیر جیمه بر آن اراخان مقرر کرده و او نیز بعد آن برادر م کلان بها در کلک
روانک بکنی شسته بکان گوالا آمد و از صاحبان عالیشان خاگان گوالا قیام
و در مقرر کرد که برای سالی در محنت بود و از بکان کونج شستن کرده و سبب قیام آن
و نظر علی ان برادر خود که موضع مقرر قیام میداشتند تشریف آوردند و یک خط عفو
رسمایان عالیشان بنام انجا شسته بجی پور فرستاد و در قتل انجا از جی
پور برادر کلان بها در مقام وطن خرید نمودن موضع تاک

نجان خود را بر خاسته رفته بودند آنوقت صرف باز زده سوار همراه شن مانده بودند در راه
شدند و بعد بیکاه انجات هر روز بخیریل بمباراجه جگت سنگه بهادر زگر کرده دادند
و بعد آن ایجاب رخصت بیکاه گرفته بمکان راج گده که قبایل نام آنجا سکونت میداشتند
و قریب بیکاه آنجا قیام ساخته زبور و غیره اسباب فروخته بقرض خانان داده قبایل
همه گرفته روانه شده محو پور رسیدن در حوالی اندرون شهر سکونت گزیدیم و این امیدوالم
بود و قمر که مومین خوجه که محیط راج حی پور شده بود موقوف خواهد شد از بهاراجه جگت سنگه
بهادر ملاقات ساخته درستی جاگیرات که فرو دستخط بهاراجه موصوف داشتیم کرانده خواهم
گرفت درین عرصه بخت بدیر بیماری شد بدین راج بهاراجه موصوف علاید گشت رحلت
نمودن بهاراجه جگت سنگه ازین جهان فانی بعالم جاودانی
بعد عرصه چهار ماه بهاراجه صاحبین جهان فانی بعالم جاودانی رحلت نموده جهان
اقیرین سپرده چنانچه ازین واقعه جایگاه نهایت غم و الم بردم گردید و امید درستی
جاگیرات در توقف افتاد و چون در آنوقت خلف از آن راج میبود راجه نمودن
مومین خوجه بنیره راجه نرور را لهذا مومین خوجه از کوزیک طفل کنیز بنیره راجه
در بود راجه نان بشنگه خطاب نموده بر سرند راج حی پور نشاییده داد و درین عرصه
علوم گردید که ملک انی بهاراجه جگت سنگه متوفی راجل است و مومین خوجه که از بنیره راج
سلطان راج حیدر عداوت داشت ملک رانی بهاراجه متوفی عداوت منکر و چنانچه بیکاه
را و اول چیری سال غیره بهر نوبت رانی صاحب بنیره راجه شده بود و منجه حو

که از رفیقان اینجانب در آنوقت شنیده بود گفت ازین فقیرست چیزی نگفت گو خواهم
 بگویشتم گفت که احدی را و بروی این فقیر مجال دم زدن نیست از نشان گفت گویا
 رفتی مذکور با حیرت تمام گفت که گفتگو خواهم ساخت درین آثار فقیر مذکور در آمده و برابر
 اینجانب من شریعت الهیه دینانته تا بگفتگوی ثانوی و الا انجا را خاسته رفت چون فقیر مذکور
 همراه خود دولت و علم میرسد بخت باوری طالع و هم نمونی بخت ساز کار اینجانب فقیر
 مذکور این ایات حضرت دیوان حافظ بطور و قاریک کافیه خوش خطی کمال که مثل آن خواهد
 رفتیم دیدم نوشته او از آنجا که هست به سینه میخواند انیت لفظ الا ای طوطی گوید
 اسیر باد و احوالیت شکر زینقار باد سرت سر دولت خوش با وجود دیدن که خوش
 نیستی نمودی از خط با ناله چون میشنیدن این ایات تقویت کمال بر دلم عاید گشت یقین
 داشتیم که بر این فقیر که دعا را نموده بود که گوشت اینجانب رسید و این وقت حق سبحانه
 تعالی رحم نمود از فضل اللہ تعالی از خوف تا دم زیت سبزی خواهد ماند چنانچه از
 فضل الهی همان ظهور آید که از آنروز تا امروز قریب بیست سال شده و باشت بفضل
 روز بروز ترقی امور و نوی میشود و آئینه را تا دم زیت از فضل الهی امید دوستی
 خواهد ماند و بعد از آن فقیر بیست و شش قریب چهار گزنی شنیده این ایات مذکور
 که میخواند چنانچه رفت چون سحر بودی گشت و آفتاب بر آمد و من خود که مصاحب را چه
 بود اینجانب را طلبیده خاطر داری ساخت و یومیه قلیل را از اینجانب مقرر نموده او
 و بگین همراهیان و رفیقان سوار پیاده ها که از سابق بسبب تنگی خرج از اینجانب جدا شده

دست به خوش خورم بودم و حوصلی که استقامت میدستم خوبه بدو از من سستیده گرفت لهذا
سبب نمودن مکان در مکان چنانگاه میان ضیاء الدین صاحب کتب مروان شهر پناه است قیام دهم
و رفیقان هم ایمن گفتند که حالا در اینجا ماندن حاصل نیست از اینجا کنسلی ف روانه شوید
جوابش گفتم که سبب کشیده شدن سخوان پای طاق نیست در این حالت بحال روم آنچه که تقدیر
الهی است در اینجا ظهور خواهد رسید بموجبت طاعت به منم که تا کردگار جهان به دورین آشکارا
جبهه از دهنان من و در سابق یک فقیر حقیر بودم مقام قلعه که هر سه وعای بد کرده بود و خانه
احوال در اوراق سابق نوشته شده است از روز تا امروز عرصه قریب سه سال گذشته
باشد که بخیر زیاری وی فلاح ندیدم و لکنه مار و پشه را که خانه خانگی اینجا که بود و باد
گردید و با نیست یک صدر و پشه نیم باقیانده چونکه نگاه اینجا صرف بفضل کردم کار ساز ختم
بود لهذا در ظاهر حال نقصان بر کسی هوید انگشت و نیز خجالت کاریم از اینجا تن سر زده شد
که در آن بموجبت سبب شدگی و بدنامی پیش خلق الله میگشت رسیدن فقیر منست
برهنه مادر را و دفع تکلیف شدن کشت پیش سجد که چو زره بخت بود و
ده و دوازده رفیقان خود شسته بودم و سبب تکلیف خسران قیل سوز برخی را بدو مان هم را
فروخته داده بود و حاضر بود و لهذا بر یک سبوی گلی چسبیده افروخته داشته بود و از اینجا
که بموجبت ربانی و امداد زدانی ستاره طالع اینجا از حضیض ناکامی با فوج شاد
رسیده تا علیه در وقت یک فقیر منست صاحب کتب مروان مادر را که در حله یاد الهی خانه
مادر را که در کتب مروان صاحب کتب مروان مادر را که در حله یاد الهی خانه

[illegible]

کشیده راست کرده دادند و از اینجا بردست های بر داشته از غار مذکور بیرون آوردند
و از اینجا در بالکی سوار گشته و سپس مدبره آوردند و علاج کردند در بعضی نوبت درج
بدن می نمودن رسید که معه فوج همراهی خودی پور رسید چنانچه اینجا از اینجا در بالکی سوار
شده و درجی پور رسیدن بجای خود استقامت کردند و دیر فوج همراه بیرون شهر کردند
و اوم و بعد چهارم روز بر اوم کلان بهادر که خبر انواع انواع از طرف اینجا شنیده بود
و از اجتمع باراده گویا عازم شده بودند لهذا برای بدین اینجا و فوق بخش حجتی شدند
و بجای نزد اینجا شریف آورده و فرمودند که حال چیست آنوقت این شهر گفتیم
بیت از قصه آینه چینه شکست خوب شد سباب خودی سبکست
و بر اوم کلان بهادر نهایت افسوس از شکستن پای اینجا نمودند و در روز قیام داشتند
روانه بطرف گویا شدند و از فضل حق سبحانه تعالی در عرصه بگاه آرام گردیدند
صحت نمودم لیکن طاقت استیاد حاصل نداشت در حال عرصه دو ماه تنقض گشت
و همراه اینجا قریب چارصد سوار و دوصد پیاده و دوزخ قتل بودند و از راج بگردیدند
هم خبر گیر و خسران مکر دیدارین باعث تنگی خرج از حد زیاده روداده و درین عرصه
مؤمنان خود را با کمال مختار کار راج گشت و آنها که مسکله سنگی هم از کار مصاحبت موقوف
شده و بنسبتی نونی اخت صاحب باور که معه فوج انگریزی درین ضلع رسیده بودند
و بگین ضرب توپها از نواب امیر خان بهادر رسیده گرفت و نواب موصوف که در ملک
حی پور رسیده بند و بست خود کرده گرفته بود و بنسبت صاحب موصوف بند و بست نواب موصوف

و از امیر ترغیب بر مذکر قرار شدن فوج ورام و صاحب شدن
نمی مونس خوجه بعد آن فوج ورام و غیره ساکنان بار واری که صاحب
مادر کار راج حی پور بودند موطن خوجه وقت نیم شب فوج ورام مذکور را قرار ساخته مقید
بودند و مختار کار راج گشت و خوجه مذکور سیم هزار سنگه سنگه را مصاحب و ده و ده
موصوف ایجاب را معیت داشت پلان و دیگر فوج بطرف موضع سامرا که از حی پور فاصله دو
کرده است و ایجاب معیت فوج مذکور قیام داشت حال شکستن استخوان مای
ایجاب و در آن زمان نخست ساوکان بطلع ایجاب بقتدیر الهی عادت گشت که
ایجاب برای کار ضروری ایسی یک روز حربه فتن محی پور مقر ساخته وقت دو کپڑ
شب باقی مانده از دیره سوار گشته معیت داشت سوار ایسی حی پور ششم خونک از دیره باقی
سه صد قدم رفته بودم و ایجاب پیش از سواران بسرا خود میسرم که یکایک
کناره غار که عشق آن سیرت می در حد خواهد بود و راه کوچک جیکه بدایجا رسیدم گفتم که آن
راسته نهایت بیوقعه است لیکن بقتدیر است اندم و از غار مذکور دو قدم رفته بودم که
اسپن از زمین پس مانده یکایک شمشیر غار مذکور رفت آن زمان ایجاب شب پیش از دم
بجود غار مذکور ایسی دویم سپر غار مذکور رفت بعد از ایجاب چستی تمام از سپر غار
جستم بقتدیر که چستی تمام سپر بران ایجاب افتاد که استخوان آن ناکل شکست
که طاقت نیست هم ناز بعد آن هم از ایجاب از سپر مذکور و از ایجاب رسید
و ایجاب بقتدیر شکستن استخوان و ناز کرده بودم و آن هم از ایجاب ناپی ایجاب را

حمله آوردند که مسمی آرام سنگه نگرام مع بهلکین سواران فوج برادر عزیز کرمان حمله آوردند
و برادر موصوف مع سواران همراهی خود بر او شان حمله آوردند و همان طور که پیش از
برادر م کلان بجاد و حمله ساخته لیکن از فضل حق سبحانه تعالی پیچ پیشت نگرید
درین جنگ و جدال آفتاب غروب گشت آخرش بوقت شام فوج کریم موصوف و پیش
خود رفته بعد آن تھا کر سور و همه و اله نزد برادر م گفته و فرستاد که اگر ام و از اینجا کوچ کرده
نخواهند رفت صبح از انطف فوجم کریم و از نظرف ایان از انضا جنگ خواهم ساخت
و سواى ازین دو دانه و گاه و غیره بالکل نخواهند یافت این سخن برادر م کلان نهاد و فرستاد
لاچار گشته هنگام چهار گمتری شب گذشت از اینجا روانه شده و بیکان مهو بر رسیدن و در راه
چون تکلیف حمله شد و داده و قایلان اینجا بفران ایام و در مکان راجع گشته و در راه
کلان بهادر او عزیز کریم خان در اینجا فرستاده و خیمه طایفه گرفت و رسیدن

برادر م کلان بجاد و در حقی پور و سیب کلیف از حقی پور برخاسته
و رفتن با حمیر نزد بابو حقی پور و سیب کلیف بعد آن از اینجا کوچ کرده منزل منزل

شده و در حقی پور رسیده و در حقی پور که اینجا بقیام می بردند و در وقت و اوقات و در وقت و اوقات
مباراجه و نوافی جنگ سنگه بجاد و حصول ساخته و مها را حقه و در حقی پور رسیده و در وقت
تعریف جنگ کرده و در حقی پور رسیده و در حقی پور رسیده و در حقی پور رسیده و در حقی پور رسیده
خسب در سراج پور نهایت بود و سیب کلیف خسب که در وقت و اوقات و در حقی پور رسیده و در حقی پور رسیده
برادر م کلان بهادر و ناخوش گشته از حقی پور برخاسته و در حقی پور رسیده و در حقی پور رسیده

بر سر کین و زاریان بر ادم نهایت خوب فی نظیر بود از گولی بدوق زخمی گردید
بر ادم کلان ببار و بطور شیر غران شش برهنه در دست گرفته بر او شان نقد
سجانه تعالی از فوج طرغانی والد نامقدور کسی نبود که و بروی سبزه ساز و غنیمت
اندازه زیاده جنگ نمود بسیار و مانع فوج مخالفان را زخمی و کشته ساخت و رجات
قالب غروب گشت فوج طرغانی والد با هزار گلوله توپ کمر کرده و صد بار حمله نموده لیکن مانع
حق سجانه تعالی هیچ پیشرفت نرفت پس با ششده قمر یک گروه عقب رفته دیره سبزه ساز و کلان
تا دو گریه شگفته شده با ششده قمر یک گروه عقب رفته دیره سبزه ساز و کلان
بدره خود آمد چون شب خبر گردید و صبح نمود و در فوج طرغانی که هر کس خمر و بود و قدیم
دیره خود و سواران نهاد بر ادم کلان ببار و چون که دید که کسی بمقابل نمی آید بوقت دوپرازا
مرحبت نموده بدیره خود شسته با نذر و نهان کمر و نهان والد که جاگوار راج بود او را کرنل متنا
سخنان سخت و چشم نمائی گفته فرستاد ازین سبب که زک و زخمی شسته گفته فرستاد که کز
متنا خان بایان آید و نموده خواهد داد آن صاحب را در اینجا ماندن میبایست از اینجا کوچ فرستاد
چون که نیم پاس روز باقی مانده بود که تمامی فوج کرنل موصوف تیار گشته از دیره با بر آمده بمقابل
آمده استاده شد تا سجد که طرفانی والد با گولی بدوق بر دیره سبزه ساز و کلان
بر ادم تمامی سواران جمعیت تیار کنانید و بهمین برادر و گرم خان ساخته بمقابل فوج کرنل
فرستاده و بذات خود جمعیت سبزه ساز و کلان با توپ استاده شده گلوله توپ میکانیزه که در
بازگشت نموده توپ یکست و زب مذکور بر زمین افتاد این احوال فوج کرنل موصوف بدیره

قلعته نه که از اینجا قریب سه کوه هست مغر ساخته آخرش این صلاح مقرر کردید که الو
 ندون با خالی کرانده شود و بعد آن تاهی تخیجات و قلعها خود بخود خالی خواهند شد
 صلاح بجای گشته که اوقات را بر حاضری شدن بنام جاگیر در آن آنضلع فرستادند و در هر
 دو سه روز حسب جاگیر در آن حاضر گشتند و نزدیکه قریب یک هزار سوار و پیاده فرستاده
 بعد آن از نو ده کوچ نمودند و از هندون اقله ملک یک نیم کوه و بطرف جنوب رسیده و در روستا
 و در اینجا مستقر گردیدند و خانان که از هندون حاضر شده عرض ساخت که در گدشی موضع یک
 تها از کرینل مهتاب خان است و مکان بسیار مناسب و آن بانای همی عمیق انقدر مستند که مقدم
 هزار با فوج نیست که محاصره آن گدشی شود و سویی از یک ستمه آمد و رفت مردمان است و غایب و غیر
 نیست که برسد و است ستمه مذکور کرده شود تا فاقو کسی غنیمت شدن نمی تواند آخرش برادر هم کالان
 بموجب گفته فاقو مذکور معجبه است هم را خود سوار شده بموضع که هر رسیده و در روستا و از حکمت
 علمی مردمان کرینل مهتاب خان که بطور تها در گدشی مذکور بودند بر آورده و قریب پیل مردمان
 پهلوی میان خود در گدشی مذکور متعین کرده دادند و اینجا از راه دور اندیشی در آن زمان
 مستعد و فرج کرینل مهتاب خان برای خبر رسان متعین کرده و او هم چنانچه هر کاره مذکور ظاهر
 ساخت که کرینل مهتاب خاں از اب حیدر خان بهادر خست گشته معه همکین فوج کوچ
 نوبه اراده رسیدن هندون نموده است اینجا بهما نوقت خط بدین معنی فوج گدشی که کرینل
 مهتاب خان معه همکین فوج از اب حیدر خان بهادر خست گشته کوچ ساخت و اراده رسیدن
 هندون و در آن راه و در آن راه که از اب حیدر خان بهادر خست گشته کوچ ساخت و اراده رسیدن

چون رسیدیم و مکان خوبی گزیدنی والی که در شهر جی بود و قریب روانه سالکان است
مهاراجه آدراج بایان عطا فرموده بود و برادرم کلان بهادر در مکان مذکور تفرقه
داشتند اینجانب هم در آنجا که در شمال برادرم کلان بهادر فرود گشتند و قیام ساختم و در آن
عصره و چندین اری مصاحب اول بر سال ناهات برای ال جواب آج شاه جهان
نزدیک صاحب بهادر بدلی رفتند و فوج انگریزی همراه جنرال نو آخر صاحب برای تدارک نواب
امیر خان بطرف اینضلع کوچ کرده بود و نواب امیر خان مع فوج بر مکان بهادر بود و پوره از
دو ماه بود که سپاسیده قیام می داشت بعد آنکه فوج انگریزی کرنل مهابت خان در قلعه
بندون پیاده مردمان خود گذشته مع فوج از انجا روانه گشته نزد نواب امیر خان بقایم
ما در آنجا پوره رسیده فرستادون مهاراجه سوامی جگت سنگه برادرم کلان بهادر
را اینضلع بندون در آن ایام مهاراجه آدراج سوامی جگت سنگه بهادر برادرم کلان
بهادر را خلعت فاخره و اوده بطرف بندون خشت ساخته و اینجانب مع مشیت سوار و جوبو
ماندم بکین جمعیت سوار پیاده با اینجانب همراه برادرم کلان بهادر فرستاده اودم چنانچه برادرم
کلان بهادر مع جمعیت یک صد سوار و هشتاد نفر پیاده و یک ضربت پانچ پور کوچ نمود
نزد منزل و آنجا بنده بر مکان ثوده پاویر رسید و دیر ساخت و در آنجا کرنل مهابت خان
مع فوج تیار گشته بود و مردمان تپانه داران قلعه متعین بودند و بسببیدن خبر برادرم کلان
بهادر که متعین قلعه نموده بود مع جمعیت پنجاه شخصت نفر مردمان بیکان ثوده مذکور رسیدند
و در آنجا مردمان کرنل متعین بد ساخته قلعه اسباب کرده و اوده آید و اوده

خلاص گشت فی الفور اینجانب اسپس آمده شامل سواران خود شدیم و چند یار ایستاده ماندیم چون
دو ستم که مویشی زخمیان همراهیان انباصله رفته اند لهذا اینجانب نیز زخمیان گردانیده اند
روان شدیم باز در مردمان فوج مخالفان حمولاس سپیده خواسته که شریعه مد و پیمان تمامها
خود بجا آرند و غنائم و ده برامیان حمله ساخت اینجانب عثمان گردانیده بر او نشان حمله ساخت دو چپا
مردمان او نشان را بجا گشتم و دو سوار از رفیقان اینجانب بهم زخم گشت آخرش از فضل حوی
تعالی او نشان تاب مقاومت نیاورده پس با گشتن اینجانب از آنجا قریب به صد قدم روانه گشته
بر یک جا که آب لایب و از اسپس رود آمدیم و آنجایی که طعام بطور ناشسته همراه بود خوردیم
آب نوشیدیم بعد آن از آنجا سوار شده در مهو سپیده آرام ساختیم و بوقت یکا شب باقیانده
از مقام مهو به یکمین سواران مویشی حوی کرده همراه گرفته سوار شده بطرف سکرانده روانه گشتم
و بوقت دو گهری روز برآمده قریب به فوج مخالفان رسیده میفرستم تکر مردمان فوج مذکور که از
طرف اینجانب نزول شده بودند از دیره ها خود بر نیامدند مگر کوله های توپ اند دیره ها خود سر کردند
آخرش اینجانب بحیرت تمام مقام سکرانده دیره ها خود رسیدیم و بعد آن مویشی را لغو و خه کار و
خرج لابد می نمودم و قریب به سال در آن ضلع مقام ساختم و صد تا تاخت و جنگ نمودم و آنجا
سواری اینجانب که بی نظیر بود گشته شده رفت و بسیار از رفیقان بجا آمدند و بنحیه دلچال
منفصل یکمین تاخت و جنگ نوشتن عمری باید لهذا موقوف کردم رفتن اینجانب از سکران
و رسیدن بجای پور و آمدن فوج انگریزی بجای نواب اسپس خان بعد آن
بجای طلب محاربه آوراج سولای جکت سنگه بهادر اینجانب از الضلع روانه گشتم و در

از فضل حق سبحانه تعالی در میان آنها شده بر عول بند و حقان که بر گاه که گشته بودند
 و چهار مردمان را بجان گشتم او شان تاب نیاورده و فرار شدند اینجا مفت سواران
 همایان خود بسبب نیمی غایب یا پاده کرده عقب او شان فتم و در یک ناله او شان را می فرستاد
 کردم و از هر طرف بنزد و قمر سبکست و یک سوار از همایان خود با لطف گناه مذکور را می
 همین فرستادم که سوار مذکور بان طرف گناه استاده خبر گیران باشد و قتی که فوج یابد که
 کواران از انطرف گناه نیاید فی الفور از اینجا برگشته اطلاع سازد و آخرش بکلی میجویشی را از گناه
 مذکور عبور کرده در ضمن سوار مذکور آمده از اینجا گفت که قریب چهار فوج مخالفان متصل گناه
 رسید می آیند اینجا مردمان خود را که پیاپی شده بودند بپشت سوار کرده روانه گشتم چونکه
 از گناه مذکور عبور کرده دیدم که فوج محبت کثیر مخالفان شدی تا هم می آیند آنوقت طلعت
 اینجا از بعد شد گشتم از همایان خود کفتم که امروز جنگ بدین وجه خواهم ساخت که سوار
 بر فوج مخالفان فتنه خیزانی نمیشود و جواب دوز خواهم ساخت این گفته شنیده
 است که آهسته بمقابله او شان میرفتیم از فضل حق سبحانه تعالی سر در دل فوج مخالفان جاری
 و حوصله مقابله و عهد میان جمع و از دل آنها فراموش گشت بجا که بودند اینجا استاده ماندند و آن
 وقت مردمان موضع غازی را بر راه سوار شدند و شناخته بمقابله پیش آمدند اینجا اینجا
 از مردمان همایان خود گفت که حالا ایشان همین جا بمقابله او شان ایستاده و مانند اینجا
 تنها سوار بر مردمان موضع مذکور رفته تهره زدم که در حق ایشانان همین بهر سوخت که پیش گشته
 خود بدو اینجا می مردمان مذکور رسید و گفتند اینجا عمل نموده و این سه خود فتنه را می

آخرش گواران مذکور تاب مقاومت نیاورده مویشی را گذاشته راه نیت پیموده رفتند
آخرش مویشی مذکور را همراه گرفته بطرف مهره روانه شدم و منجواستم که از گهاٹ کوہ کوئند
مویشی مذکور را عبور کرانده بجان مهره رسیدہ بود چون سردار التاج خان و امام خان جلال
و غیرہ چندین صلاح ساختہ کہ از عقب اشرف خان حساب از گهاٹ کر بری با نظرف منسب
نیت آخرش اشرف خان را پس شدہ با نظرف خواهد آمد لھذا بند و بست گهاٹ ہای انظر
کرده استادہ باید ماند و قنیکہ اوشان گهاٹ خواهد رسید از زمان بموجبم خود خواہیم
گوواران تمامی انضام را اطلاع کرده بند و بست گهاٹ ہا کرانده گرفت و فوج والہ ما معہ ضرب
توپہا قریب بجان ناوٹہ کہ از گهاٹ کوئندی بفاصلہ یک کرہ رسیدہ استادہ انتظار انجا
می کشیدند انجا معہ دوازده سوار پیشش می آمد و دیگر سواران معہ مویشی عقب
آمدند چونکہ انجا ب سوار مذکور قریب گھاٹہ کوہ کوئندی رسیدہ دیدیم کہ ہزار مردمان گواران
از ہر طرف بطرف گھاٹہ کوئندی میروند و قریب با صد مردمان ^{ہا} قائم بودند از
انجا شصت مردمان پیش قدمی کردہ آمدہ و پناہ ناکہ گرفتہ بر بایان گولی بندوق بازند شیر
ازون بندوقہا انجا ب مردول خود ہمین تجور ساختہ کہ امر وز ہزار مردمان بر گھاٹہ کوئند
قائم اند و ہزار مردمان گواران از ہر طرف می آیند و ہمراہ انجا ب پایادہ ہایستند لھذا امر
ازین گھاٹہ عبور نمودن امر محال است مناسب اینکہ از انجا بطرف عکدار یاجہ بہر تپور والہ
شدہ بہرہ رسیدہ شود چونکہ اوشان گولی ہای بندوق بر بایان دند و آتوق طبع انجا ب
و تجور می کشند شدہ بودم از دل فراموش گشتہ بر اوشان اسب را داندہ حکم کردم

جمعیت قلیل است و میان بطور زبان از پیش او نشان شده آمد و روز بوقت مقابلیم هر کسی
 طرح خواهد داد و آنکس ستر زن خود خواند نشیند و اشرف خان اقبال خواهد رسانید
 چنانچه برقرار خود ثابت قدم شده سواران مذکور بوقت آمدن اینجانب از دیره با خود کول
 توپ سوار گردند و بعد آن قسیر بکمر سوار چیده چیده و چهار ضربتی پشته هزار پیاده ملین و
 علی غول تقاره ها و فوجی اخیره تفاضله یک نیم گروه عقب اینجانب آمدند اینجانب از تقاره ها
 فوج مخالفان بکوشن خود می شنید و تفاضله یک سر موهم هر سال از طرف مخالفان در
 نیامده چنانچه جمیع تمام روانه میشدیم و از آنها که بر می آمدیم از هندون قریب کرده آن
 مذکور بر موضع اول علامه هندون رسیدن برادر عزیز کرم خان را معه سگین سواران مولوی گاویشا
 موضع مذکور تاخت کرانده دادیم و اینجانب کلاه و توبه دیگر متصل دیره مذکور پیاده ماندیم
 سواران هم ارمیان اسپاد و فایزده قریب چهار صد گاویشا کرده گرفتند و در ضمن سواران
 دیره مذکور قریب چهار صد مردمان مسلح شده از دیره خود برآمده ریوچی کرده حمله کردند که
 دوشی را از دست سواران اینجانب را کرده گرفته بطرف دیره دو اندوه می بردند و درین ضمن
 اسپاده برادر عزیز کرم خان از خزانه برهنه و زخمی گردید و ستمیان مولو خان و رودر سگ که
 از دیشان اینجانب بودند بر خیمه ها کاز می رسیدند و در دوش مردمان دیگر هم زخمی شدند و در ضمن
 یکی از ارمیان اینجانب گفت که گواران مولوی را از دست سواران میان رسیده دیره خود
 اینجانب بجزر و انتقامی این خبر بدو قوی و مالی بدست گرفته و دو سوار از ارجا اسپاده و اینده
 از دیره پیاده راه گواران را در دیره خود می شنید و از دیره خود می شنید و از دیره خود می شنید

۹ و مردان و اهل از دیره های خود گوله ها توپ سیر کردند که یکی از رفیقان همراهی اینجا باشد
ضرب گوله جان بجان آفتاب سپرد و از طرف اینجا بسمردان فوج طرفی آنهاست
شنیدند که یک متفلس از دیره های خود بیرون پای نمی نهاد و آخرش بعد چهار روز او را
تنگ آمد و از اینجا کوچ ساخته که با کوه موضع با بودی به پشت اوده دیره سوار شدند که
راه آمد و طرف هندون سلامت ماند و همان فوج که در مکان پنهانتری قایم بود و اینجا
هر اس کال خورده مردمان تها نه مذکور تها نه را گذارسته فرار شده و فوج خود رفت چونکه
نزد اینجا خرج نمود و از بی یور هم خبر گیری سبب کجبه نیست لهذا کسی طرفی تاخت کرده
کار روانی شرح لاموت میگردم و دوران ایام تکی خرج چنان عاید گردید که از سه روز مردمان
و سپاه همراهیان اینجا بوقت بنافه رسیده اگر فکر معاش نمی بود بفضای قنن فکر
بود که شش روز از فوج مقابل داشته آخرش اخراج کرده بشد روانه شدند
اینجا از سکراده وحی کردن کاو میشان موضع بول و خاک شدن
بر موضع مذکور و بر کها ط و از فوج کریل مهتابان هر میت داول سوار
لاچار برای پذیر معاش معصیت نهاد و سوار خانگی خود و همین قدر با گیر و داران ما
و غنیمت بگین یکصد شخص سوار خواهند و از سکراده سوار شده قریب دایمی چه بگویند
که با بودی شده میر فتم چون بنصرت سبب عجب اینجا بگین سواران تحصیلداران
نامی ضلع با که چای از طرف کریل موضع تعیین بودند فراهم شده شامل فوج بودند چنانچه
مستمر امام خان و تاجان و جلال خان و غره مانداران که در قشبه می بودند مذکور اند و از فوجان

ده دوازده سوار همایان اینجا بی هم زنده نمی ماند بعد آن اینجا بر لب آواره
 ایستاده گشت که هانجا بگین هم اینان اینجا بی هم شدند باز مخالفان ضرب و توبی آواره
 بر میان گوله زدند و زور جنگ کردند ازین طرف اینجا بر آنجا حمله ساخت و اینجا اکثر مردان
 چیده چند مخالفان اینجا گشتن فوج مخالفان تاب مقاومت نیاورد و به بی همی غیره
 که گذشته رفته بودند گرفته را بی گشتند و قتی که اینجا بر فوج مخالفان حمله کرده بود از آنجا
 کوتل که بدست سایلوس و تنها عقب مانده سواران فوج مخالفان گرفته بودند آخرش ایشان موضع شکست
 رسید و دست بعد آن اینجا مکان پنهان رسیدیم دریافت گشت که اینجا حمله اینجا بی هم
 دشمن قریب دوازده سوار مخالفان از سندان پنهان رسید و بودند اینجا آنها را محاصره کرده
 میزدند و اسلحه سکنه جا که در آنجا حمله نموده کفتم که ناکه اینجا حمله اینجا که فوج و الله ایها کرده
 برده اند و پس نخواهند و این سواران اینجا گشتند چون که دیر فوج مخالفان گردیده
 بعدش گشتن اینجا سواران همراهی در دیر فوج مخالفان تلخت کردم و اکثری سواران
 که بیرون از دیرهای خود بودند گشتن و یک پنهان نیز از آنها بدست ما و این اینجا آمد و در
 مقابل جنگ با فوج قریب دوازده سواران بدست مردانهای هم اینان اینجا گشتند و بعد
 از اینجا روانه گشتیم بمقام سکران دیرهای خود رسیدیم درین که از همایان اینجا یک
 از رفیقان گشته شد و در دیرهای خود گشتن و در میان فوج دوم مخالفان
 اینجا حمله اینجا و این سواران ده دوازده سواران ایشان که در پنهان گشتند
 را با ما با فوج ده دوازده سواران سکران سوار شده گرد فوج ایستاده محاصره کردند

ارام سنگه نکر ام مذکور فاصله یک گروه می ماند در آنوقت شخصی از همراهیان گفت که در میان
جمعیت آرام سنگه است اینجا بنحصر و صغای این سخن از اینجا اسب را برانگیخته ز غول نکر ام
مذکور تا ختم در آنوقت نکر ام مذکور از دور اینجا است ساخته از همراهیان خود هیچ نگفته بود
جنگ همراهیان در سر سیم شده عنان سب و گردانیده بطرف فوج بی اختیار راه فرار گرفت و
سواران همراهیان نشنیدند از عقب او راه هزیمت پیچیده و در آن روز اینجا است که زیر آن سید
قدری نمونه زور بود لیکن سب کور نهایت عجیب و غریب و ازین باعث بی اختیار پیچیده
نشده به پیچ عقب او نشان میفرم نکر سواران همراهی اینجا است او نشان رسیده حربه را کرده
میگشتند چونکه سواران فراریان سر سیم بدو اس شده اند و فوج خود شدند اینجا است
معه همراهیان فوج و عقب او نشان اند و فوج میفرم و اکثری مردمان سوار پیاده را گشته
در آنوقت فوج مخالفان بدو اس گشته و ضرب توپ را گذاشته راه هزیمت گرفتند و اینجا است
معه همراهیان طرف روی او نشان شدند تا بدینال فوج او نشان گذردم و همراه اینجا است جمعیت
قلیل بود و پیاده ها هم نبودند ازین باعث ضربتی بهای آنها که خالی پیاده مانده بودند
گرفتند بایدند سواران همراهیان اینجا است در آنوقت متفرق گشتند در ضمن مردمان فوج
مخالفان را حواس آمده قریب قصد سوار بر سواران همراهی اینجا است که قریب دوازده خواهند بود
حمله ساخت و دو سوار همراهیانم از حربه شمشیر باز خمی مسکه و ند اینجا است جان دیده
تن تنها سوار خمره زنان امداد همراهیان خود رسیدم که بمحور رسیدن اینجا است سواران طرف
که شمشیر بهمیز زدند و حواس گشته و اسب شده رفتند اگر در اندم اینجا است بنمیرند و حواس گشته و اسب

داده شده که از فضل حق سبحانه تعالی او نمایان تاب نیاید و فرار گشته و در قریه
 و این جانب از انجا روانه گشته بسکرا از رسید شکست و اوج کرخیل مهتابان
 و مستحق تاج خان بدکان بهاتری معده فوج و کپور و قریب چاه ضربی و چهار سیده دره ساخته
 بود و قلعہ تیار کرده بهانه نشانیده داده بود و جای گرداران و زمین لران ضلع ناظر از قایم تها
 بتک آمد و نزد انجانب رسیده منت و سماجت تمام گفتند که اگر تها از تها تری قایم خواهم
 مانده سرسبز بر باد و خسته بامیان خواهد گردید اگر تو جهات انصاحب از تها بهاتری
 مزدمان کرخیل مهتابان برخاسته روز از زمان انصاحب بطور حاکمانه برای خود متکذر
 اخراج حاضریم بخوابش گفتم که نزد کرخیل مهتابان قریه را زده باین جنگی و جمل ضربی و
 و پنجاه مردمان علی غول قیوم افغانان و حیا و یکبار سوار معشر موجود هستند و نزد انجانب
 قریه و نیم صد سوار و پیاده و یک ضربی و یک پست ازین جمعیت قلیل تها و نشان برداشته
 دادن امر حال است بکریا بنحیاط ایشایان از آمد و فضل حق سبحانه تعالی کوشش جان نموده
 اند و نشان از برداشته داده خواهد شد بعد ان انجانب محید یک صد پنجاه سوار خانگی و یک صد
 را جای گرداران ناظره و غیره همراه گرفته بمقابل فوج کرخیل موصوف سوار گشتم چون که از تها
 در قریه با قصد قدم الظرف در گذر رسیدیم بحسب رمان و رنگی فوج کرخیل مهتابان
 جمعیت نمیشد بالا مردمان و در تها بهاتری گذاشته کویم کرده با نظرف می آمدند و
 ازین امر اطلاع نزد که یکایک قریه صد سوار همراه آرام سنگه بکرام جنبه
 در اول می آمد و همگی فوج پلا تها معده ضربی قوی و بهر نگاه و غیره از معصیت

نداشت بجز رسیدن و ماخت آوردن نایاب قریب یکصد سواران از دیه برآمد
بمقابلہ می نمود این جانب معصوم و دوازده سوار بجز و دیدن باو نشان حمله ساختم چونکه قریب
رسیدم حربه بندوق نمودم هر دو نال می بندوق سبک در باروت از کار بخار شده
نگر شدند بعد آن این جانب شش تیر کشیده برای حمله در ابراهیم رفتم افضل حق سبحان الله
حال سایر سواران مخالفان تاب مقاومت نیاورده راه هزیمت پیورده بگدشی دم گرفتند
بعد آن قریب با صد شش صد یارده با بمقابلہ این جانب از دیه مذکور برآمده بمقابلہ شدند
و میخواستند که موسیقی می کرده را را ما کردند برند و در آن وقت این جانب قریب سی سوار برآورد
مردانه که از رفیقان این جانب بودند بمقابلہ او نشان کردیم و زمین یک سوار از هم این جانب
آمده خطا بر ساخت که در یک احاطه که از اینجا فاصله دو صد قدم خواهد بود و پانزده تیر زده
گواران مسلح قریب شهادت را پس گاو آن داشته مستعد جنگ اند و نیز آه وقت پیاده با
مخالفان میخواستند که با احاطه مذکور رسیدن امداد او نشان نمایند این جانب از رفیقان خود گفت
که ایستایان سوار راه پیاده با مخالفان شدند و بگذرند که با احاطه برسند و این جانب مستعد چهار
سوار ناقص از اینجا روانه گشته بر احاطه مذکور رسیدند از پس دو آمده و همان در یک
و یک بندوق بست و دیگر از هم این جانب خود گرفته در احاطه آمد و از آن زمان یک سوار از
گویی بندوق بجان شاه کردم بعد آن اندرون احاطه معصوم چهار مردان همراه خود رسید
گواران آتیه کردیم و باقیمانده فرار شده رفتند و ز گاوان جمیع سواران مذکور بطرف راجع
میشد و دیگر روانه کردیم و از اینجا ز رفیقان خود رسیدند بر پیاده با مخالفان بودند

بموجب طلب اینجانب رسیدند اینجانب مع پنجاه سوار از سکراندارده راج گده منور
گشتم چونکه بیکان بانپور رسیدم دیدم که در پایی مان گنگا که متصل بانپور است
و سوازی این بانظر فوریای مذکور فوج یکسوی و غیره کرنل مهتابان دیده داشت هر چه
مردمان اینجانب را می عبور دریای مذکور مانع شدند اینجانب خیال کرده فرست سوار کشته مع
سوار پیاده هم ایمان خود عبور دریا مذکور کرده قریب زیاده فوج مذکور شده سرفرم و سواران
و پیاده با فوج مذکور که از من هم اس کمال میباشند بمقابله نیامند
استیم ستر روانه گشته بیکان راج گده نزد قبایلمان رسیدم و قریب یک ماه در آنجا اقامت
گذاشتم بعد آن از آنجا سوار شده راه رسیدن سکران کرده و روانه گشتم در میان راه اینجانب گفت
که موضع دیکار نیز جاقام گرم خان نکر ام است اینجانب رسیده و او را دیده و سکران رسیدن
همانست آخرش موضع مذکور رسیدم و سواران هم ایمان خود را حکم دادیم که متفرق شده
و بیکان طرف رفتند و در راجی سکران اینجانب مع ده دیوانه سوار در آنجا ایستاده ماند
و خبر و دوتالی که در دستم بود و در قیام راه گده خبر گیری بدوق مذکور نکردم و بیکان
حقایق بی خبری آید باریان بدوزین بدوق که در مانده و در اجزای ساخته بود و در این امر
بیکان اطلاع نمود و مانور مستقیم راج خان خبر روزه کرنل مهتابان که اخبر کان فوج
بود و از آنجا قریب یکروز رسیده مهمی فوج دیره کرده بود و خود مع یک صد سوار از فوج
و اینست که در موضع دیکار نیز ذکر خان نکر ام رسیده موجود بود و اینجانب از راه

سواران همراهی خود مکان پانور برای ملاقات مستحق تبار سنگ که جاگیر فدا بخا بود و در فم و دو
خبر رسید که آرام سنگ که حرام بطرف سکرانده رفته فساد کرده و جمعیت سواران و پیاده با هم
اینجا عقیقت کرده اند لهذا اینجا است وقت یک پاس و زبانمان به بحر رسیدن خبر عکس کور از
سوار شده بر موضع تنگ آمده رسیده دیدیم که همراهیان سوار پیاده با که عقیقت حکم مذکور کرده
بودند و پس شن بدیده های خود رفتند و حکم مذکور معیه با قصد مردمان پیاده بیرون در پیجا
نجا قدم زیر درختان نشسته است آنوقت از همراهیان خود گفتیم که حکم مذکور که برای فساد
رفته بود هیچ نگردیده و مردمان اینجا عقیقت او شده اند و در پی رسانیده و پس بقصد
حالا از اینجا و پس شده بکرا رسیدن مناسب است مستحق و در سنگ مردان که از رفیقان اینجا
بود گفت حالا که انصاحب اینجا است و در پی و حکم انان انصاحب خوب ترین وجه می شناسند
اگر بیرون سزا و پس شده رویم نمایان و لا و می نیست بجوابش گفتیم که نزد من قرب اینجا
نصحت سوار موجود اند و حکم قریب مکان خود معیه با قصد پیاده با مسلم بنده و می نیست
و در خصوص وقت سزا و می نیست مگر حالا که ایشان اینطور گفت سزا و حکم انان واجب لازم
افتاد این گفته است و دانیده بر دشمنان حمله ساختم از فضل حق سبحانه تعالی که حرام مذکور را
خورده و بی تاب شده راه فرار گرفتند اینجا و همراهیان تا اندرون به تعاقب کردند و اکثر
بیم ساخته بدار البوار فرستاد مگر حکم مذکور معلوم نکردید که کجا حتم نشده رفت اگر خطه افغان
جب قول من خود گرفتار کرده میشد بعد آن از اینجا مراجعت کرده بکرا رسیدیم و در این
بلان اینجا و مکان راج گداه علاقه را و راجه الور و لکه که از مسکرا نه فاصله دوازده کرده

برجاء مذکور بطرف دینه رسیده ایستاده گشت و از گواران مذکور گفت که ناحتی ایشان کشته
خواهند شد بنابر این است که نرگاوان گذاشته بودند و بنوعی که ام مذکور میسر
صدیاده های مسلح از صبح مذکور برآمده برای آمدن گواران نرگاوان وین می آمدند و نرگاوان
بستندم از چاه مذکور رختن باشد گواران که در چاه بودند بکارگی از نرگاوان غلوه غلوه داد
حرکتی از چاه و شمشیر نمودند اینجا بوقت گوی بدوق زد که از آنها یک آدم کشته گشت
بجز دگشته شدن دیگر گواران هر اس خورده اندرون پنج خریدند اینجا بر سر آنها رسیده گفت
که دیگر می از گوی خواهم گشت در حق نمایان بن مناسبت است که سلاح های گذشته فرار
شوند و نمایان بوقت من سلاح های انداخته و نرگاوان با همو ناکذاشته فرار گشتند و اینجا
استیجته بر مردمان محروم که می آمدند حمله ساخته در میان آنها شدند و پهلوی یک کس می شدند
بناده آتش دادم که آنکس سبب جم گوی مذکور بر زمین افتاد و در ضمن سبب شش نواز از نرگاوان
من رسیدند و نمایان تاب مقاومت نیاورده هر اس خورده پشت داده بطرف ده خود حرکت
میرسند نمایان او شازامی کشیم اینجا بملات خود بدستار او نشان میست و کرم خان که
بیت بود طذا بنظر اینجا نیامد مگر می از نرگاوان بن من او رختن از برادر کرم خان گفت که
ام کرم خان بن من است بداد موصوف گفت که از این پس نبود آمده مگر ام رازنده گرفتار سازند
مذکور بجز داغهای این سخن بی تاب شده خود را در یک غار که پیش او بود انداخت پسند
او بچل نیامد بعد از مردمان نمایان بن با خبر که گذشته بود از اینجا ظاهر ساقطه آن
نرگاوان جو بوی شاهی کرده را همراه گرفته و در سرگرا اندر رسیدند و یک از نرگاوان مسفت

۹۱
نظرویکرو ز این جانب از سکرانه جمع سواران همراه خود برای تدبیر هیچ مکان مهم بود
و دریم از غلبه این جانب آرام سنگ مذکور جمعیت سوار و پیاده خود بر دیهات اطرافه سکر
ماخت آوده قریب پانصد را سگ و ایشان را می کرده بر در وقت فضا و ناکه سرام مذکور
سوار پیاده همراهی این جانب که در دیره بودند و نیز جمعیت مصری که همی ز این سکرانه روانه
بر موضع تنگ نه رسید مذکور آن کور مولشی که می کرده آورده بود اندرون خندق که در موضع
مذکور کرده داد و لاوران سوار پیاده با همراهیان این جانب حمله نموده اندرون کور کوکوشید
مولشی از خندق بر آورده آوردند و در دیره مذکور آتش داده خراب ساخته بدیره های خود را
چونکه در جمعیت همراهیان این جانب کسب در آورده و این جانب هم نمود و در نه گدایی مذکور گرفته
نما کسرام مذکور را گرفتار کرده می آوردند بعد آن این جانب از غنیمت سکرانه رسید یکروز
از سکرانه جمعیت سواران همراهی خود سوار شده بر موضع دیگر کانه که در اینجا موضع کرم خان
جمعیت معقول قامت میداشت و کرد فواج و به مذکور تسلیم می یافتن زمین پشت بالا و غل
سوار بود و در جای قلعه رسیدیم سواران همراهیان خود را بر مولشی دیره مذکور فرستادیم
چنانچه سواران مذکور سپاه و آونده و هر جا که مولشی نظر آمد می کرده و رین سخن این جانب
تن تنها سوار بند و ق و فانی بدست گرفته استاده بود و دیدیم که قریب ده دوازده گواران
سینه بجا رس گاو ان میروند این جانب بذات خود برای گرفتن تر گاو ان مذکور فرستادیم و این جانب
بود بسیار کلمان که کرد فواج آن نمی می قریب نیم صد قدم از موضع مذکور بود و گواران مذکور
لبس میدن این جانب گاو ان خود را اندرون پنج چاه مذکور برای حفاظت بر وند این جانب

[illegible]

آورد و درین مختصه قریب بستمی مزد و خوشحال گشته قیام داشتیم بعد آن از اینجا مسافه مکرر
 هم ایماں خود بطرف سکرانہ کہ دیرہ اینجا بود سوار گشتیم و آن وزیر بارش باران رحمت
 الهی بخدی نازل شد و در آن بارش طغیان روانه میکشتم و بوقت یکپاس شب گذشته صبح
 که میر رسیدم بطنیبیانی آئی تاریکی شب نزول بارش غسان شیب دست گرفت و کمر
 بسته نشسته ماندیم و بوقت چهار گهری شب بقیانده از اینجا سوار گشتیم از کمانہ مکان کوچه
 عبور نموده بمکان سکرانہ بدیرہ ما می رسیده آرام کردیم حال کرم خان آرام سنگہ نمک
 حرمان کہ ملازم کرنیل مہتاب خان شدہ و اینجا نیک بہار مغلوب و
 منکوب شدہ است و اوہ سہمی کرم خان نمکرام کہ نمک پرورده قدیم خاندانم بود و سابق
 ازین در قلعه بندون نمکرامی کردہ بود و سہمی آرام سنگہ قوم جاٹ کہ نمک پرورده قدیم خاندانم بود
 اینجا بود از یک سہ ہجرتہ رسالہ از بی ساینده بود و سابق ازین وقتیکہ از کرنیل خان بطیسر
 ناخوش گشتہ بجلالہ بہت پور رسیدہ بود و نمکرام مذکور حق نمک فراموش کردہ و ارادہ غایتین
 مال و اسباب بجانب کہ دہ بود و اینجا احوال این نمکرامان سابق نوشتہ شدہ و رفتہ حال انکار
 نوشتن مناسب نیست و آرام سنگہ مذکور درین ایام ہمراہ ٹاکر دیارام ہاتھرس محلہ بود و
 فتح صاحبان عالیشان انگریز بہادر ٹاکر دیارام را از مکان ہاتھرس خارج ساختہ نمکرام
 مذکور قریب و ہزار اشرفی طلا فی از ہاتھرس بطور عیادت آگاہ و ردہ بود و بارندہ کرنیل مہتاب
 معینہ صمد سوار و دو صد پادہ ملازم کردید و کرنیل نمکرام نیز از کرنیل موصوف آدہ ملازم
 گشت و کرنیل مذکور کہ از بجانب بجان خود نمک آدہ بود و ہمہ نمکرامان مذکور از کرنیل موصوف

۹۹ آورد و درین مختصره قریب بیست و دو روز خوشحال گشته قیام داشتیم بعد آن از اینجا مسعودی
همه اینان خود بطرف سکرانه که دیره اینجا بود سوار گشتیم و آن وزیر بارش باران حجت
الهی بخدی نازل شد و دوران بارش طغیان روانه می گشتیم و بوقت یکپاس منتهی گشته مسعودی
که بیرون رسیدیم بیست و سی نفر تارکی پشت نزول بارش غسان از دست گرفته و کمر
سینه نشسته اندیم و بوقت چهار گری میشتای قیامنده از اینجا سوار گشته از کمانه مکان کوچ
عبور نموده بمکان سکرانه بدیره های رسیده آرام کردیم حال کرم خان آرام سنگه نمک
حرمان که ملازم کرنیل مهتاب خان شده و اینجا نمک بهار مغلوب و
منکوب شکست داده و مسعودی کرم خان نمک کرم که نمک پرورده قدیم خاندانم بود و سابق
ازین در قلعه بندون نمک کرم کرده بود و مسعودی آرام سنگه قوم جاگ که نمک پرورده قدیم خاندانم بود
و اینجا او را از یک پسر بهر تیر رساله ای ساییده بود و سابق ازین وقتیکه از کرنیل جان طغیان
ناخوش گشته بعد از قدرت پور رسیده بودیم نمک کرم مذکور حق نمک فراموش کرده و از ده غارت
مال و اسباب اینجا کرده بود و اینجا احوال این نمک امان سابق نوشته شد و از وقت حال اگر
نوشتن مناسب نیست و آرام سنگه مذکور درین ایام همراه همکار دیارام باهرس و اله بود و
فوج صاحبان عالیشان انگریز بهادر همکار دیارام را از مکان باهرس خارج ساخته نمک کرم
مذکور قریب و هزار اشرفی طلا در آن باهرس بطور بیخادست آورده بود و بارندگی کرنیل مهتاب
مسعودی بکنین سوار و دو صد یارده ملازم کردید و کرنیل نمک کرم نیز نزد کرنیل موصوف آمده ملازم
گشت و کرنیل مذکور که از اینجا بجان خود نمک آمده بود و همکار امان مذکور از کرنیل

که قدری قلیل بطور محال بدیند سوار مذکور بدین رفته بموجب گفته اینجا از و شاز
گفت جاگیر داران مذکور در حواشی گفتند که نمی توانیم بیاییم چنانکه می خواهید و بدین
معامله است بخود بطور حرات گرفته تریز سوار مذکور را می گفتند من گفت از اینجا
اینجا غضب ناک گشته بطوریکه سوار بودم سبب محض از این پیاپی شدن تو
همانطور سبب لطف دیدن و ایند جمله ساخته اندرون دیده رسیدم و مردانهای همراهان
همراه اینجا آمدند اینجا همراهمان اندرون از سبب فرود آمده سبب کردیم و
بسیک مردان به بر اقل رسانیدیم او شان باب مقاومت پیاورده در وید مذکور که یک
نیم خنجر کلان بطور گداز بود در آن برج رفته بمقابله پیش آمده گولی بدوق ای میزدند
بعد آن اینجا بمقابله ساخته قریب پنج مردان اقل رسانیده آن بجای رها
کرانده گرفتم و قبایلان را چو تانان و بچه که در آن چرخ بود از و شان مزاحمت کردن
صدی از همراهان خود را دم و قبایلان او شان را مردان همراه داد و بچها را تمام کردن
او ان و غیره آنچه که در وید میگفتم و همراهان او اسباب غارتیده بار کردند و از همراهان
یک کس بنان بجان آفرین سپرد و پنج چهار کسان را کشتند بعد از این
کرده بخوشحال گداه رسیدیم قریب نیم هزار و پیر را موسی و از زینداران را باها
دم بعد چند روز یک وزیر صفت سواران همراهان خود را خوشحال گداه سوار
تقسیم کردی تا آنکه آوردیم قریب پانصد اسب موسی را چو کرد

قریب چهل سواران همزمان نزد ایچاق فراسم آمده موجود شدند و درین محله قریب
 با صد سواره باز آمدند و دیگر سواران این بمقابله ایچاق رسیدند و ایچاق آنها را
 آورده اوشان تاب نیاورده و پس شده رفتند بعد از ایچاق ایچاق بطرف خوشحال گده
 مشیجاده سوار و آن گشته و چهار دهنات که در راه آمدند از آنها معامله کرده و برمالی گرفته
 روانه میشدیم چون که بموضع بابوده مکان جاگیر داران جا و مان بود رسیدیم دیدیم که مکی سوار و
 پیاده با وکیل ما و در ایچاق استاد اند و بموضع مذکور از پیاده پیاده ما محاصره ساخته متکفل
 که قبل از در ایچاق دستان است که گرفته حواله میان سازند ایچاق را از آنها سخنان گفت که اگر
 مردانگی دارند بمقابله سازند وکیل ما و از ویشتر گرفته ام بهای طور دیگر از اشراف اوشان
 سخنان است و حاجت کردند و گفتند که اراده مایان را از صاحب ایچاق بمقابله کردن نیست و از
 وکیل ما و بیچک سر کار میگذاریم هر کافر موده ایچاق که مکان صاحب مقام خاصه نیست
 مایان قبول سازند و در حال گفتیم که انوقت ضیافت خوردن نیست و دیگر ضیافت
 خورده خواهد شد بعد از آن از ایچاق میسر شده وکیل ما و در خوشحال گده رسیدیم بعد از
 نشیند از آن موضع بهر آیین سخنان بمقابله پیش کردند و اشراف بر و هزار پانصد روپیه
 معامله مگر که تضامنی نمیدادند و قریب صد گاو آن حی کرده آورده و بوم نمیدادند
 مذکور پس از ده حواله ساختم تا راج نمودن موضع بهاورزان بعد دیگر و از ایچاق
 معر سوار و پیاده همزمان خود سوار گشته بر موضع بهاور که مکان جاگیر دار قوم راجوت جا و در
 بود و قریب استاد گشتم و یک سوار قوم راجوت را که همراه من ملازم بود و بموضع مذکور فرستادم

۱۸
 قریب یکصد تن و اویا صید کرده با آنجاان قلمی که تمام صیقل محمد خان همیشه زاده نوا
 امیرخان است بود چنانچه سواران مذکور و قریب یک هزار مردمان پیاده ملازمان صیقل
 و ساکنان قصبه مذکور و فرستاده گشته برای حاجت میراندند و سواران اوستان این پیاده ها پیش بودند
 قریب پنجایک است ابارانیکه خود چون که همراه اینجاست الوقت ده سوار موجود بودند سواران عمل
 جمیع کشته و دیده راه فرار نمودند و سبب مالی اختیار داده و میرفتند اینجاست هر چند آواز می داد
 که فرار نشوید و می شناده گردید کسی ایستاده نگشت اینجاست از محبت سواران خود قریب ده قدم
 رفته بودم و از پیش دشمنان پشت داده راه فرار گرفتن بخار و گشته تن تنها عیان سپ گردانید
 براوستان حمله کرده تا خرم از فضل حق مسجانه تمام اوستان تعاقبت نمود و در پشت داده فرار شد
 اینجاست در میان آن نهان شده رفته و سه سوار از آنها بجا بجا سی بس نماند و اینجاست در کمر
 امیرخان میرفت و سواران هم از میان اینجاست که راه فرار گرفته بودند و سپس گشته آمدند و سواران
 محافلان بسبب پشت سواران اینجاست بسبب را در دست گرفته بالا که میرفتند و از آنها یک سوار
 یک بسبب ضرب گولی بدو و سواران هم از میان اینجاست که گشته رفت اینجاست محفل اوستان تا زیر
 قاعه نموده و پس بدم بعد آن یک سوار اینجاست شده گفت که بر موضع با توفی قتل داده و دیده ایم
 اینجاست سوار عزیز که خان صاحب امتعه چهار سوار دیگر را می گرفتند قتل داده و مرستاد هم چنانچه او
 وقت بر موضع با توفی رفته قتل داده گرفته آوردند و آن قتل داده همانان نواب امیرخان بود
 در ملازم خود که پس از اینها بیست سال را با جادو بود و پارس مستر برای جانی قتل داده بودند
 بدست کرم خان سواران قتل داده که در نمانده و هیچ سوار و نه خوشحال نگذاشته اند

کرده آورده بودیم معامله آنها فرذا اجد امکان نموده قریب دو هزار روپیه گرفته را که
 دادیم در آن ایام مصر گویند را این سبب نا اتفاقی برادران خود معنای سوارخانه
 از مکان خوشحال گده برخاسته نزد اینجانب رسیدند و اینجانب گفت که حالا این را داده دارم
 که اسپهاسی خج در این باره اگر وفیقان داده در بند را این رسیده شامی شوم اینجانب بر صوت و بجمعی
 و خاطر داری ایشان ساخته می و پیه یومیه برای خرج شان مقرر کرده دادیم و پیه خیر رسید که
 بهار اجه سوای جکت سنگه بهادر از را و بهادر باخی و اسن و هست که مصاحب کل بود و ناخ
 شده گرفتار کرده قبله امیر که بالا می هست فرستاده میقتد نموده و مسی ام ناهیه پروت از جی
 معیه میصد سلطان خانگی خود را و می تمام راه فریش گرفت و در مکان پاوئه را که پوره که قطع بود
 ناخج اس خود تعمیر کرده در تحت تصرف و قبضه شان بود و قریه قیام ساخت و مسیمان سو جید
 و پوزام بیاس که ساکنان بار و از بود و بجای و بهادر باخی اس مصاحب جی پورسند اینجانب
 افذات بنام مصاحبان اج بر درم کلان بیاد و در مقدمه سفارش مصر گویند را این فرستاد
 درم کلان در بخد مت محارجه عالیجاه عرض عرض ساخته کاغذ خاطر جمعی طلبید این پور
 و نویسانده فرستاد بموجب آن مصر موصوف خوش گردیده از اینجانب رخصت شده بحیو
 صرف بلو زرم کلان بیاد و ملازمت بهار اجه ممدوح بخوبی حاصل ساخت و حواله ایشان
 منطبق و خلاص گردیده و دیره مصر گویند را این شده رفت و اینجانب همیشه مقابلت فویم کر
 ن بهر طور میکرد و نیز تیر گذار خسیج نمود انگی و جیک و صل نام میکرد و صد هجک
 میشد در مشتق طول طول میشود حال چند و چنگ با یکدیگر که با یکدیگر

مکر سوارهای او شان از پیاده ها علیحد بود و در آنوقت اینجانب شمشیر کشیده محاسب
سوار بر سواران شان غصب ناک شده حمله کردم از فضل حق سبحانه تعالی او شان تاب نیاوردند
نیاید و پشت داده راه فرار گرفتند و وقتی که سواران شان فرار شدند غول پیاده ها باز
نیز پشت داده رو عقب از پیاده ها فرار گرفتند و در ضمن یکی از رفیقان من گفت که سواران او شان
تا به سیر و ندای اینجانب ازین سخن چنین اندیشه کردم که این شخص این سخن ازین برای می گویند
که زیر این است غصب است لهذا این سخن بطریق طرز گفته است بجز و شنیدن این سخن اینجانب گشت
بی احتیاطی و اسیده بر او شان فتنه تیر یک سوار شمشیر زدم که سوار مذکور از سبب زیر
افق و بعد آن سواران هم را میان اینجانب نیز رسیدند و اسب او گرفتند و پیوسته پادشاه
کو که توپ سر کردند و مردمان پیاده های غول که فرار گشته بدو اسب و دزدان با حوا
رفته باز آمد و عقب من سوار شدند اینجانب از اینجا معاودت نمود و بمقابل غول پیاده
باز گور رسیده جنگ کرده است و استه از جا محله حمله کرده بودم باز آمده استاده گشتم و دیدم که
سوار پیاده ها و حضرت قیام بحضرت تمام رفته بودند ازین باعث خوشنودی کمال گردید این
قریب است پنج سوار از اینجانب فراهم آمدند و دیدم که قریب صد کس گاو و گاو و گاو و گاو و گاو
استاده اند اینجانب سواران فرستاده داد که سواران مذکور بر موشی مذکور رسیده
کرده آوردند و پنج مخالفان پس با گردیده بدیده های خود رسیدند و اینجانب از اینجانب
نعمت و فیروز می افشاید و می خورند خود بمکان سوار شدند و میوه که حمله کرده آوردند و دوم فروخته
بکار رول اینجانب آمدی که دوم مردمان زمینداران بودند و میوه که حمله کرده آوردند

و این جانب از چهار اجداد خود رخصت شده و هم از برادر هم کلان بهادر و شرفیابان یافته از حرم
 سوار گشته لبکرانه رسیدم بعد آن این جانب نیز همایان خود و صلاح ساخته گفتم که همان موضع
 برگزیده و اله نا حق گوی بنده فها بر میان کمر کردند حالا اول تیرا که او شان نمودن ضرورت
 و قدری احوال موضع برگزیده نوشته شود که سه پل و پانزده شتازده ضربت یک سوار
 ملازم راجه بهادر لال سنگه بر موضع کاله کوه دیر داشت و بر موضع مذکور قلعهم هم بود و در
 حال و تها نه و مردمان قریب بقصد نفر سوار پیاده بودند و از موضع برگزیده فاصله یک
 پادوالا بود لهذا این جانب و صلاح تجویز کرده از رفیقان خود گفتم یکی نیست که اول وقت شب
 بشنود بفرج پلا تها که زیر قلعه کاله کوه دیر دارد و ده ضربت چهار ایدست و ده نشود و
 نیست که برگردد بر موضع برگزیده که تها نه راجه بهادر است فته بنابر ساینده شود و رفیقان هم
 گفتند که اگر دیر فوج پلا تها ی زیر قلعه می بود در آن وقت بشنود و در میان سرب و حالا صلاح
 ندارد و در صلاح دویم هم چندی قباح نیست که فوج قریب که و پادوالا دیر دارد و این
 اختیار آخرش این جانب مردمان برگزیده استراحتی ادن مقرر کرده بوقت یک سبب بقیانده
 مع و صد سوار و یک صد پیاده و یک صد ضربت همای خود و پنجاه نفر پیاده مع یک صد ضرب
 خورد و دست پنج سوار ملازمان مصر کج نار این هم اگر گرفته روانه گشتم و بوقت یک گری
 روز برآمده مع سواران و ملازمان موضع مذکور رسیدیم و بعد یک گری ضربت
 مع پیاده هار رنقاره پیاده و پادوالا از موضع
 کاله کوه دیر دمان تها نه خود می آید

[illegible]

کار و امانی خسیج مردمان هم از بی خود کرده میشود آخر شش و صد و سی و سیه برای خرج اینجا
مقرر کرده داد و اینجانب برای امداد و مصرف بوقت چهار گهم شب گذشته از مکان
کوته معدوم سوار جرییده سوار شده یک گهم شب باقی مانده در سکران رسیدم کرگل و
خبر رسیدن اینجانب شنیده سر اسید گشته صبح از اینجا کوچ کرده بطرف شمال از سکران رسیده
ساخت لیکن بوقت کوچ اینجانب از سکران سوار شده خاک نموده او شان اینک ساخته
سکران رسیده آرام ساختیم خاک نمودن از کرگل مهربان خان و غالب بندن
اینجانب گشته شدن اله و او خان ملازم کرگل مذکور چون صبح شد روز و
بوقت یک نیم با من و بر باقی مانده قریب سوار ملازم اینجانب بر دیده های فوج مذکور رفته چند مرد
فوج را غارتیده چونکه در آنوقت فوج کرگل مصرف تیار بود سواران فوج بر او شان حمله کردند
او شان راه فرار پیش گرفته سبک با خود را بطرف سکران بی اختیار رواندند و اینجانب هم
تیار بودم این حال دیده معدوم سوار بر سوار گشته طرف او سبک روانده رفتم و از سواران
فوج متعاند گشت سبک اله و او خان که در شجاعت و مردانگی الهی من شش و دو از همیشه بود
چونکه اینجانب را چشم خود دیده از همریان خود گفت که حالا استاده شوید که خود را شرفان
رسیدن است در حال گولی بدوق از طرف اینجانب بدن او رسید کارش تمام ساخت
سواران همریان اینجانب هم رسیدند و قریب یکبار سوار و پلاشانها ضرب توپ و علی غلای
فوج طرف سکران رسیدند و از هر دو صف فاصله است قدم مانده و یک سبک با شک جلدان به فوج گردید
از سبک که بدوق بر سوار اینجانب رسیدند که سبک زخم گشت با وجود زخم شدن اینجانب

۱
مذکور آواز دادم که این چه نامزدی است که بدو کس گشته از زیر پست رانی چنانچه رفت
مذکور از آواز من دیگر گشته از زیر پست آن بطرف عقب روان گشت بعد آن گولان مذکور
صد بار با رنجایت و اینجانب فریاد می نمود آن گشته بدو کس گشته آمد و پنج چهار مردان را
از آن گشته و زخمی ساختیم از فضل حق سبحانه تعالی از خبر بای شان محفوظ ماندیم و گرد و سر
برخی بسیار پس رسیدند که استیم گشت بعد آن یوشی کرده راه را خود گرفته آوریم و
فرود خانه کارروانی حسن کردیم بهین بطور عیینه بهر جای تاخت نموده کار را خارج نمودند
رفتند که ریل متعاقب آن مکان سگراه مصری که زاین در رسیدن اینجا
بسگراه از مقام گوته به امداد مصر موصوف در خبر سگ ریل موصوف مخفی
خود بر مکان سگراه رفته دیر ساخت و احوال سگراه قدری نوشته میشود که منمصری که زاین
که از ملازمان باقیه از راهی پور بودند برگشته سگراه و وفای مخدومه بود تحت تصرف او بودند
در شب که از افرمان سوار پیاده و ده دوازده ضرب توپ نزد او بود و ریل موصوف از سگراه که
بطرف جنوب رفته کرده بر آنها تیر خاکی داده میخواست که مصری که زاین از قاصد که کوخار هم سوار
در قمره خود آورده موصوف تاب مقاومت نیاورده بدو کس گشت و کس خود را از رنجایت مقام
کوته فرستاد و کس که از رنجایت گفت که کس ریل متعاقب آن مکان سگراه را تانگ ساخته است و نزدیک
اند و میان آنجا آمد ساخت مکان سگراه و غیره از دست خواهد رفت و در پیش گفتم که خبر از آنجا
بهر بلا پس تو بهایا خوشتر نیست نزد کس ریل موصوف چنگی است که از فضل حق سبحانه تعالی که
خود را از این طاقت که بمقابل اینجا است قایم ماند لیکن نزد اینجانب خبر گشت بهر روز تا آنجا که

همچو پیشرفت بر بایان ز رفت و تاعصده و دو پھر جنگی ده پشیمان شده و سپس بدیده
غور رفت چونکه شب گردید سواران راجه کویت سنگه که همراه اینجانب بودند او نشان کا
اینجانب جنگ مانده بود و لهذا بدو سگشته از مهربان فرار شده نزد آقای خود رفتند بعد
از نیل موصوف را آفرید و حوصله ماند که از زمان مقابله جنگ ساز و دو میان هر روز تا
ده روز از مهربان سوار گشته او نشان را بنگریدیم آخر شش در اینجا قیام نمودن سکندر
کوین کرده رفت و اینجانب بعد و چهار روز از مهربان سوار شده بدیده های خود که در کلا
کوده بودند فتنه یکسوزان اینجا سوار شده بر موضع کبری علاقه خوشحال گشته رسیدند و
آنجارا از جنگل حی کرده شده قریب پنجاه مردمان مسلح دیده مذکور قوم کویر بکناره دیده خود
آمده استاده گشتند اینجانب معده دوازده سوار مقابله شان استاده بودیم و نمیکند ششم که
موشی حی کرده رفته غنا و نمایند در زمین مسطح سنگه قوم راجه کویت بدیده که بر کتب کار
سوار بود از اطراف شمشیر برهنه بدست و شمشیر بدست گرفته ترغول گواران کور سوار
می آمد و در اوقات اینجانب دیدن گفت که این شخص جمع نموده تن تنها شمشیر بدست گرفته ترغول
میسر و چونکه ترغول گواران رسید گواران قریب پنج حربه بر چهره بر او زدند و شمشیر
بر چهره اسرار می جان داده فی الفور بر زمین افتاد و سوار مذکور زیر پستاده ماند و گواران
مذکور خواستند که سوار بدیده بر اینجانب بار دل خود گوارا بنود که روی چشم خود فرو
چنین حالت بود و لهذا بدست تمام بر این انگشت بر گواران کور سیده نعره از جا کشید
که همین گواران سیم گشته مثال نقش در دیوار شده حی و حرکت استاده ماند و باز

چرا که صرف از سواران مقابلۀ پاشا و ضربت و توب نمودن مشکل و خان نشود که قیام کرنا
مستجاب خان تملک ساخته در قصبه مهویر رسید و فارت کند و در صورت موجب نامحلی نیاید
خواهر کردید لهذا امروز پای پیاده شده از روشن جنگ سازم چنانچه اینجا مستجاب
و این پاشا و اینان خود پای پیاده شده بمقابلۀ شان بیکان مهویر برآمد و روان گشته بیا
دای که از مهویر فاصله و فترت قدم خواهد بود و درین قیام گزیدیم کر نیل موصوف میرسد
و پیش از آنکه ایستاده کرده و کوله از دوش شروع نموده داد و از هر چهار طرف بطور
در چهار بابا پاشا و علی غول مستغیب کرده حکم حمله داد و از هر صد زیاده و در جنگ هر چهار
طرف از دوازده فصل حق سبحان تعالیان همچو کوه تات قدم ما ندیم و در وقت اوشان رفت
و تا عرصه و پھر جنگ کرده آخرش کر نیل موصوف رسید از اینجا رفته مستجاب
روان شده بدره آخورد رفت بعد اینجا هم مهویر رسید و آرام ساخت مهویر دوم وقت
صبح کر نیل موصوف تیار جنگی ساخته از دیرهای خود مسه بگی تیغ روان گشته و در جنگ
نموده رسیده ایستاده و یوار شهر پناه قصبه مذکور از جای شکسته و بی مرتب شده افغان
بود و لایق جنگ نبود اینجا مستجاب و یوار و شهر پناه کرده گرفت و مستجاب صورت شکسته گماند و فقط
قدیم اینجا بود و در شجاعت و مردانگی بی بدل بود و از طرف مستجاب خود در یک کج مستجاب
دادم و در آن برجه و درازه که یک پای آمد رفت بود و چون مردمان فوج مذکور رسیدند و مستجاب
و غیره اذ آن هیچ سروان کم بران حمله ساختند اوشان تانم تقاوت نیار و در وقت اده راه فرار
از آن لیکر طبع و شجاعت که از هر کس که بی بد و مستجاب حق سبحان تعالی ساخت و فوج کر نیل مستجاب

هوا داشت مستی امیرخان مردانه بر سوار شده بر روی دامن کوه کوچکی رسیده گفت که این کوه
و غبار روشنی معلوم میشود و مملو من در سوار نموده و هند که موشی را می کشد و بیارم بجای
گفتم که در میان حالتی است این راه در گذر باز نمیشد و ساجت بسیار گفت که مسهیم سنگ
طفا که را همراه من کرده و مید که موشی اگر گرفته بیارم باز بجوایش گفتم که حالا در میان سبب
تکان راه حالت نیست آنچه که موشی همراه مایان است اگر بخیر و عافیت تمام این هم سید غلمیت
جنگ شدن بر کبابه کوهن دلی و شکست دادن کرنیل مهتاب خان را

درین سخن در گرو و غبار مذکور صاف نظر آمد که فوج کرنیل مهتاب خان است و بر مایان ایستاده
نظر آمدن فوج آنچه که مردمان بودند بدو حواس شده رنگ نشان بر دو گشت لهذا اینجا از آنها
هیچ نکته نبود و فوج و نالی بدست گرفته و بر سوار شده بطرف فوج کرنیل مذکور روان
گشتم و امیرخان مردانه که بر سوار بود و سینه در دست میداشت همراه اینجا روان
گشت و از آن طرف کرنیل مهتاب خان بدست خود پیش از همه فوج هر خود و جمعه هفتصد
سوار پویه پویه غضبناک گشته می آمد و اینجا در آن روز سلاح پوشی از سر پا و از غرق
بودم در آن حال امیرخان مردانه از من گفت که افسوس صد افسوس از همه امیران است
نست بجوایش گفتم بهج تو مردانه در چنین وقت حرف بد حوا بر زبان آوردن نمی میدو
از آفریدگار خود از دیگر کسی امید داری نمی باید اگر امداد حق سبحانه تعالی همراه مایان
اگر همراه من یک لکس فوج خواهد بود تا هم از مایان سپح غنای نیست و حال که تا دو سوار اعم که
امداد حق سبحانه تعالی همراه مایان است خواهند دید که مخالفان را بچسان بزنند و میدو

معمر ایسان خود تا اندرون آبادی شش پندون تعاقب نموده اگر کسان را قبل ساینده
 من بعد از اینجا بجانب سور و شهر روانه گشتم در اثنای راه هر کسی دیدم که پیش من می آمد آنها را گفت
 و مویشی اینجا گرفته می دم غرض که پنجاه هزار اسب کاوشان و مادگادان و زرگادان
 و غیره غارتین بوقت یکجا پس روز بر آن در سور و سریم اگر چه سبب ماندگی در
 گذر احوال در میان و مردمان مانده بود مگر قیام حاصل در سور و شهر شد و شب گذشته بجا
 آمد و روانه گشتم و بوقت یک پاس در باقی مانده معجزانه سوار در موضع مال خور
 رسیده در زیر رخ فرو آمده گشتم که در مضمین مستی ارجن سنگه قوم را جوت
 داده که چرا که در موضع مذکور معجزه عجیب را آدم نزد اینجا آمده و در دست آن
 دست و پست کوبیده اند و بطرف می افتد گذرانید درین حال یک دم آمده و در گوش
 مذکور چپ گفت ارجن سنگه آهسته بگوش اینجا گفت که کرنل مهتاب خان
 و چون که در موضع که با کوه دیره دار و اطالع انصاف یافته از اینجا معجزه فجیب را سوار
 شده بر اسب و در راه که با کوه آید در خوابش افتاده گشته که چشم می بیند آهسته نیست این گفته
 اینجا بختی و در آن خود سوار شده بطرف که با کوه کوه کوه می روانه گشتم و مویشی کاوشان
 و غنای و سبب ششم که با معجزه مانده بود و برای محافظت و آوردن شان در میان جلد
 چیده و مردانه را بر مویشی بده می آوردند و دیگر سوار بای از مال غارتگی گران با گشته
 بود و بگذارد او شان هم از غنای که هست همه می آمدند و اینجا معجزه سوار بر که با
 مذکور رسیده و در کوه کوه یکی پایا و ده شده بالا رفته گشتم در بر طرف جنوب که غنای

مقرر نموده بوقت شام معه دو صد سوار مردانه از مقام هموه سوار شده بجانب هندون و ۱۲۰
کشم چون هنگام شب دو برادر است رفتن مناسبت لهذا اینجا از همه باغش شده بر او کلاه
سکاهی و بیات اشار راه را اطلاع نموده شده هنگام یک گهری شب باقیاندر زیر هندون
رسیدم بصورت سنگی که از رقیان قدیم اینجا بود و سابق ازین هندون بلبله فوجدار می
مأمور بودند با او گفتم که چونکه سواران کرنیل مهتابان فریب صد سوار در سراقام میدادند
و ایشان از راه سراسر وقت لازم که اول در سراسر سواران کوررا کشته و سیان آنها
خاتین و گرفته من بعد بمان کهری سیده تحصیل دار را گرفتار کرده خواهند چون کهری
بدو اسیر بخت اینجانب کزین شده بخانه یک خاک رو با کشت داده که از باعث روشنی
همه با پیشیار کشته و نقاره فوختند در غیر صبح گردید و روز روشن گشت و آنوقت اینجا
نهایت محقر گشته بود که آنچه اراده کردم صورت نسبت فائق سبکی عاید شد لهذا گفتم که حالا
چون صلاح است از پیش مردان کرنیل طرح داده و راه فرار گرفته شود و این باعث مردان کرنیل
و کشته عقب بایان خواهند ساخت چونکه از هندون مردان کرنیل عقب بایان شده فاصله
پانصد قدم خواهند رسید آنگاه بر او شان حمله کرده بقتل رسانیده خواهد شد در ضمن قریب
سوار و هفت صد پاده علی غول غیره فراهم شده نقاره ها و طاشه ها نوشته بمقابله بایان
پیش آمدند اینجا حصار سابقه پشت داده از پیش ایشان و اندام و او شان عقب شدند
چونکه فاصله یکستادم از هندون فاصله بودیم و امیر خان در غیره حمله نموده و آنرا سرگردان
او شان حمله ساخت اینجا هم لاچار شده حمله نمود او شان تا بمقاومت نیاورد و راه فرار گرفتند

راه گرفته بر موضع چهارم رفته مورچه قائم ساخته و کوه که قریب باروشان خواهم زد و از چهار کوه مذکور
بسیار فاصله چهار صد و دوم خواهد بود که در کربل مهتاب خان گفته تکیه فوج و بهر بیگانه از قلع و دیوار
رسیده نگاه گرفته است و اینهم از پروت جی گفته ام اگر انوقت به موجب صلح انجام کار خواهند
ساخت یعنی کربل که در کربل موصوف مورچه خود بر موضع چهارم قائم خواهد شد از میان
بسیار مانایان و نشان خواهد رفت و دست ساخت است که گفته اند انجام شش سوای نساختن خشتن نشان
انچه من گفته بود که وقت سج کربل موصوف از چهار موضع چهارم مضرع بقایان نشاید قائم نمود
بعد از آن پروت جی کربل مهتاب خان بواسطه حال معرفت و کلا بیان بسیار کرد و بدینجا بهر حجه
پرویت جی فهمائیس نمودم که درین حال جواب هیچ فایده نیست لیکن نشان شش سوای نساخته
و تاهشت لا و در جواب الی انجامانند و در غیر گفتن بنارین و کونند ناراین مضران که در خوشحال کرده
بودند جمعیت یک بلدین چهار ضریب و یک صد و شش سال نام ناهیه می شدند و رفتن و رفت
نام ناهیه محمی و رسیدن انجامان کمال بود و از انجامان خبریده روانه شدند و
رسیدن انجامان نهاده و شکست از ساختن از کربل مهتاب خان بعد از آن
پرویت جی ازاده رفتن جی می کرد و از انجامان ناهیه گفت که من بهر شامی بود رفته چه خواهم ساخت
که در حیو و تکلیف شش مرتبه نهایت است لهذا انجامان بهیض صلح مانده از کربل موصوف مقابله خواهد
ساخت و کار روانی خرج هم ازین صلح کرده خواهد شد آخرش پوست از انجامان کوچ کرده بحدیور رسیده
انجامان بهیض گفتن ناراین و کونند ناراین انجامان که گفته در مکان کوه رسیده و از انجامان گفتن ناراین
نهاده و شش سال که بر فتنه مضرع انجامان مانده و مانده باز و در انجامان تمام شده حاشی

کرنیل جهت ایشان پلاطنها و ضربت ب هارامت مقابلہ بایان کرده گوئی تا کوپ سر کردن شروع نمود
 و آنوقت این جانب از پروتہ ام نامتہ کفتم کہ حالاً ہین صلاح جنگ مناسبست کہ ایشان ہین
 بمقابلہ ایشان سینا دہ نمود و این جانب جمعیت سوارانگی خود بالا بالا از اینجا اشدہ
 برشتہ ایشان صرف سیر پناہ است با ایشان سیدہ حملہ ساختہ فوج مخالفان را ہرست نمودہ خواہم
 و وقتیکہ این جانب از الطرف حکم کنم آن زمان ایشان را نیز طرف حملہ باید ساختہ آخرش ہین صلاح مقرر
 این جانب سہد و صد پناہ سوار مردانہ خانگی خود و قریب صد سوار جاگیرداران ہم ایماں دہت
 سو صوف غشیر روانہ شدیم چونکہ تخمیناً چند قدم از ان ہارفتہ بودم ستم کیسر شکستہ و غیر قریب
 سہ صد سوار کہ عقب فوج مذکور بودند ہر یک پتی پی کہ از منہ پاسس آمد حملہ کردہ و او را پروتہ حملہ
 او شان دیدہ ازین طرف بر پلاطنها حملہ ساختہ اسپان دادایدہ چون یک شان رسیدند پلٹن
 والدہ با چہرہ توبہ او شان پروتہ ہر طرح دادہ جانب بہت است عنان گردانیدہ سپاہیان
 دو ایندہ شامل کیسری شکستہ رسیدند و پیر پر ہست از ضرب چہرہ شکستہ شدند چندی در ان جا
 و زخمی شدند این جانب حملہ او شان دیدہ ارادہ کہ دہتم موقوف ساختہ بطرف پروتہ سپاہ و ولیم
 چونکہ نزدیک پروتہ ہر رسیدم دیدم کہ طو حاک بطورست پروتہست و غیرہ بہر حال اندر آنوقت آقا غیب
 گشت من بعد از پروتہ ہر کفتم کہ ایشان جلدی کردہ مقدمہ جنگ احزاب ساختہ خبر پائی شد حالاً
 بہر صلاح مناسبست کہ ایشان بطور جنگ نمودہ پس باشندہ اندازم فرمایند و حالاً این جانب اندر حرا
 خاک ہم ساختہ کہ انشا اللہ تعالی فوج مخالفان را ہرست دہد و غارت کردہ خواہد شد و صلاح ہین
 کہ انصاف و در قریب ہین ہند و این جانب مع رفقاء مردمان خانگی خود پایا گشتہ و ضربت را

۹۷
فت که عقب سپهر سوار شو و مطلوب بخان مردانه در جوش گفت هیچ اندیشه نیست که عقب
تو سوار شو و انشا الله تعالی همراه شما پای پادشاهی شویم و خواهم زد و خا بجز من کس نیست که خود مردانه نکر
پای پادشاهی سواران چنان شمشیر بامیز که مردان فوج مخالفان تاب جنگ نداشتند و دره گولی
بندوق میزدند و از تقدیر الهی گلی بندوق بر مطلوب خان مردانه رسیده کارش تمام شد و بر زمین
افتاد و با هر سنگ مذکور باز گفت دستم و بدنم که ترا عقب خود نشانیده بر من مردانه مذکور جوش گفت
که انی با هر سنگ کارم تمام گشت اینجا بروید و بخت آقای من سلام برسان و برین جنگ و جدل
منسجمی بان سنگ مردانه از ضرب کوبی گشته گشت امیر خان و غیره جنگ کنان می آمدند و مطلوب خان
که بر زمین افتاده بود و طاق شستن هم نماده و صدمه مردان پادشاهی مخالفان مردانه مذکور
رسیدند مردانه مذکور در آن حالت چند مردان را از ضرب شمشیر گشته جان بجان آفرین و در غیر
اینجا نبستم آمد و وقت رسید اینجانب فوج مخالفان پس با شش و فتنه و اینجانب تا عرصه چهار کهر
اینجا استاده ماند بسبب و بدید اینجانب فوج مخالفان پیش قدمی نداشتند مگر گولها و کوب می کردند
بعد از اینجانب از آنجا مراجعت ساخته در دیره خود را رسیدیم و پروت رام ناهید و حکم سواران
فوج راجه جیو نیکو داشتند که از اشرف خان فوج کرنیل مذکور بر این اردو ناهید می گشتند و در
موضع پرمال کوچه ساخته قریب موضع بنک لوزه بفاصله دو کوه از دیره با فوج کرنیل متجاوزان
رسیده دیره ساخته و کوه چهار کهری روز ناهیدانه باشد خبر رسید که فوج کرنیل موصوف سرایه
گشته متعبه بهیر گاه از مقام خود روانه بطرف قلعه می شدند و خبر رسیدن خبر پروت رام
و اینجانب سوار شده بر فوج مخالفان که فرار شده می رفتند رسیدیم و پروت رسیدن بایان

اینجا از پرویت موصوف گفت که از طرف کریمل منتاب خان هرگز بر سر اسب
 دل خود ندارند و مقابله جنگ ساخته و فوج کریمل موصوف را بر باد نموده و در برکات خود
 و هندون غیر و بندوبست کرده بکمر بند و بعد آن اجه بهادار لعل سنگ را غارت نموده و در آن
 پس نواب میرخان رسیده جنگ نمایان نموده شکست هم بهیلمی مفسدان از ملک جدید خارج
 ساخته شود بطوریکه شد پرویت موصوف از اینجا که بر نفع حاصله کرده کرانه بر موضع بر تال در
 کراند و از اینجا از دیر فوج کریمل منتاب خان فاصله بخشش کرده خواهد بود مانند لیکن
 فوج پرویت موصوف از طرف کریمل موصوف نهایت هراس بود لهذا اینجا از پرویت موصوف
 گفت که اینجا منتاب میرخان سواران اینجا سوار شده فوج کریمل موصوف آید و خواهیم آمد جنگ نموده
 از فوج کریمل منتاب خان چنانچه صبح اینجا جمعیت سوار خود و در سبیل صد سوار
 از هر میان پرویت موصوف سوار شده روانه گشته قریب به فوج کریمل موصوف رسیدیم
 میرخان مردانه که از افغان اینجا بود و بدو تلک اینجا جمعیت سوار هندون به ناچار
 رفت استقامت فوج نمایان نموده چونکه در آنوقت سواران فوج طرفانی تیار بودند بر سپاه
 نشسته بر میرخان دانه رسیدند مردانه مذکور جنگ نمایان پس شده میرفت و در زمین مسخر
 مظلومان غلام و الدم و غیره معیت سوار به امداد میرخان رسیده میرخان دانه بر وقت
 رسیدن سواران مذکور غافل سپ گردانیده فوج مخالفان جمله ساخت و مظلومان غیره هم
 اسب از اینجا متاعل میرخان شده و شمشیر باز زد و درین مجلس سوار پیاده ها فوج مخالفان
 گرداگرد او شان شدند و از محو استایم مظلومان مردانه از اسب جدا گشته در آنوقت مستحقان

و بعد در یامی سنج و غیره نمودیم بعد از آن از مقام بیایا به برادریم کلان بهادر معبد و الده صاحب
همیشه صاحب این جانب علی حده شده بشاهجهان آباد تشریف بردند و این جانب معبد برادر خود و منظر
علی خان و وصید پناه سوار و اندر رفیقان خود اطراف ضلع هر پایه شده بحی پور رسیدیم و از راه
باغ و این سویت ملاقات ساختیم و حصول ملاقات مہاراجہ سوای جکت سنگہ بہادر نمودیم و این
مہاراجہ موصوف از رسیدن من از حد زیادہ خوشنود شد و در زمان خواب میرخان پور و پیکان
بہادر و راج پور و سپانیدہ جنک طرفین بشید و در ہمہ ملک صلیو پور بدستور سابق افواج با جا بجا
از طرف اب موصوف بودہ بدوست میداشت و در ضلع ہندون و ٹورہ پاوٹ و ہسہ و غیرہ
کرنیل ہتہا خان مع فوج کبکو و غیرہ قیام داشت و راو بہادر باغ و اس مستحرام ناہتہ برادر خود را
معبدہ بلن وسی ضربتی و قریب پنجر از سپاہیان ناکہ جماعت او و دہزار سوار اطراف ہندون
کرده بود و بدوست ام ناہتہ موصوف مع فوج ہمراہی خود در بکان ہناتہ رسیدہ مردمان تہا بیک
نہ گور اقل کرہ دیرہ دست رفتن این جانب از بحی پور رسیدن فوج رام ناہتہ پور
موجب حکم مہاراجہ سوای جکت سنگہ بہادر و مہاراجہ سوای جکت سنگہ بہادر این جانب را خدمت
فاخرہ و در ضرب توپادہ برای امداد رام ناہتہ بدوست خدمت ساخت این جانب از بحی پور روانہ شد
بمقام ہناتہ مرغی شامل فوج رام ناہتہ موصوف شدم و از بدوست موصوف ملاقات ساختم و در آن
زمان کرنیل ہتہا خان مع فوج کبکو و غیرہ ہمراہی برای مقابلہ از ہندون کوچیج ساخته قریب موضع
باٹلہ از مکان ٹودہ پاوٹ و دکرہ خواہد بود و رسیدہ دیرہ ساخته بدوست رام ناہتہ دیگر سرداران
راج بحی پور از طرف کرنیل موصوف ہناتہ ہمس میگذشتند و میخواستند کہ از انجا و البس کوچیج نمایند

کلان بهادر بود و اوشان مان بوقت کوچ مسلح شده سپاه و بخشی ملازم برادرم کلان
 بهادر را زور گرفته بدگر طرف روانه شدند بخشی مذکور از اینجا گفت که سگهان سپاه و پدر
 زور گرفته تیر بر ذائقه اینجا رسیده بود و گفتم که کجا اند بخشی مذکور همراه اینجا شده دو
 گفت که اوشان این که سپاه درین سر از اینجا نشان دیده تن تنها چپ در اختیار
 بنویس اوشان سیده غسان سپاه و مذکور گرفته با دوق سبانه تعالی اوشان سیده گرفته
 زور آورده حواله بخشی مذکور نمود و اودم و والد صاحب و شیر و صاحب را در کان کلان و طلبیده
 و کوچ کوچ و گذشته در امت سر رسیدیم و در زیرما خیم و قریب بیست و پنج روز و پیدایتنخواه
 کرده گفتم و باقی را قرار داده شده رفته و قریب یک ماه مقام امت سرور و اتم و مستحق بر این
 در امت سرور بود و از بهیه مذکور و از والد مغمور نهایت دوستی بود و لهذا اینجا چند بار
 ملاقات بهیه مذکور و خیم و بهیه مذکور از اینجا گفت که سگهان از طرف من اینا سگ
 کلان بر افتاده است که چنان نشود که نواز صاحب این بهیه را سگهان متفق شده و خبر داده
 تا یک سال کنند لهذا که آنجا صاحب این خیم قیام خواهند داشت مخلص من شدن فیست و نصوت
 اگر آنجا صاحبان نگاه بر کسی والد خود نموده از اینجا شریف فرما و طعن و شود یقین کلی است که مخلص
 سخن افروز باشند و بعد مخلصی که سگهان و بهیه را که زیر بار شنی شده است اودم و اتم و فرستاده و جواب
 بر خیم بر موده برادر کلان بهادر گفتم که اگر گذشتن علاقه اینجا بهبود انصاحت و نقصان
 بایان است اما از انصاحت و منظور اتم خاطر انصاحت بخار وانه میشود بعد آن بایان و اطلاع
 سگهان از بخت سگهان سگهان سگهان که از جانب اودم میشت از امت سرور و بهیه مذکور وانه

بیان آمده آخرش جان قاریاقت کرد و صد سوار داشته دیگر مردمان سوار و پیاده بار بار
و موقوف سازند و او پس آن بمقام امت سر قیام دارند و سیاه پنج هزار و پند و قریب هزار
رو پیاده کاغذ تنخواه بر امت سر و غیره علاقات نموده داد و برای مردمان موقوفی روانه را در
و بمو و برای سنج و غیره نوشته حواله ایجاب کرده خست ساخت روانه شدن را و بر کلان
بها و روایان بن فضل لایه و رسیدن ایجاب و در کلان
نشان جهان آبا و چنانچه ایجاب مبلغان نقد و گو اغذات تنخواه و غیره گرفته سوار شده
بمقام چنان کوٹ نزد برادر کلان بها و رسیدم و صبح از اینجا کوچ بطرف امت سر و دیم گمره
مردمان آن فضل خوانان عزت میان شدند فوج مسکلمان کالیه قریب چهار سوار که بر سر راه ویره
میدهند از آنها پنج سوار زوایان آمده سوال کردند بطور کعبه نذرانه بایان پس و اگر نخواهند
داد ایشان از اینجا فتن نخوایم داد و غارت خواهیم ساخت در جوش کفتم که مایان غایت
و مرد سپاه ایم از مایان مید گفتن نذرانه نذریند و صبح از اینجا روانه خواهیم شد و بر کسی خست خون خرم
اینکه که تواند بکند او شان سخنان سخت گفته بدیره خود را نقد جو که صبح مایان اینجا کوچ کرده و
شدیم فوج اکالیان آمده قریب بایان ایستاده شده دو سوار فرستادند و سواران کور از مایان
گفت که نه میند و الا ان ایشان غارت خواهیم ساخت و جوشن مان گفتیم که اگر مردانه هستند از مایان
بگرد و مایان را می قلایه ایشان حاضر ایم آخرش از فضل حق سبانه تعاف فوج اکالیان کور بر سر
و پس شکر فتن و مایان بخت تمام از اینجا روانه شده رفتیم و دیگر احوال فساد و مردمان آن فضل
کوشش اول میشود که مایان شسته نشد و دیگر روز قریب یکصد و پنجاه نفر غارت از قوم سکمان که بازمردم

و سواران این اورا بر سر بازار برده کشتن بی گزیده به عزت می ساخت و بعد بی عزت کردن جلالت
 فیل و غیره او را داده بکشتور سابق بحال میکرد و از میان که فرجش بکشد نهایت تشویش
 روده داده بود و آخرش دیر به نجات سنگه بر مکان فخر پور که بطرف شمال کوستان بود و در راه نجابت
 علیحد از فوج بخت سنگه و نیز از دیر برادر م کلان بهادر و خرد و با صله چهار صد نفر خواهر و برادر
 و این جانب برادر کلان بهادر و ششستاده که در ششمین ملاطفت عمرای برادر کلان بهادر باراده گرفتند
 طلب شخواه طلبی نوخته فعل کرده و با سماع آواز شور و سر در بخت سنگه فوج خود را حکم داد
 که ایشان را غارت کرده قتل سازند و با بخت از دست هزار جمعیت باراده فاسد بر میان رسیدند چونکه فوج
 رسید مردان پادشاه با ایشان کف فعل کرده بودند و فرار شدند و این جانب بهادر کلان در خرد و دیر
 نشسته ماند و از آمدن فوج بیکان نشسته یک سر و هم مدول میان نکروده و از فوج و از آنکه که میان
 بکسی چه تصور نداشتند و بدون تصور اگر ایشان میان خواهند آمد و خواهند دید که درین مدتی
 خون بطور آب روان چکید و حاضران به خورشید بچاس فوج بخت سنگه گشته رفت و برادر م
 کلان بهادر یعنی گفت که من از اینجا مانده نخواهد شد از اینجا کوچم و پس کرده خاتم رفت این جانب گفته که
 تصور می نمایان سر زده شده و بخت بر سر و هم برادر م کلان بهادر خست شدند و ماندن
 ششور خسته روز دوم بر دقت کوچم برادر م کلان بهادر و تیرای کوچم و پس کرد و این جانب گفته که این صلاح
 تمام است از بخت سنگه رخت گرفته خواهم که خورشید برادر م کلان بهادر پس کوچ کرده و فخر و نجابت
 بهادر و عزیز شهر عزیزان بهادر و زده سور بخت سنگه و زده شده مکان کوچ کاکه در سید
 زرتک سوره و سوره سیم عزیز و سوره سیم عزیز بر هیچ حال جواب دانی من فرستاد و سوال جواب

۱۶۱
قریب بہر ارباب تصدیق و سوار بموجب حکم سردار بخت سنگہ از جنجور و اندر شدہ بمقام امرت سر
زور سردار بخت سنگہ و کہلک سنگہ رسیدہ ویرہ ساختند و والدہ جنمہ سہر صاحبہ کجاں انو
کہ درجاگیر بود مقیم ماندند اھذا اینجاں اودہ رفتن کجاں جنجور موقوف ساختہ طی منار لہا نمودہ بمقام
امرت سر رسیدہ ویرہ ساختہ و از برادر م کلان و خود ملاقات جسمانی حاصل گردید بعد آن بہر
بخت سنگہ و کہلک سنگہ ملاقات نمودم و در موقوفہ و مجمع و خلطہ و از اینجاں از حد زیادہ نمودند
بمقام امرت سر یکروز وقت چار گھڑی روز باقیانندہ اگر گردیدہ باشند الہ ہا شدت تمام گردید کہ سنگہ
بوزن ہ آثار خواہد بود کہ ہلکی ویرہ و حیمہ کافج پارہ پارہ شدہ افتادند و در غرض صاحب غوثیت و شرف
یک حیمہ اینجاں بفضلہ قایم و ستادہ ماندہ و برادر م کلان بہادر و فرزند بخت دن جنمہ ہا و بار
پای یادہ و حیمہ اینجاں سیدند و چل اسپان طویلہ ہمہ میان اینجاں از حضرت الہ ہا و ارشدہ گم گشتند
چون باریدن الہ ہا موقوف گشت و نیز شش ہم آخر شدہ و روز روشن گشت تلاش اسپان
کہ آوارہ شدہ رفته بودند نمودیم قریب یافتہ اس اسپان دستیاب شد و تا قریب بیست ہجڑ اسپان بدیدند
بست واقعت آنک ناچار شدہ خاموش ماندیم بعد آن سردار بخت سنگہ زیارت حوالہ دیوی در کان
کوت کا ٹکڑہ و پرستش گاہ ہنودان است از امرت سر کوچ ساختہ تایان ہم ہمراہ شدیم و قطع منازل ہا سنگہ
یکروز برادر م کلان بہادر و اینجاں و برادر خود را بی ملاقات بدیرہ سردار بخت سنگہ رفته نمودیم و از مضامین
سردار موقوفہ و از اینجاں سخنان سخت میان آمدہ کہ سردار موقوفہ اس فرزدہ رگذاشتہ بدیر
طرفت بعد آن تایان از اینجا بدیرہ خود ما آیدیم و سردار بخت سنگہ مزاج طبعیت بدو است کہ از تلامذہ
خود ہر کسی را کہ عزت دادہ سہ فرزند سکندر و آخرش اورا بدوین سبقت کردہ مال و استبا اورا بجا کردہ

اینجا بن خست نخواهد طلبید و تجویز جنگ همین است که از جایگاه نواب امیرخان معفو خود کو
 کند میان معفو راج روانه شده آنجا رسید و در شبایم مبار نواب معوف از انجای کج
 کرده و دو میان آنجا رسیده مقام کنیم غرض که این طور انتشار الله تعالی نواب امیرخان از ماک
 جیور بر کرده و هم و یقین کلی است که فوج نواب معوف را بر باد کرده و همگی نرفتند و نماندند
 معوف بخانایت لعل بیان آورده و روانه شدن نجات این مقام می بود رضاع
 و ملاقات نمودن برادر کلان بچا و در سردار رنجیت سنگه و کهرنگ سنگه
 آخرش از چهار اجده و پنج سوار حاکم سنگه ببادر خست شش ماهه منظور فرموده اینجا بن خست
 معوف با یکی و غیره عطا فرموده خست ساخته چنانچه اینجا بن از جیور روانه گشته قطع نماندند
 و شاه جهان آباد رسید و در تیار سیاه بفر طرف لاهور مصرف شد و در وقت حیدر نجاه بود
 حیدر و کاکاز نمود و در انداز فغان از جای طلبیده فراهم ساختم و نیز قریب پانصد مردان پیاده و
 دایم و در حیدر و کاکاز و نیز قریب سیاه بفر طرف لاهور مصرف شد و در وقت حیدر نجاه بود
 رویه از نور قریب مثل بلم و سامان سپاهان غیور تیار کردند و تا عید سده و در شاه جهان آباد
 ماند بعد از آن از آنجا روانه شد و در ضمن جیور برادر کلان بچا و در سردار رنجیت سنگه و کهرنگ سنگه
 مختار کرد و در صابر زاده کهرنگ سنگه و والده صاحبزاده معوف و منظر علیخان برادر خرو اینجا بن
 از مکنان جیور روانه شده مقام لاهور بن بست سردار رنجیت سنگه رسید و والده کهرنگ سنگه در آنجا
 انجای ساخته که در آنجا معوف از گفته آنکه خود بهیچ اسم سنگه را گرفتار ساخته معفی کرده و معفی
 بهوانی رام فیض ارجانی بهیچ اسم سنگه مقرر نموده مکان غنیمت مستاد و برادر کلان بچا و در سردار رنجیت

۱۵۹ داشته گرفتن لاشهای بسته ریگ اگندیدن گرفت و از گندیدن هم بهر پیش رفت غرضشکه اینها
بهری و در باقی مانده جنات طوفین میان ده بعد از آن در همان طرف ثانی و آله با پارچه بار بار زده
گرفتند که از برای خدا و رسول خدا لاشهای با یزرا را کرده و نهند که میان برداشته بریم اینجا از برای
خدا اقبال ساخته لاشهای شان گذاشته داده که برداشته بردند و مگر فوج طرفانی بر سر
مورچه خود رفتند و ازین جنگ مانع حرمی بود و کشته شدند و ذاب امیر خان نهاد مرغی که نگلی
خرب توب از مورچه خود برداشته بدیره کاه برده از اینجا کوچ کرده برو و صورت نمیدانم توب این کشته
که در صحنه کشته ای فوج بر تپه نشود و ضربه بپایان گرفته داخل کارخانه راج سازیم و این کشته و کسل
خود را نورانی را به مورچه بخت سا که با این مورچه با بر جاست کرده برویم چهار جاده و راج سوا جکت
بهادر عرض عرض رضای موصوف اقبال ساخته حکم داد که یک کتف سازد و از مورچه الهام
و اب امیر خان نهاد که در جبهه راحت نسازند که ذاب و صوف و در جبهه گذاشته ضربه بپایان گرفته ببر
اینجا از حکم آقای دلا جاکشته و ذاب امیر خان در مورچه بار گذاشته ضربه بپایان گرفته و در
بجای تمام گرفته و میان چهار جاده سوی حکمت سنگ نهاد بر اما هم بر سر و دره اینجا تشریف آورده
خاطر دار می شد تا نام سحوی فرموده اصل محل سراسر شدند و نیز نهاد راج از زبان مبارک
و فرزند کرده فرمودند که بسبب نصاحب این راج قایم مانده و بجلد و بی حاشیانی و فرضا و غایب که
رویدید بخاطر این فرموده عطای فرمودند و از آن بجانب زحمت حضرت بطرف امروز خوا
او بهادر با خود این تپه کار و زحمت نمود اینجا از او نهاد و موصوف گفتیم که از فضل الهی این
ناگه سینه مورچه برداشته و جنگ موصوف گفت که از حضرت تمام شود و اگر این صاحب را بگویند

اینجا بایست که موریچه مذکور قایم و پنداشته و اینجا بایست که القین را بود که موریچه مذکور قایم
 ماند لهذا یکی هم از رفیقان قدیمی که مردان بودند موریچه مذکور متعینه نکردم مگر قریب یا چند نفر را و
 مسئله را و بهادر را موریچه مذکور فرستادم چنانچه قریب یکبار از سپاه مذکور قایم گشتند و یکبار
 یکصد نفر قریب مسئله را و بهادر را و موریچه مذکور فرستادم و سواران ازین مردان لازم و رفیقان اینجا قریب
 صد نفر اند که هم از اینجا در موریچه بودند و اباسیر خان بهادر از جرات و دل و از اینجا بایست که
 شده یکی در آن فرج خود یکی کرده بود وقت نیم ظهر شبانه حمله ساخت مردمان بر پیشین گشته
 یکبار مردمان بودند تا بوقت صبح و در موریچه بودند و اگر گفته و مردمان طرقتانی نجات
 او نشان شدند و از آن حال قریب مردمان از رفیقان که بوی کلم اینجا بایست که موریچه مذکور را و مردمان
 فراریان گشته و دویدند مردمان طرقتانی بر مردمان سوزیان جزیرانی میکردند مردمان در آنجا
 مردمان فرج طرقتانی رسیده گذاره مردمان فراریان کرده و او را و مردمان فراریان بسیار
 در موریچه اینجا بایست که بطرف شهر حرمی پور رفتند و از مردمان رفیقان اینجا بایست که مردمان طرقتانی
 و در شهر سوزیانی گردید و قریب هفت آدم از طرف ما و اله با کشته افتادند و در اینجا بایست که کشته
 بودند مردمان طرقتانی مال با لاش را اگر کشته است داده باز با قصابی بچشش قدم بسته زین
 پیش داده گشتند و از طرفین لجه لجه زد و چنگ میشد و در عین صبحه و بان تلپن مریه را و بهادر
 که بودند ضربتی در موریچه اینجا بایست که بود و گرفته بشهر حرمی پور بودند و اباسیر خان بهادر و چنگ کمال
 داده که صد تا توپ مایان میزدند و قریب پنجاه نفر آدم از فرج طرقتانی حمله ساختند از اینجا بایست که
 میکردند و چون که از فضل حق سبحانه تعالی حوصله جنگ نمودن را نهانمانده اند الا چارگشته بهادر

نیازی ساخته روانه می بود گشتم مگر برای خرج نوبات و غیره یک پیله هم موجود نبود صرف توکل
خدا ایشالی میفرستم و در انشائی که مهاجران قوم بزاز معز نگاوان محموله بارچه و غیره بنظر آمدند آنها
از فرمان خود غارتیده ضبط کردند و از انجا روانه گشته بموضع بریال تمام کردند و در اینجا مال محموله
ترگاوان که قریب پنصد روپیه بود فروخته بسور پوده که قریب یکصد و پنجاه سوار و چهارصد
و پانصد پیاده بودند تقسیم کرده داد و از انجا روانه شده بجای رسیدیم دیدیم که از هر دو سمت
هزاران اندواز را و بهادر را بخرداس ملاقات کردند در آنوقت منسمی زنجیر لال و کلیل نواب
امیرخان جابح ال سخت از را و بهادر میگفت و را و بهادر سنگون گشته هیچ نمیکفت لهذا بطریق
مخصوصه کمال رسیده از زنجیر لال اندک گرفتیم که پنجین بخان غور آنکه گفتن چه ضرورت صحیح اینجا
از همه ملازمان ارجح پیش قدمی نموده قریب سه نواب امیرخان بهادر رسیده موجه قایم کرده بمقابله جنگ
خواهم شد و ایشان بخدمت نواب مصوف فقه بگویند چند انگشت دارند بر اشرف خان بکنند اگر اشرف خان
تجاه کرده خواهند داد بعد آن بخان غور رشید تر از ارجح بپو باید ساخت و اگر اشرف خان هیچ پیش
شما نخواهد رفت تا از ارجح چه خواهند ساخت بعد آن اینجا بجهت خود وقت صحیح فرستاده
نواب مصوف رسید و موجه خود قایم ساختم و را و بهادر را بخرداس قریب چهارصد و پانصد پیاده
و یکصد و پنجاه سوار و پانصد و پنجاه پیاده فرستاد و در قریب چهارصد و پنجاه پیاده
ایجا بجهت دند او شان از موجه اینجا قریب یکصد و پنجاه سوار و یکصد و پنجاه پیاده فرستاد
از آنها گفتیم که اینجا موجه پیش را موجه اینجا قایم ساختن صلاح است چرا که از وقت جنگ قایم
ماندن امیرخان است لهذا الا از اینجا فرستاده شامل موجه اینجا شود و او شان با گفتن

مبارک این فرمودند که ای نیست خان سخن از اندازد گذشت تا جدی بحال چهره ایشان نظر
نمی آید بچو آن کفتم که انصاف از همیشه خال بجانب حق سبحانه تعالی میسرند بحال از مشاهده حق
مایان چه حاصل میوقت مشاهده حق سبحانه تعالی واجب لازم و لازم ازین سخن تند گشته فرمود
که هیچ ای الهی سوا من شر سار ساز و ار کله ساز جان از راه چشم ما بد زرقه و چشم ما کاشا و مانند
برادر م کلان بسیار در دست و در چشمان او خود نهاده بند کرده داد بعد آن برادر کلان بسیار کف
بر دست شریف و الدم محل گشتن سال رسیده جان بمان فرین سپرده برای اطلاع نوشته شد
و دست در بخت سنگ لا هوز و الله و شاهزاده که هر کس سنگ از واقعه و الدم نهایت اندک نگین شده
و مختاری کار آنجا بستور شایسته برادر م کلان بسیار کرده داد فقط خود که خبر واقعه جانگاه و لازم
رسید رفیقان این سخن از من گفتند که آنچه شدنی بود شد و در صورت حق انصاف است بود
در حکم و عدل از اب امیر خاں مناسب است چرا که جمیع رفیقان مردانه ما همراه نیست و بروق جنگ
انصاف است گذر نخواهند ساخت و بلا رفیقان مردانه و کار از موده بچو در جنگ حاصل کرده خواهد
شد در نصیحت ضرورت بچو آن انصاف است بسیار سید و علا و ازین راجحی بود هیچ فایده نداشت
ما حق خود را در بلا انداختن صلاح نیست و در جنو و رست چهار لکه و پیرامکان در جنو خود است
از بخار زنده کننده و در انجا رسیده اند برادر کلان و الله صاحب مشفق مکرر خود را مریدان خود
مناسب است بچو این گفتم که آنچه میگویند مناسب است مگر حالا که در راجحی بودستم و نوبت جنگ بود بود
در ضرورت اگر آنوقت شامل محاربه جیور و الله نخواهم گشت و عیب نامی در دنیا خواهد بود و ملوی این
آنچه در تقدیر نوشته است از آن پیش نمی آید و خواهد بود چنانچه این است بر گفته شان خیال نکرده هاتو

نیازی ساخته روانه می بود کشتن مگر برای خرج نوبات و غیره یک پیله هم موجود نبود صرف موقوفه
خدا تعالی میفرستد و در انشای او مهاجران قوم بر از منزه زکاوان محموله پارچه و غیره بنظر آمدند
از مردمان خود غارت شده ضبط کردند و از انجا روانه گشته بموضع ربان مقام کردند و در انجا مال محموله
زکاوان که قریب پانصد روپیه بود و در دهنه تسبیح ریخته با که قریب یکصد و پنجاه سوار و چهارصد
و پانصد پیاده بودند تقسیم کرده داد و از انجا روانه شده بکیو رسیدیم دیدیم که از که و میهمان
براسان اند و از راه بهادر با بخ دس ملاقات کردم در آنوقت منسبی زنجین لال وکیل نواب
امیرخان صاحب الی سخت از راه بهادر میگفت و راه بهادر سنگون گشته بهیچ میسکفت لحد از طلعت
غصه کمال رسیده از زنجین لال مذکور گفتم که اینچنین بخان غور را گنده گفتن چه ضرورت صحیح اینجا
از همه ملازمان ارج پیش قدمی نموده قریب چه نواب امیرخان بهادر رسیده موقوفه قایم کرده بمقابله جنگ
خواهم شد و ایشان بخدمت نواب مصوف فتنه بگویند چند انگشت در اندر بشرف خان بکنند اگر از شرف
تپه کرده خواهند داد بعد آن بخان غور رشید تر از ارج بپو باید ساخت و اگر از شرف خان بپو
شما نخواهد رفت تا از ارج چه پور خواهند ساخت بعد آن اینجانب بپو گفتم خود بوقت صبح فرمود چه
بپو مصوف رسید و مورچه خود قایم ساختم و راه بهادر با بخ دس قریب یکصد و پنجاه سوار و
صفر و بیست و یک پیاده بطریق اندازند و اینجانب فرستادند و قریب یکصد و پنجاه سوار و
بیست و نه و شان از مورچه اینجانب قریب یکصد و پنجاه سوار و بیست و نه و شان از مورچه اینجانب
ما گفتم که اینجانب پیش از مورچه اینجانب قایم ساختن صلاح نیست چرا که بوقت جنگ قایم
در محال است لهذا الا از انجا برخاسته شامل مورچه اینجانب بشود و او شمار ما گفت

این فرمودند که ای نسیان سخن از اندازه گذشت تا بعدی که احوال چهره ایشان بطور
 بجا آمدن گفتیم که آنقدر از همیشه خال بجانب حق سیاه نمیدادند احوال ایشان
 چنانچه چهل و نوبت شناختن حق سبحانه تعالی واجب و لازم و لازم ازین سخن گذشته و فرمودند
 هیچ هی سوا من شر سراسر ساز و کار که ساز جان را از چشم باذوق و چشم آگاهانند
 بر درم کلان بهادر دست و چشمان را از خود نهاده بند کرده و او بعد آن را بر در کلان ساز و کار
 بر آید شنیدن شریف و الیم چنانچه شش سال رسیده جان آفرین سپرده برای اطلاع خود
 و شکر در بخت سنگی لاهور و اله و اله که هر که سنگی از واقعه و الیم نهایت اندک گشته
 و مختار کار آنجا بپوشانده بودی بر درم کلان بهادر کرده و او فقط خبر واقعه جانگاه و الیم
 رسید رفیقان این سخن از من گفتند که آنچه شنیدی بود شد و در صورت فقر آن صاحب بود
 در جنگ و جدل نواب امیر خان مناسب است چرا که جمیع رفیقان مردانه با هم رفیق و رفیق
 آن صاحب گذر خواهند ساخت و بلا رفیقان دانه و کار از موه بچهار جانب و الیم
 شد و در خصوص ضرورت سخن آن صاحب بهر سید و علما و ازین راجحی بود و سید فایده
 ماتی خود را در بلا انداختن صالح نیست و در خصوص چهار لکریه و پیرامکان در فقه خود
 ازینجا دانسته و در اینجا رسیده اند برادر کلان و الیم صاحب مشفق مکرر خود را مریض
 مناسب است بچنان گفتیم که آنچه میگویند است مگر حال که در راجحی بودیم و نوبت جنگ بود
 و ضرورت اگر آنوقت شامل محارب و جوی و اله نخواهیم گشت موجب نامرد و بیاد و بوی
 از آنقدر نوشته است از آن پس که نخواهد بود و اینجا ایست گرفته شان خیال نکرده که

ماتند و در بعضی قعه خاص مهاراجه او هر اوج سوار جکت است که بنادور و خط را و بنادور را
برای طلب این جانب از خود بر مقام هموه رسید و نیز خط را در کلان بهادر از میان خط و علاقه را بهر
در حلقه نمودن الدم از این جهان فانی به عالم جاودانی و طلب این جانب تا که تمام رسید و قدر را قبول
وفات یافتن و الدخول و شسته شود که وقتی که این جانب از مقام شاه جهان آباد را در حقیق و کر و ده وانه
بعد از خروج و ظاهر علیجان مع دیگر مردان بخیرت الدم در کان بنیور رسیدند بعد از کلان بهادر
مع والده صاحب و عمیره صاحب از شاه جهان آباد روانه گشته و فرجه رسیدند چون که خبر رسیدن
کلان بهادر بخیرت الدم رسید و الدم از فرج پیش از از سوار از بنو برای استقبال با دم کلان
روان شده فاصله پنج کر و ده رسیده و و الدم بدیدار بر آدم کلان بهادر دیده را نور و خاطر را سر
حاصل نمود و در اینجا و الدم و بر آدم کلان بهادر از اسپهان فرود آید و شسته و الدم فرمود که تمام نم
اینچنین راحت سرور که از دیدارشان حاصل گردیده گاهی نشده است از همیشه چنانچه در ظاهر
خونریزی این جانب نیست و نمی که در کسی مقدمه خوشی در دل این جانب میشود آنگاه کار بار و نیوی است نشود و یا
بیماری شدید برین عاید میگردد و حال از دیدار ایشان یا و ده از حد خوشی بطور رسید باید دید که چه نوع
و بسیار اظهار خواهد کرد بعد از آن که این جانب بنوعی تمام سوار شده به کان جنوب شریف برود و آن شرف و
فرج بشک و الدم بشدت تمام پیدایش چنانکه معالجی میافزند سود مندی افتاد و بر عکس نشاید قصه
و قایم ماندن حال منشست و بر خاست هم مانده چون که روز سوم یکبارس روز بانی مانده بود و زنان
که الدم بر آنوی آدم کلان بهادر و بر آدم کلان بهادر از من این زبان جوین بیان می نمودند که
که بسیار که بر آنومن بود جان مبارک از جانب بای با تابستین قطع گشته از زمانه و از این

لنایدن موشی را اندر هرگاه که اینجانب در کهاط پاؤدی رسید آنگاه سکنای پاؤدی قریب باشد
فراموشد پیش از رسیدن اینجانب راه را مسدود ساختند و از عقب هزاران مرد هقان بغاصه قدم
از موشی رسیدند از زمان پوده با هم جهان سواران را فرار کشیدند و در پیش کس سواران همراه اند
که با نوبه مردمان بخار خاک تا فلک سربیده که آدمی بنظر نمی آید آنگاه اینجانب مردن خود اختیار ساخت
اسبان را دوانیده و بر آنچیزه و غول هقان رسید و پیش پا داریان کسشم که همه با بخار کشی
راه فرار گرفتند و مردمان پاؤدی که راه مسدود ساخته بودند آنها هم فرار شدند و بدیره خود رفتند و چنانچه
بحیر و عافیت پیشکش شمار موشی را گرفته و هو بدیره خود آوردیم چونکه موشی باریت بستم و زور و
بود اینجانب روز دوم موشی را بیک مردمان همراهی و طلب تنخواه سابقه و دو مایه گی دادیم چونکه نزد
همراهی مال گیر رسید و چنانچه بیک سوار و پیاده ها موشی را گرفته و بختی رفتند و حرف قریب چهل سوار و
پیاده حاضر ماندند هرگاه که همه مردمان برخاستند و گفتند از زمان طبیعت تمیز گردید و بر ملا گفتیم که تا مرد
اینجانب بطور دیگر خاک می افتد و حالا جمعیت موجودیت و مردمان قلیل اند انشا الله تعالی انقدر
جنگ ده خواهد شد که همه با آفرین خون خواهند گشت چونکه از بر خاستگی جمعیت همراهی خبر نزدشان رسید
دو تاجان مهتابان موبلا آنها فوج همراهی خود از قلمه بر سر نهاده و قریب کرده از موبه بغاصه
ساخت چون رایم ماه جهه بود و گرما و هوا و تند داشت تمام بود و در یک لحظه جو جی اندم هنگام دوم
یک سپاهی تکی و کان بسته پیاده شده بر روی اینجانب رسید ایستاده شده گفت که برای تو که فراموش
اینجانب بخوش گفت که حالا وقت بیوقت است و چهار گهری روز باقی مانده باید آید پیش گفت که
بطور اگر ان صد کرده نیز دم این گفته رفت و این دم فرستاده و تاجان و مهتابان و دو جان

خواهم انداختن مصالح نوشته بالا را پسند ساخته و با اجداد هرچ اینجاب را در بر خود و طلبه
 نعت آخره عطا کرده و در مجمع بهر صورت نموده خفت ساختن اینجاب منتهیست و سواران هرگز
 حیدر روانه گشته بمکان مهو قلمه است و دقیقه راج بود رسید و در ساخت و از دینا افضل
 گاه پیش و نگاوان و مادگاه و کرده فروخته کار و آخر چرخش و نیز جمعیت سوار پیاده و تربیان
 ششصد مردمان بگروشته و کرنیل و تاجان و بلاش و در صد سوار و دو ضربت پهلوان و دو تن
 سیله نموده بر اینجاب فرستاده و همی هتایان کنی ملازم کرنیل موصوفی و عیادت و دلاور چالاک نامی و در
 سپهری بی میل بود از کرنیل موصوفی گشته که من شرفشان را خواهم کشت و دشمنان بدخواهم آورد و
 انوقت اینچه بجلد و می جانفشانی سلوک کردن منظور باشند بکافند نوشته خواله این کرده و هند چای و کرنیل
 موصوفی گفته اش اقبال ساخته و بیات هند یا در و غیره و از ده و ده را بجلد و جانفشانی نام کرده
 بکافند مبر خود نوشته و او چنانچه دو تنان بدو رسیده با هم از اینجا روانه شده زیر طنا قلعه که
 زهرا و ابانامه سپه چهار کرده خواهد بود رسیده و دره خود شش پانچ هر روزه با این اینجاب و آنها بیک
 و بدل میوز فضل الهی اینجاب است هر جنگ افواج آنها غالب افتاد و نیز هر روزه انواع انواع جنگ
 بدل میشد الا حال آنکه با تخریر کرده شود اما مختصر نوشته میشود بعد آن اینجاب کیروزه را بخرید و خرج
 از قلعه مهو بهیاض شد شش پیاده و یک نیم سوار بر آمده بیاب بسو و باو کهره رفتم و اینجا دور کرد
 چهارده را غارت کرده بر باولی کهره رسیده و بستم مذکور فروخته کار و از آن روز و بعد از آن اینجا سوار
 شد و از ده آمدن مهو به نمودیم و در انار راه هر دین که پیش آمد و بستم آن محاسن و نموی که فرستاد
 قریب شش شهر از موی فرستاده می آوردم چنانچه زمین در آن بیات که بر آن مردمان فرستاده شده است

کرمه و قریب بهشت کرده وقت و کسری سنگه قلعه در و دل خود را نشسته هر و پلتن را
کرمه و قریب بهشت کرده وقت و کسری سنگه قلعه در و دل خود را نشسته هر و پلتن را
من علی بن شده و قریب بهشت کرده وقت و کسری سنگه قلعه در و دل خود را نشسته هر و پلتن را
در و قریب بهشت کرده وقت و کسری سنگه قلعه در و دل خود را نشسته هر و پلتن را
رو بهادر با حق اس من مهاباد و هر چه خاطر واری نجابت از حد زیاده کرده آفرین جهان شد و قریب
بجاده و قریب بهشت کرده وقت و کسری سنگه قلعه در و دل خود را نشسته هر و پلتن را
فرد جاگیر بنام اینجانب فرستاده شد به خاطر واری نجابت از حد زیاده کرده آفرین جهان شد و قریب
و قریب بهشت کرده وقت و کسری سنگه قلعه در و دل خود را نشسته هر و پلتن را
علاقه جاگیر و قریب بهشت کرده وقت و کسری سنگه قلعه در و دل خود را نشسته هر و پلتن را
ملک اینجانب و قریب بهشت کرده وقت و کسری سنگه قلعه در و دل خود را نشسته هر و پلتن را
شماره روز غل و قریب بهشت کرده وقت و کسری سنگه قلعه در و دل خود را نشسته هر و پلتن را
نویسم که حال ملک اینجانب و قریب بهشت کرده وقت و کسری سنگه قلعه در و دل خود را نشسته هر و پلتن را
قوت لایوت از راج میخواستیم رفتن اینجانب از قریب بهشت کرده وقت و کسری سنگه قلعه در و دل خود را نشسته هر و پلتن را
از قریب بهشت کرده وقت و کسری سنگه قلعه در و دل خود را نشسته هر و پلتن را
در همه ملک اینجانب و قریب بهشت کرده وقت و کسری سنگه قلعه در و دل خود را نشسته هر و پلتن را
پلتن و قریب بهشت کرده وقت و کسری سنگه قلعه در و دل خود را نشسته هر و پلتن را
بشد و قریب بهشت کرده وقت و کسری سنگه قلعه در و دل خود را نشسته هر و پلتن را
و نیز از قریب بهشت کرده وقت و کسری سنگه قلعه در و دل خود را نشسته هر و پلتن را

ساخته برید مردانه مذکور بموجب گفته من این و غیره اسباب است که باید در خلجده کرده
 بناده روانه گشت بعد آن اینجا برشته است بهر جهت از جای که آمده بودیم اینجا می رفت
 ایستاده گشتیم و با وجود زخم کاری سبب من تلوعه چنگیزی اینجا چنگ کردیم درین صحرایان پیاده
 طرفانی چند بار بر میان آورداده و وقتیکه او شان در جنگ میدادند ما وقت اینجا پیش می رفتیم
 بر او شان سیده شمشیر را می میکردیم و اینجا بر مردمان طرفانی بخوبی شناختند و از فضل
 حق سبحانه تقاطر فتنه و اله با از من اسفند و تاب مقابل شمشیر می آورده دور ایستاده گشتند و درین
 قریب ایستاده بودند و نه علی غول از دیگر طرف آمد بر سر میان که ناله و بی هر بود و سیده ایستاده شدند
 و گوی میزد و تهازد و جانشان بخود نمی میداد بود که میان سبب بر و نه آمد و دود و دانه رسید
 جریه را گفتم لهذا اینجا ایستاده ماندن مناسب است غمان اجبت کشیده بطرف سیاهل روانه گشتیم
 دیدم که ضرب توپ را از اینجا ایستاده اند و کسی که انداز و غیره یک آدم هم نیست اینجا از پشت از پشت
 اینست چو خود را به یک از رفیقان خود سپردم که گفتم که اندر زن سیاهل برده معاویه جز سبب اینجا
 باید ستایند و اینجا بر توپ رسید از دست و کوله بر فوج مخالفان زدیم که فوج مخالفان را راه حمله نمود
 نموده ایستاده شدند و گوله ضرب توپ را شروع کردند و در هر صحنه قریب است چو سبب میاید هم از اینجا
 رسیدند و هر گاه بار اینجا می فرستاده و در آن فوج و کوله اندازان غیره را که فرار شده رفته بودند طلبید
 فراتر ساختم و از سر نو در جنگ گشت و از هر دو طرف کوله توپ می رسیدند و از فضل حق سبحانه تقاطر
 در مان فراریان فوج می رسیدند و دیگر گشته پیش قدمی ساختند و تا یک پاس جنگ نظر این میشد آخر
 بخند فوج طرف دیگر ایستاده از اینجا برشته روانه شده بدید و پا خود رفتند و دیگر روز راه ما را

آفتاب برآمد و روز روشن گشت فوج راجه بهادور لعل سنگه گوله با توپ بر بایان دهن دوم
 ساخت چون دیدم که گیسری سنگه و غیره فرار شده رفتند و از گوله با توپ سوار و اسب آتف شدند
 سوامی زمین سواران همراهیان لاتی کار نبودند و منستم که سواران همراهیان تاب نیامدند و راه فرار خوا
 گرفت لهذا یکی سواران همراهیان خود را حکم دادم که سبب گوله با اینجا بیستادن ضرور و مسلک
 نیست اینستایان از بخار وانه شده زیر قلعه سیاهل رسیده استاده شوند خیار پنج مجور کعبه
 من بکمر سواران وانه شده فکند شش مردانه که از رفیقان قدیمی بودند و ماندند و مثل امیر خا
 مردانه نزد من استاده ماندند و فوج طرفی حضرت قی با را پیش گرفته بر بایان حمله ساخته
 قریب بید قدم رسیده گوله تو بهایمیزند و در اینجا یک دریا می بود اینجا بزرگوار رهند
 مذکور برای حفاظت گوله با استاده گشت طرفی فانی واده با پلا آنها مضرب قی با بر کنار هندی مذکور
 استاده شدند و قریب بضد سواران رهن هندی مذکور آمده بر بایان حمله ساختند چونکه قریب
 اینجا بستم شیر کشیده بر او نشانستم از فضل حق تعالی او نشان تاب مقاومت نیاورد و نهشت
 واده راه فرار رفتند اینجا بستم شش سوار وانه عقب آنها کرده بجای که نصف پلا آنها بر کنار
 هندی استاده بودند رسیدم و کنار هندی مذکور در بلند قریب پنج چهار درم خواهد بود و بر آن
 پیاده با استاده بود اینجا نشان بهم نفهید سبب بالای کنار هندی مذکور را ندیم که صیدا
 گولی مذوق او نشان روی زمین مذکور از آنها یک گولی بست و در آن بست پس رسیده در آن جوان
 ده رفت گولی که رسیدند که
 زاده از بالا کنار هندی بر افتاد
 است که بسته علی حده مد
 اندام
 در آن وقت از

سواران فراهم نموده بجهت شصت سوار در حضور رسیدیم و معرفت را و بهادران بخود
پرداخت نمودند و صاحب محراب به صاحب سواران بکشتن گاه به ملاقات بخود حاصل کردم
و در آن وقت که شاه فاجان بن بخت سپرده نواب میرخان در محراب سواران بهادر و لعل سنگه و کز
بهتایان و محمد اکبریان غیره سواران مثل نواب شیدخان و دیگر فوج همراهی خود در یک سو بنشیند
قرار واقع کرده گرفت و در آن ایام مسمی کبیری سنا فاجان در میان سواران و در وقت پنج
جور و در وقت شصت سوار و پنج چهار هزار پیاده متفرقه بر بکان کهنه در پشت دراجه بهادر
معه کبیر و دیگر فوج سوار پیاده و فاجان بهادر چهار کرده و در پشت اینها امیراجه سواران کبیر
اینها با حالت فخره همه ششیر عطا کرده و یکصد سوار دیگر همراه داده برای امداد فاجان و در وقت
فرمود اینها به شصت سواران یکی یکصد سوار تعیناتی از جور و در گذشته بکان بنشیند و در
ساخت بعد آن بوقت صبح کاذب یعنی دو گهر و شب بقیانده راجه بهادر و همه فوج در آن بوقت
قریب بنیم کرده اند و در میان کبیر و دیگر فوج بایان رسید کبیر و همه جمعیت سوار
همراه خود بمقابل فوج راجه بهادر سوار شده و در آنوقت اینها با حاجت غسل نمودند و اینها
رسالداران بوقت رفتن فوج را پیش کرده و ادام که اینها با غسل نموده جلوه رزق ایشان خواهم رسید
ایشان را مناسبت که عقب کبیر بکشد و پیاده باشند و فقیه اینها با شال ایشان خواهد شد و از آن
کعبه صلوات وقت دیده خواهند شد و تا رسیدن اینها پیش قدمی نماند بعد آن اینها با غسل
کرده برپا شده و میروند دیدیم که کبیر و دیگر فوج جمعیت همراهی خود در پشت داده و در
سواران میفرمودند بمقابل فوج راجه بهادر و استیاد است اینها با رعل سواران همراهی خود دیدیم که

و غیره فرارنده رفتند و از کوله با توپ سوار و اسب مسیور

نزد استم که سواران هم ایستادند و در راه فرار خوا

که سبب گوله های اینجا است و آن فرار و مسیور

استاده شوند و اینجا چه بود که گفته

بود و مانده بودند مثل امیر خا

مانان جمله ساخته

اروند

چنانکه خود مقرر نموده از راجه بهر متوجه که خست شده و شکسته در ساجهان بر

کلان سواران گفته بدگویان بدخواهان سخنانی که لایق نبود از جانب ظهور آوردند و مسمی منوکران

طفلی خد شکاری اینجا میگرد و اینجا نامبرده را بدرجه علی رسانیده بودیم و هزار مار و سیب

ساخته شادی او کرده داده ملک و جانش نزد قایلان اینجا میماند منوکران را در دم کلان

بها و در غلامان از من علی کرده و زود خود داشتند و نیز فکر رفیقان او غلامانیده دیگر سخنان کار

که لایق نشان جانب موصوف بنویسند مفصل حال نوشتن مناسبت اینجا بحال بزرگ هر چه داشته

گذر نموده هیچ نایفم مگر طبعم کمال حق شد و از رسیدن خود و خدمت الدزد گوار خود موقوف ساخته

جلیو رسیدن و از مرصع حاصل نمودن از مهارت و حجت شکر و حجت نمودن از راجه

مستند است بهر جهت موی بوی و رفتن مقرر کرده از ساجهان آباد روانه گشتم و در اثنای راه دیگر

و فرستاد و روح او نشان معلوم نموده شد لهذا اینجا بر او روح او نشان بر زبان او نشان شد
که سیم نام بخش کوزنگ قسم قرآن شریف نذرده اینجا که میافان بابت طلب نخواست و او را کم نگه و غیره و
بگوید آدم اینجا با نوقت بیافان محبت امام بخش کوزنگ بر او نکند و او نشان خود را بگوید
بال بوز طالع و غیره و او نشان است خواله آدم اینجا با نوقت بگوید بخش خاکم اینجا و بگوید
اینجا نموده و قرآن شریف بر ملا امام بخش کوزنگ نکرده و او کوزنگ کوز اینجا بیافان بابت طلب
نموده و به طاعت کز سینه فی القور از آدم اینجا بر او نکند و او اینجا که بوز طالع و او نشان
اینجا نموده و او نشان گرفته خواله آدم اینجا نموده و او در زمین خط بردار کالان بیافان اینجا بگوید
روایت را بهر کسی که بخواهد بر این طاعت بیاید بیاید بیاید بیاید بیاید بیاید بیاید بیاید
کرده و در اینجا بیاید بیاید بیاید بیاید بیاید بیاید بیاید بیاید بیاید بیاید بیاید
قیام و در زمین و بیاید بیاید بیاید بیاید بیاید بیاید بیاید بیاید بیاید بیاید بیاید
کرده و در اینجا بیاید بیاید بیاید بیاید بیاید بیاید بیاید بیاید بیاید بیاید بیاید
بر او در کالان بیاید بیاید بیاید بیاید بیاید بیاید بیاید بیاید بیاید بیاید بیاید
بسیار بیاید بیاید بیاید بیاید بیاید بیاید بیاید بیاید بیاید بیاید بیاید بیاید
بر او در کالان بیاید بیاید بیاید بیاید بیاید بیاید بیاید بیاید بیاید بیاید بیاید
بر زبان مبارک خود بیان بگوید که نواب نیست نشان او در او را باشد چون که اینجا بیافان معلوم شد
بلکه بیستم نهایت ناخوش شد و از برادر کالان بیاید بیاید بیاید بیاید بیاید بیاید بیاید
از این گفتن بر او در کالان بیاید بیاید بیاید بیاید بیاید بیاید بیاید بیاید بیاید بیاید

[illegible]

موصوف نهایت رخساره شده زلف چونکه اصل او ناقص بود و کینه از طرف اینجانب تا حقیر رسید ۱۴۴۴
شکم گرفته در بی غایت گرفتن شد لهذا از اینجا که چشم نموده در مکان عیس که که مکان صمد و بود
سیده فایم ساخت و همگوار و پیاده با هم اینجانب اینجانب طمع داد و از من علی که کرده زو
و طلبید گرفت و قریح شصت سوار و شصت و نه پیاده نزد اینجانب باقیانند و چهار ضرب
که نسل موصوف بود به اینجانب سپانیده داد و انواع انواع سخات در روع بر من آن
هم اینجانب هر آن سر بود و دل خود نیاورد و مردن خود مقرر کرده بخواستن سخت کفتم و از وضو
که نسل موصوف هستی کردم چنانچه صاحبان مقدمه اینجانب از او گفتند لیکن بر و راه نیاند
زیاده بر سر رخسار آن چونکه دستم که هیچ تیرات صورت گذاره نشد لهذا لاچار شده چنانچه بر
اندیشیدم که که نسل موصوف اینجانب بهتر و بر یکدیگر اقبال ساخت از من طه ملائی از دامانی با خود
بیرون کشتم بعد آن آنچه گفت قبول ساخت و از قبول ساخت حکم طبعیت او درست کرد و دید و اینجانب
رو برو خود طلبیده پر گشته با من که معش تا دو چهار موضع علاقه چندیری که حاصل او از یکایک و بر
زیاده تر و دشت صبیغه جای گیر سوز کرده حواله اینجانب کرده داد و بعد این کفتم که قبایلان من در مکان
بفاصله دور در اند و در مکان بالنسب طلبیدن مناسب است لهذا یک قطعه پروانه نام تحصیل از اینجا
نویسانده دهن که قبایلان خود را در اینجا طلبیده شود چنانچه استعدا من بنشیند خود برای وانه
ایشن حکم داد و بنشیند مذکور در پروانه بنشیند که قبایلان را در وانه همراه داده رواند سازند و کس
اینجانب از راهی شعور می گفت که مردان سرکار را همراه دادن ضرورت نیست که مردان این
بسیار اند و محروم و کس من که نسل موصوف هر کل ناکرده و حصه تمام از منشی خود گفت که تا که

[illegible]

نامردی طرح داده بطرفی سپیدانیده رفتند معلوم نشد که کجا رفتند درین عرصه اینجا
دیدم که در صف مخالفان بر توب هامردمان بطور بد هوا از طرف با طرف میشوند از زمان
دانستم که فوج مخالفان از باب متفاوت میان نخواهند آورد و فرار شدند میخواهند اینجا
فی الفور رفته سواران همراهی خود را با انگیزه حمله کردم و در حضرت یک کرم و همه با پشت
معه ضرب توب راه فرار پیش گرفتند و اینجا به مع سواران عقب افتادان کشته دیگر ضرب
توبها میکردم و کرنل موصوف مع یک پلنگ و سواران محبت اینجا می آمد که شنبه در
شب یک یک در یک جای کرنل موصوف اینجا به همه با از اسپان فرود آمد و ارم سابقیم خود
صبح کردید باز عقب نشان کردم و بسیار سپاهان و شتران و فیلان و بالک و غیره و نشان
کرده آوردم و در یک جای ضربت بستمیده گرفتم بعد از آن پس گشته بیره با رسیدم و ارم
کرد و کرنل موصوف سه صد پیاده همراهی اینجا به اسبان شجاع و پور و خستاد و بعد از
مقام شده اینجا به بار و بر طلبیده گفت که مکانات ستواسن غیره که در فضا و آب چشمه و در
سنداره با اندازند اینجا رفته از مکانات مذکورین آنهارا بد کرده بند و بست که در یک روز و سوار
بخت بهشت مکانات افضل کرده با اینجا به سیرده خست ساخت چنانچه اینجا به معصیت
سوار همراهی خود خست شده روانه ستواسن ششم و از فضل حق سبحان تعالی مردمان این
زمکان مذکور به طوریکه شدند کرده و ظل خود کرده گرفتم و نیز در همه پرکانات عمل خود تا
بند و بست و همه کوه و آنده کرده گرفتم و دیگر قلعه جات را از اینجا خالی کرانده گرفت و کرنل
موصوف با اینجا به نوشت و تخطی خود و این مضمون بخت خست کرده داده بود و کرنل سوار

یک آدم هم جان سلامت نخواهد برد و گریل موصوف که در شجاعت و نهی بی بدلی و دقاری
در عمر فوج گردانده و دیره باز برانداخته هر کسی اسباب جنگ و راسعه و پرو و خیمه بر پشت ستران بار گردانده
معه بهر و نگاه در مکان هنوز رسانیده داد و نیزه و ضربت چپ و مضه یک علی حمل که در غول غلغله
قریب شصت پیاده خواهند بود و نیزه و سرحد پیاده همراهی انجانب بر انجی غلطت بهر و نگاه و سینه
و شستاده و زین بند و بست چهار گهری و زینا پیانده باشد که گریل موصوف فوج خود بدین
اراسته که هر دو پلان کینو حکم صاحب یکتر از سوار مرهش با طرف دست و نیزه و پلان بر سر
لوتره و الهه و صد نفر از ان دشمن همراه پلان اندک و نوزده و خود گریل موصوف و انجانب معه سینه
خانگی خود با قصد سوار طرف دست پیاده بطرف مخالفان و جنگی ان سینه و طرف از واله ارا
فوج خود بدین که هر دو که خود اسوت را و بها و معه فوج سواران همراهی خود و اب جبهه و نوبت
قریب نگاه از سوار و کینو و ان سنگره اچه بهادر طرف دست بمقابله پلانها حکم صد و کوه
و حکم پلانها همراه رام حمل معه و نیزه از سوار نواب کیم خان بطرف چپ بمقابله گریل خان
استاده شدند و نیزه یکی مخالفان بره و خیمه با سبب شتران بار گردانده و نیمه و نگاه
یار شده روان گشته عقب صف بهادر صاحب موصوف آمده استاده شدند و نوبت پلانها حکم صد
ریس کوه واله قریب با قصد قدم از صف مخالفان رسیده استاده شدند که گریل خان و انجانب
نیزه و پلان و سواران خانگی استاده گشته میر فخر چونکه از صف مخالفان فاصله قریب رسید
پسندیدیم طرفانی از الهه و اب سینه و نوزده و باز این طرف هم توپها میشدند و دشمنین هم از سوار
رم خان که بهر و شجاعت مشهور بود و نیزه و انگیخته بر میان جمله با خیمه خود که قریب سینه

و دست نشان تا کید بیخ نمودند و سونت را و پناه و ملازم دولت را و سوند که قریب
است به شش هزار سوار و ششصد و شصت و شش توپ همراه داشت چنانچه نواب جهنم و غیره
معده جمعیت ششصد و یکصد سوار همراه ایشان خود از پناه و موصوف یکمتری نموده شامل دره دره
و چهار جبهه دولت را و سوند که کربل جان تیس را برای ارک و بند و بست نواب جهنم و غیره
بنداره غارتگران و سونت را و سوند که ششصد و شصت و شش توپ همراه کربل موصوف جمعیت فوج
بود سرتیپان خانگی معده دره دره ضرتیپان چهار صد سوار و دو پلکان تیس مکان کوته و اله
سینه چهار ضرب توپ و دو صد سوار و دو پلکان از کربل حکم صاحب در ملازم چهار ابر دولت
سوند و مستغرق قریب شش هزار سوار و سینه چنانچه یکمتری پلکان و شش ضرب توپ که از
سینه صد سوار خواهد بود و در مکان سینه و دره داشت و نیز سونت او پناه و معده نواب موصوف
جهنم و غیره از دره دره فوج کربل موصوف نفاذ کرده و معده فوج دره دره کربل موصوف
و از اسونت را و پناه و نواب جهنم و غیره جواب سوال است و در پیش بود و از چشمتش روز
انجانی در فوج کربل موصوف رسیده بود که بوقت صباح که چندی شتران فوج دره دره
برای آوردن که از دره با بیرون قریب کرده بودند که چهار صد با صد سوار از فوج پناه
موصوف تاخت کرده شتران را می کرده بودند و سواران غلای شتران مذکور تا بتقاوت نیارده
وارنده بطرف لشکر خود و دیدند و سواران مخالفان را دیده و اعتقاد نموده چند سواران را که
استیفاء میشان کرده بودند با سواران بحالت تباه در فوج رسیده اند ازین باعث در فوج کربل موصوف
از کربل کمال فوجی او هر کسی میگفت که ازین فوج قلیل از فوج طرفی که قریب یک سوار و پناه

تشریف برده برادر دم کلان بهادر و معبر برادر خرد و قایلان در علاقه بهرت پور بودند و برادر
 کلان بهادر که سبب تباری شد و ملاقات بر سپهر ایشان نمود ملک طلاق استاده شد
 هم نشاند و راجه بخت پور که گفته فرستاد که از علاقه بخت پور بدر شود و لاچار گشته در دل خود
 چنین توجیه ساخت که بشاه جهان آباد پیش مشک صاحب بهادر حاضر شوم آنچه که شدنی خواهد
 از دست صاحبان عالیشان انگریز بهادر شود و آخرش مردن خود اختیار ساخته از انجا دلاکلی سوار
 گشته روانه شده بشاه جهان آباد تشریف برده مشک صاحب بهادر خاطر داری و دهم برادر دم کلان
 بهادر فرمودند عبدان قایلان را مغبه برادر غیر منظر علینان از علاقه بهرت پور نزد خود بمقام
 طلبیده گرفته و در غرضه خط کریل صاحبان پیش ملازم مهاراجه دولت را و سنده اسمی صاحب
 بدینصورت رسید که بخاطر جمع تمام در اینجا تشریف آرد ملک مسلم و دهنار و زیاده را بی خرج را
 فرستاد و لهذا اینجا قایلان خود را از کرولی گرفته روانه شده در مکان بنی گده علامه کریل
 موقوفه رسیدیم و قایلان را در بنی گده گذاشته معیت سوار و صلیباده بمقام پیوه که
 مالک و نزد کریل خان متبیس رسیدیم کریل موصوف بخاطر دار آنچه که می باشد پیش آمد و قدری حال
 کریل موصوف نوشته میشود نیست که متمنیان فوج بهر دو نواب اجن نواب کریم خان غیره بنادر
 که همراه شان قریب یکبه سوار موجود بودند و در میان ستمو و غش و فلک گذرانده و قضاوتشان
 بود و برانی نام ملازم مهاراجه دولت را و سنده خید بود و لیکن راه سر کشی حکم مختار راجه موصوف بحال
 هزار با سوار کرده رفته هر یک صلیب را تا راخت تاراج نموده آنچه بدست می آمد می برد و در چو
 فرستادشان محد می بند صاحبان عالیشان انگریز نهاد در مختار راجه دولت را و سنده میرا

بجزو عاقبت بکمان در علاقه بهرت پور رسیدیم و همه مردمان همراهمان را از جنس و نژاد
 دیت دادیم و مردمان را جبهت پور و اله از میان گفت که این وقت از بنجار وانه شود
 اعلامی بهرت پور بدستوند لاجار از انجا سوار شدیم و از انجا بهکی مردمان همراهمان
 از میان علی که کشتند رفتن و الدم بهمت لاهور و رفتن سوار کلمان بهشت
 و رفتن انجانب و کرنل جان تنس الصلح مالوه و الدم معده دوازده سوار لطف
 بلکه برادر م کلمان بهادر مع قبايلان انجا بودند و نه شدند و صرف قبايلان انجانب کرد
 بودند ازین باعث برای خبر رفتن شان لطف کردی را گشته بکمان بیانه علاقه بهرت پور
 رسیدیم از مسمی هم سگه حاکم بیانه و از انجانب سابق شناسائی بود حاکم معصوف
 خاطر داری نموده گفت که در انجا قیام ساختن انصاحب سنا شست موعنه واره علاقه کرد
 در کوستان است زمینداران انجا قوم کو حرا اند و از من دوستی دارند انصاحب بهیله آدم
 من بموضع مذکور تشریف بردن چنانچه بموجب کفنه حاکم بیانه بموضع واره علاقه کردی رسیدیم
 قریب یکماه قیام کردم بعد آن بموجب بای ای که کردی و اله بطور خفیه در کردی یک حاکم از
 سابق قبايلان انجانب قیام میکردند رفتن و قریب پانزده روز در انجا بازیم بعد آن بموجب
 مرضی راجه کردی و اله از انجا روانه شده بکمان سنڈرا بل علاقه کردی رسیدیم قیام کردم و الدم
 راجه بهرت پور و اله کفنه فرستاد که در علاقه بهرت پور ماندن انصاحب سنا شست چرا که انصاحبان
 مذافی الفور از اعلامی بهرت پور بدستوند
 دیوار انصاحب
 ه سوار مرد
 علامه راجه
 مسکن لاهور
 چا

در قلعه که پسر نجات و والد خود با شش ماه جنگ ساختن این نواب محمد
و خالی کرده و اهل قلعه مذکور بسبب نماندن غلامان رفتن در عکله اری چه بهرت بود

روز دیگر برادر کلان بهادر را در اینجا گذاشته از آنجا روانه شده نجات والد خود در قلعه که پسر
والد هم شکر حق سبحانه عجا آورد و از این حد زیاد و شکر خود شنود شست و نواب محمد
مبلغ سی پنجاه روپیه به نیکوکاران فی یمانان داده و قلعه هندون خل خود نموده از آنجا
همراه خود کوخ ساخته شال فوج را به بیاد لعل سنگه شده قریب قلعه که پسر دیره و خیمه بار
و خان مفصل نوشتن طول طول میشود لهذا مختصر نوشته میشود که نواب محمد شاه خان معنی فخر
هشتاد هزار سوار و پیاده و چهار صد پانصد ضربت پانصد طرف کرد اگر قلعه در فوج که از ده
کرده گرفت و سنوای محاصره دیگر روز جنگ مورچه پیش کردن از رعیت باعت و دبه ایان توانست
و قریب صد قدم بر روی قلعه مورچه ایان بود و قریب صد سپان در قلعه بودند هر روز مردان
جنگ کنند و آوردند و هر روز مردان فوج بر مردان کاه و آله ایور شش میکردند و میخواستند که مردان
قلعه را کاه کنند بنهند لیکن پیش رفت غیرت و هر روز از جنگ کاه کنند و به سپان خبر انداختند
که تا از شش تا و زیاده عرصه جنگ کشیده آخر شش غله خرج کرده یک تار غله هم نماند چو غله کم شود
تا چار بوقت چهار گری شب گذشته قلعه را آگه آهسته نموده یکی مردان سوار پیاده مردان و آله
چو که از قلعه بیرون آمدیم مردان فوج مهابلی و شش گرفته دادند و صد با توپ آگه و چهر روز و دو
وقت از طرف میان جبریک بان بر او شان بشیر از فضل الوسیان تعالی بان فکورد و غول
فوج فغان که مهابلی و شش بودند و از هر اسان مهابلی آگه کردید قصه کوتاه از آنجا روانه شد

ببین کلی است که فوج نواب موصوف اندرون قلعه رسیده مایان خواهند گشت در جوار
فهمم چه صلاح حسن درین وقت در خیال ایشان است بگویند که بر آن عمل نموده شود و خاتم
مما بموجبی خود گفتند و برین سخن اکتفا ساختند که وقتیکه مایان از قلعه بیرون می آیند
از دست فوج نواب محمد شاه خان یکس هم جان خود را تسلیم است بخوابد و لهذا از قلعه
مقیم و در قلعه دست مردم همراه انصاحب است میوم و در خصوص بنامی برنگس را مانا نظم
اشمس خا اگر دید در جوش گفتیم که حالا در بنامی ایشان چه قصور یا مانده چون که روزی
خواهد دید یقین کلی است که فوج نواب موصوف اندرون قلعه نداشتند داخل شده مایان از فاصله ضرب
بند و قها خواهند گشت و نوبت بشمشیر زدن می آید و اگر از قلعه بیرون گشته در میدان جنگ
کرده شود حتی المقدور شمشیر زده همس و مردان خود را زول خود با بیرون کرده گشته خواهیم
صباح مشوره است خورشید و چهار گریه شب باقی مانده بود که اینجا حکم زین بدو می تاریدی
در زمین و مان قلعه گفتند که اول سلطان که نزد انصاحب جو داند مایان بدین بعد از فتن خاتم
بگویند که اینجاست مردی و اختیار ساخته خواهد ایشان جنگ کنند خواه نواب محمد شاه
و این سلطان که اندر برای ایشان طلبیده ام ایشان نمیکند لاچار ام بعد از ایشان گفتند که
چهار روز و یمن و هندیا سخ آن فهم که این می هرگز نشدنی نیست آنچه از ایشان شدن تو گفتند
این گفته بر سوار شدند و از رفیقان خود دو سه کس را برای ورودن به کلان بهادر فرستادم
را درم از ایشان که من مرد هستم لهذا از اینجا نمی فرست درین محضره و گریه شب باقی مانده بود
من میافتم فرستادم که اگر را درم کلان بهادر را یکی سوار شوند از زمان ز شمشیر کشید

اینکه امان نظرف دیگر از بیلداران خنثی را اینپاشسته برابر کرده داد و در خندق دیوار قاجار
آمد و رفت مرد بان فوج نواب محمد شاه خان کرانه داد و از بلک یکسره دار محمد نواب موصوف را در
قلعه آورده نشانیدند و درین محله آفتاب غروبست چونکه نوبت بدین رسید برادر م کلان در دریا
نشسته در دیره من آمده گفتند که حالایم چه وجه باقی مانده است و همگر مردان قلعه از کبریه و نیز نواب
موصوف و فوج همراهی که بیرون قلعه اند و دشمنانی ایشان شده اند و حالت بیماری از حد گذشت
که حالت نشسته در بخت هم نماند و در صورت امید زندگی ندارم و ایشان هم گشته خواهند
و موجب یاد خانی ندانم این شد لهذا چنان مناسب است که ایشان بطوریکه دانند و توانند تنها از قلعه
بیرون شده جان خود سلامت بید بخوابش کفتم که بسبب بیماری عقل انصاحب درست نماند و است
اگر در وقت انصاحب گذشته بطور تنها خواهم رفت و نواب صاحب مدوح انصاحب از نزد کفر
ساخته آنچه دل او خواهد بود خواهد نمود و اینم سخن اینجاب را منظور نیست که انصاحب در دست مخالفان
گذاشته جان خود بمرم و بعد آن طبیعت خود را میدانم که بچه طور روی دمان خاتم و بعد آن گاه خود
از شمشیر بریده خواهم مرد و لهذا اینوقت مردون بهتر است و صاف ایست که انصاحب را زنده در اینجا
خواهم گذاشت و همراه خواهم برد اگر زندگی آخرش بدو بجا خواهند مرد و بعد آن ادرم کلان در قفسه
دانی که برای خود اکتفم را منظور ساخت از اینجا جان خود را سلامت برد و خدای تعالی اینجای صلا
کرد و گفتند که حالایم چه وجه باقی نمانده و در آنکه امر و بدعهدی مردان قلعه سخن پوشیده نماند و
مکران نواب محمد شاه خان نشان سلیم سی و پنجاه و پیر بدین شد که گفتند که از اینجا که راه در گزیده
از اینجا وقت صبح فوج نواب موصوف را در قلعه انداخته و در چون شب آخر شده روز و کشتن خواهد

[illegible]

لنذا یکی مردمان قلعه والی با معده کرخان نمک حرام مفتوح شده و اندوای اینجاست نمذ ساخته و نیز
حمله داشت و روز میکرد و میگفتند که مایان صرف برای طلب نخواهد که نموده ایم و انصاف
مایان بستند و در وقت مناسب که تن تنها درین سلاح در مایان به نشینند و در وقت دیگر ازین
و بلو افروخته و بخوابش بیدار میگفتم که اگر نواب محمد شاه خان فرج خود قلعه را بموردی بخوابد
و جنگ نمیشد آنچه که ایشان میگفتند موجب آنست که حال اگر جنگ میشد و اگر درین وقت
بایم حاضر و اگر رفتار ساخته نواب و صوف فروخته خواهند داد و لهذا انمعی شدن تواند بود
زنده ام مرا کسی گرفتار نخواهد شد اگر طلب نخواهد خود را بموجب حساب بگیرد آخرش طلب نخواهد گرفت
منظور ساخته متصدیان فرموده و در روز حمله با هم مردمان قلعه دست نموده و در وقت
دو هزار و دویست و پنجاه از کولی از نزد قبایلان و طلبیده که فرستم بعد از آن یکی با سلفان
در میدان بناده متصدیان و فرزانان بناده مردمان قلعه را طلبیدم که حاضر شدند و طلب نخواهد شد
و بروی من بگیرد چونکه نمک حرامان نیکو را حاجی بنانه نامند لهذا اصار را میگفتند که مایان باقی شناسد
و نمک حرامی در دل خود را مقبر نموده از نواب محمد شاه خان دست کرده که فرستم لهذا از دست انصاف
طلب نخواهد خود را گرفتن منظور نیست چونکه دوازدهم بمردمان قلعه از من نمک حرام گردیده از نواب
درست کرده که رفتند و جوانان حرامان لهذا از مردم کلان بسیار در ادراکی انداخته معین بنامه افغان
خود را در بیرون شدن از قلعه بوقت چهار کپش شب گذشته که مردم نمک حرامان و دروازه قلعه را
داد و چونکه در دروازه قلعه رسیدم دروازه بند شده یافتیم مستحکم اعظم خان از رفیقان و دوستان من
با کشتن و غارت و در روز که در فصل حق سبحان تعالی قتل مذکور و ما و هم گشته کشته شده

۱۱۶ ماندند و در بحالت خود را می خود را می ساختیم و اراده جنگ از طرف خود میکردم و فدا
در از قلعہ بیرون کرده وادیم و مخفیانه فریب ما گذشتند حال کنج اعمی سمنان
کے وردہ قدیم فتن انجانت از قلعہ کہ سرہ قلعہ بندون فساد نمودن سہ قلعہ
دوسی و پنج از روئے از نواب محمد شاہ خان گرفتند و قلعہ حوالہ سمنان و انجانت
برادر کلان بہادر کہ بہار کمال بودند و بالکی اندختہ از قلعہ بیرون دین و روزا و شام
جنگ نمودہ ہر نیت فادان فوج نواب موصوف و از قلعہ بندون خبر رسید کہ مردان

قلعہ را طبعیت مگر کون گردیدہ لہذا واکم ارادہ فتن قلعہ بندون مقرر کردہ انجانت محمد است الد
خود عرض ساختم تاکہ من زندہ ام و در دل من گوارا نخواستہ بود کہ انجانت محنت و مشقت بہا خرمین
والد خود رخصت شدہ معہ چاہ سوار از رفیقان خود از قلعہ کہ سرہ روانہ گشتہ و قلعہ بندون ازل
کشم و چند روز گذشتہ باشند کہ ہر مردمان قلعہ بندون دیکہ و فساد نمودہ تو بہا قلعہ بطرف من
کرده دادند و قدری حال کنج اعمی ملازمان خود کوشتہ می شود کہ ستمی کرم خان برادرم کلان دراز صغیر
سن پورش نمودہ بود و اولاکر مخمان بکورد کہ موند و پیادہ ما بدر ماہ دور و پیہ ملازم بود برادرم کلان
بہادر اورا بدین جہر رسانیدہ دادہ کہ قلعہ بندون او ہزار ہا مردمان مالک افسر کرد و زد و بکشد
مردمان سوار پیادہ ہا رفیقان قدیمی ہم وطن اکثری شستہ دار بودند کہ مخمان کو ز ناحی شستہ کردہ کہ مخمان
قلعہ بندون اورا غلامانیدہ از طرف میان برخلاف کرانندہ در غلجہ مشاغل خود کردہ گرفت و دیکہ و فساد
بر بکرانندہ داد و روز نواب محمد شاہ خان کل فرستادہ در خود کردہ گرفت و بہا صغیر از مردمان
قلعہ الد با پیام فرستاد کہ اگر استخوان باز نہ گرفتار کردہ من بہا زیاد و لکمہ و فیہدایان

یک کهر و سپه یکریز با ستاع انجمنی انجانب از سید مذکور گفته که اول نواب موصوف اقرار چهار
کهر و سپه کرده بود بعد آن ایشان سه کهر و سپه از والد م معاف کردند و یک کهر و سپه هم در
واقار ادای آن در بست و ز کرده بودند از اسم عرصه پانزده روز منقضی شده که ادای می ساختند
و سواي این بکن فوج خود طلبیده گرفت کردل نواب صاحب از طرف میان صیانت بود برای فوج
خود را فراهم کرده گرفت خالاکر قمار کردن من میخواستند هر گاه که مرا گرفتار کردند پس مبلغان
خواستند داد و مایان ابی عزت ساختن مقرر نموده است اگر ایشان قبول خود است اند مبلغ یک کهر و
در قمر و نزد کسی سا هو کار جمع کردند و رقه او بدین شرط که بعد خالی شدن قلع بعد از ده روز مبلغان
داده خواهد شد نویسانده و مینمایان قلع خالی ساخته از اینجا کوچ کرده خواهیم رفت و اهل آن
سا هو کار دیگر مبلغان گرفته در فوج تقسیم کرده خواهیم داد و بدعهد می ساختن من شش چاه
سید موصوف ایستادست چونکه نواب محمد شاه خان چند ماه در فوج میان لنده بکلی ماند
مایان در قابو خود کرده گرفته و نیز نمایان از طرف خرج زیر بار کردند بکلی فوج نزد خود در چندون
طلبیده گرفت و ضمیمه به صورت مایان را نگارده داد و اهل آن قلع بعد از ده روز پسندیده
و گوله های توپ در آن شروع ساخته و از آنجا بهادر عمل است که بعد فوج کمبود غیر توپ طلبیده
رسید و دره ساخته مورچه قوت فصله قدم از قلع مذکور پسندیده و گوله توپ بندان
نموده و حال فوج بمهرابی مایان این شد که قریب هزار سوار از ملازمان مایان نزد نواب محمد شاه خان
فرستادند و سواي این دیگر سوار پاده نزد نواب موصوف قلع و ضمیمه بکلی فوج از مایان
مستند و منت مکرر قلع کهنه و قریب هزار و صد پاده و قلع مستند و قریب هزار سوار پاده و

۱۲۷
رویه از محالیه چو نور انسان ثابت نخواهد بود بکینه و قلعیه را خالی کرده و سید و والدیم بمعنی اقبال
خست روز دیگر نواب موصوف یک کس سید را فرستاد و سید و حضور نزد والدیم آمده چادر خود گسترانید
و گفت که بکینه و بویه ای خدا در رسول من مشکا کرده و من و یک کس و پیر کینه قلعیه را خالی کرده و هند و چنانچه
والدیم که ایمان در کمال بود و گفته سید را اقبال ساخته و روز دوم فوج را بهادر اعلی سید که طبع
نواب موصوف آمده قریب کرده و از بند و ن ریختن چون طبعیت و الدم نهایت شتابا سید یک
فوج در اول خود نهایت اندیشه کرده که نواب محمد شاه خان آدمی بی ایمان و خواهان عنت است چنان
نشود که گرفتار کرده و غت بگیرد ازین شتابا طبعیت و الدم اطراف نواب موصوف با کلن گشته شد و بار
اینجا بسمه و و از ده یاور جریده از فوج خود سوار شده و قلعیه را درون نجفیت و الدم سید و والدیم
که نواب موصوف آدمی فریبی بی ایمان کمال است حاله پیش نهاده و سید و والدیم که نواب موصوف
سخن نمائند است بخواشش اینجا بسمه و و از ده یاور جریده از فوج خود سوار شده و قلعیه را درون نجفیت و الدم
جنگ نمودن و مناسبت چرا که موجب نامی است از برای خدا قلعیه را را خالی کرده و هند و قلعیه که
که مکان سکونت من است اولی را خالی کرده و خواهم داد و والدیم گفته من اقبال ساختن نواب موصوف
معرفت بآن سید گفته فرستاد که در حصه و و مبلغ یک لک و پویه و سید از فوج و سید
خواهم داد و چنانچه برادریم کلان بهادر از عرصه ماه بهار کمال بودند در قلعیه و ن قیام داشتند
و والدیم قلعیه که هر هفته قیام ساخت بعد از آن عرصه باز در روز نواب محمد شاه خان حمله فوج
از یک جانب در بند و ن خود طلبیده گرفت پس آن سید نزد والدیم در قلعیه که هر هفته
سید و گو گرفت که اشرف خان بطور زعمان نزد نواب محمد شاه خان همراه من فرستاد بعد از آن

۱۲۶
بنوعتی گفته اند صاحب کمال را خالی کرده اند و باریک بینی در فرج مضائقه ندارد و جواب آن اینست
گفته که اگر از این اشیاء اوت و کینه نیست و نیز قسم بخورد خورد و اگر بر این شرط فرج را خواهم طلبید
بیشتر از این مرد دل کینه و کینه ها نیست و غیره و در بعضی و در بعضی از این مکانات مذکور در او با این
چرا که ایشان مقام نادره ترک فرما کرده و سوار شده و فریاد می شنیدند و باقی ماندند و فریاد می شنیدند
اما در سینه من و خود در روز شنبه مکانات می بود که سینه ها اندک اندک با هم می خوردند و با هم می خوردند
برای کدشت مکان گفته می شود و دیگر صورت خلط جمع دارند و در فغان همراهی می کنند و سوار
برادر و الدام می گفتند که بی ایامی از آب و صوفی هر من شش است لهذا بر عهد پیمان و فریاد
شدن مصلحت ندارد و صلاح همین است که نواب موصوفه ایامان به هم می خوردند و فریاد می کردند و خواهم
گرفت آن زمان به ولایت فیصله همه مقدمات شده و خواهم صرف کرد و الدام می گفت که در تمام ملک
اینچنین مشهور خواهد شد که نواب محمد شاه خان کجاست و او را در راه و فریاد می کردند و فریاد می کردند
بدان می خواهد شد و نجات انقباض خود منظور است و می گفت که موجب نادخلی اند و خواهد بود و در کردن
بیشتر فغان اگر با هم می گفتند که صلواتی را منظور می فرمایند آخرش فتح آن بهتر خواهد شد و انصاف می
که نواب موصوفه قصد کشتن می دارند تا آن فغان حبس می فرمایند و فریاد می کردند و فریاد می کردند
نواب موصوفه می نماید و میگوید که هر یک را به علی رسانیده خواهد شد و ترک فرات نمایند بلکه اکثر کسان از فریاد
انقباض می فرمودند و فریاد می کردند و انقباض می فرمودند و فریاد می کردند و فریاد می کردند
فیصله آن منظور کرده بعد از آن می موصوفه و الدام جریده در سینه و تشنه می فرمودند و الدام می فرمودند
بیمه و در سینه و فریاد می کردند و فریاد می کردند و فریاد می کردند و فریاد می کردند

آوردند و در ملت او بکروید و از بطور سید حال فریب ساختن نواب محمد شاه خان
و مورچه چسپانیدن نواب موصوف بقلمه بنشینان قلمه که هر روز بر سر خرمایان
و در شربت ایام برسات نواب محمد شاه خان محاکم صد سوار در فوج مایان تشریف آوردند و قریب
چهار ماه مقیم مانده مایان در تاجم دار و کجا آوری احکامات قصه و کبسی وجه نساخته مگر بسبب آنکه
بگوینان در اندازان در ذل نواب موصوف از طرف مایان انقضی کدورت گردیده بودند و این شنبه
در بی خراب ساختن بلکه کشتن مایان تجزیه میگرد و اکثر رسالداران غیره ملازمان در وقت
پوشیدگی قول قرار داده و در قابو خود کرده گفتند چنانچه بگوید شخص قوم افغان ملازم مایان
موجب آره نواب موصوف قصد کشتن کرده در وقت فرصت حریتمشیر بر والدین را گرد و آلود
که در فن بانک استعد کمال میسر شد میسر نموده و او را مقصود میسر گرفته شمشیر اورا کشید
گرفت دیگر مردمان هم ایمنان او را گرفتار ساخته بعد آن افغان مذکور است نسبت بیان نموده و گوینان
ایستاد بموجب کفنه نواب محمد شاه خان کرده ام والدین بعد چهار روز بسبب قرار است او را از قید
رها داده افغان مذکور را می یافته نزد محمد شاه خان فتنه نواب موصوف را نالو کرده است که گفت
والدین با وجود این معنی با چرا سبب میسر بکسی چه از نواب محمد شاه خان زبان آوردند و غیره در محال
را چه بود و نواب موصوف گردید و والدین از نواب موصوف گفت که حالا معامله از راجه پور کردیم که تا نالو
خواهند شد که پیمان خود بخوبی و بدین سبب داد انضا و خل در میان ام بکر با سخی طر انضا را
خالی کرده داد و قلعه را قدر ملازم از پیمان دل فریب مذکور کرد و فوج را خواستند طلبید با دل مایان
خواهند شد و آنچه گفتند و کردی نتصا صفا بحال کرده و مایان از گفته انضا و خل و انضا و خل

ز انجا خان برگردانیده است روان شد و بر طبعیت انجا نجات هرگز گوارانود
که از مقابل دشمنان و گردان دشمنان لیکن از بیکار شدن دست راست چپ نموده آید از انجا خبر
توپ رسیده استاده گشتم باز انجا استیم به سیریم خود دیدیم که صدای پادگان انجا
شیم کلنگ روانه که زخمی افتاد بود و طاق استاده شدن است رسید و حریر کردند و انده
با وصف طاق بر خاستن است حریر که انجا انجان سپر گرفته از زور شجاعت قدری رخا بر
شمر زو کارش تمام شد و جاذ از باز بکثرت انجا انجان حمله نموده حریر باز کردند و انده مذکور
شاید حریر بر سپر گرفته شمس بر دیگر کس زد که فی الفور جان داده بر زمین افتاد و چنانچه کس
انجا انجان است لحدان مردان انجا انجان مذکور از مردانه مسطور علیحد شده استاده گولی
زدند که مردانه مذکور جام شهادت نوشید جان بجان آفرین سپرده این مشاهده حال مردانه
انچه بر سر گذشت در شرحی آید اگر دست من دست می بود باید از مردانه مذکور رسیده تا که
جان در جسم باقی میماند و کشتن انجا انجان قصور نمی ساختم لیکن سیاه شدن در این
نمی توانست بعد از انجا انجان کشته در غول مردان سوار پیاده فراریان فریدیم هر چند آنها
میگفتم که انجا انجان هیچ چیز نیست از انجا مردانه وار بسته حمله مردان انجا انجان سازند انشا
تعالی فترت است چونکه مردان سوار پیاده بهد حس نهایت بودند بکسر عنای مردی بزدلی که
معتقد بود ان خم بار بسته گرانده انان است بکسر بچ و دست ساخته بلا جاری تمام از انجا
روان شده در قلعه که هر روز رسیدیم زخم را در دخت گرانده معاینه گرانده از فضل حق سبحانه
در عرصه کلاه از زخمها صحت شده غسل نمودم درین عرصه قایل و جناب الله صاحب از بهر

هیچ پنجم تو اسپ خود را پیش را ندیم و فقیر موصوف هم بطرف دیگر روانه گشت بعد از آن که رسید
 در دل خود همین اندیشیدم که از اینجا روانه شده که در مکان بنهر مذکور نموده بمکان خود پس آنکه
 عرب بدید و در دل مردمان شهر گرد و از بنشین از اینجا روانه گشته قریب مکنیم کرد و از شهر مذکور رسیده
 استاده شدیم و دیدیم که قریب در سه هزار پیاده بند و فوج و دوی و سوار و دوی و ضربت سپهر و آله
 استاده اند نیز صدها شیخ کلن آمدند که در دلاوری و شجاعت بی نظیر بود و همه مقادیر
 و یک ضرب توپ هندی خرد و یکایک بمقابل جمعیت شهر و آله با تفاصله و قصد قدم رسیدن بایست
 همایان بجای که بودند استاده کرده تنها سوار و شیخ مذکور زنده گفتیم که ایشان بیایند جمیع
 که بدون حکم بدین مردم قلیل بمقابل جمعیت کشیدند و بمقابل ساعد و اینجا استادن کل و اسب
 رفتن هم امر محال خیر آنچه که بقدر بود و بطور آمده حالا این صلاح بلاچار می نشست که مردان
 زیر کناره تالاب که خشک فدا و گشت نشانند که از ضرب گوی می زدند و در امن شاید بطرف
 در میدان ضربت پیاده نموده و هند و اینجا سواران بطرف و استاده و میانه
 ضرورتی نداشت اما بر ایشان حمله میزدند ایشان قایم باشند ان شاء الله تعالی و بوقت حمله مخالفان
 اینجا بیانات خود و سواران شامل ایشان شده مخالفان را بفضلهایم تبع نموده و بکشت و داغها
 غرضیکه پیاده باز و بر خود و زیر کناره تالاب کشیده و بجمع می نموده و در سواران کشیده و عظم
 سواران بکشت و استاده و در اینجا بیانات و سواران ناقص استاده بود که مخالفان
 پیاده با حمله ساخته و پیاده و بدو قیام کردند و بدین شیخ کلن را اندک در میدان توپ استاده بود
 قصداً که گوی بدو طرف تانی و آله با هر دو و مذکور رسید که از ضرب گوی می زدند و از گوی می زدند

[illegible]

نواب محمد شاه خان فوت والد مکهان هندون با خالی باقیه لاچار بند و بست خود کرده گرفت بعد
 آن نواب موصوف خط بر طلب مایان فرستاد والد مکهان معیاجان قریب هزار سوار جبریده همراه
 گرفته روانه شده نزد نواب محمد شاه خان رسیدیم نواب موصوف ظاهر داری نموده بجای خود
 مایان پیش آنده بدین وجه قرار داد کردند و نواب محمد شاه خان از یکصد سوار رفیقان خود در فوج مایان
 و فوج کشتی ساخته معامله از هر جای آنچه گرفته شود نواب موصوف در مقابله کشیده و یکصد سوار
 مع فوج همراه خود از نزد خود بخورند تا عرصه یشت ماه چنانچه نواب محمد شاه خان در فوج مایان
 بموجب بر او دوزیرستان مایان بجا آوردی احکام و تاجداری قصور ساخته و خرج ثبات روزمره
 نواب موصوف مایان هر روز نمیدادیم و سواران قریب چهار هزار و سیصد نفر خود در فوج مایان
 و آنچه از کسری جای معامله بدست می آید نواب موصوف میکرد و مکان شهر که از قلعه کهره جاقام
 این جانب بفاصله یک مدهشت نواب موصوف بر ساخته زرعت فصل بریم خراب نموده و یک مضمون کوه
 بود خالی کردند و کصد مردمان از فوج مایان از طرف خود نشاندند و او و همکار شهر کو هزار مردمان
 شش مدهشت ضربت کشته و رو پندار مقدور میداشت در میان شهر یک کوه که یک پست بزرگ
 بنجه بود و گرداگرد شهر محمد شاه بقابله قلعه مدهشت است لهذا پیش رفت نواب موصوف بقلعه لاچار
 از اینجا مع فوج مایان کوچ کرده رفت در مضمون خبر رسید که راجا چند سنگه فوج موصوف را
 فوج کلان برنگان چند لالی که از جیلد قریب فرار کرده کرده خواهد بود در راجا چند لالی که سنگه فوج
 طرف نواب محمد شاه خان قیام داشت رسیده بمقابله جنگ کرده فوج راجا چند لالی را شکست داده
 نموده گرفت بجز در سیدن خبر نواب محمد شاه خان مع والد مکهان و فوج مایان ایام در راجا چند لالی

۱۱۲
و چون جانفشانی آنچه که نمودند بهتر نمود و نزد بایان فوج معقول حاضر شد و مصلحت
با آنکه داده شوند موجب نوشته انصاحب برگشته اند و چون حواله اکبر خان نموده دادیم که خان
نور در کسب مال مبلغ سه لکهر و پیه از برگشته مذکور در هر دو فصل وصول نموده خواهد گرفت بعد از آن
ساحال اکبر خان اجازت کرده بند دست خود در برگشته مذکور کرده خواهیم گرفت لهذا قلعه ماند
بند دست خود داشته شده درین سال کار روانی خرج فوج همراهی خود از برگشتات تو و ده ماه و دیگر
جای علاقه جوی و جوی هم ساخت نوشته فرستاد و اکبر خان مذکور در مکان کهری هندوستان
ساخته بند دست در برگشته مذکور بخوبی کرده گرفت مگر از مردمان قلعه بهر وجه عداوت میکرد و دست
بطوریکه شود مردمان بایان از قلعه مذکور بدر کرده بند دست خود نمایند اما بنده ای که بایان
ساخته خدمت نواب محمد شاه خان نوشته میفرستاد ازین باعث طبیعت نواب موصوف از بایان
نگذر گشته بود بعد از صد و ماه و الهم مع فوج همراهی خود کوچ ساخته لطیف نموده ماه و بیست و هشت
چند فوج بایان بر موضع همسوده که در اینجا تپه دار از طرف اکبر خان بود رسید مردمان بایان بیکار
برائی داشتند چند فوج طلبیده تپه دار مذکور که ضرور بود از همراهیان چند سخنان بالاق
بمردمان آورد و آخرش نوبت بر قلعه رسید مردمان فوج تپه دار و دیگر مردمان تپه ایستاده و از
نموده بی غت ساخته گرفتار ساختند و نیز چند قریب همسوده ایستاده کرده اند ازین غت دره
هم فوج موجب برشته گرد چند مذکور ایستاده شدند و از عقب الدم تشریف آورده داخل خمیه شدند
موضع همسوده ازین دون نفاصه کشش کرده چونکه خبر فساد گرفتار مردمان کوزند اکبر خان
حاکم هندون رسید نهایت بدحواس شد و بخود شنیدن خبر هندون گذارشته روانه شد و نهایت

غایب گردید که در روشن بینی آمد در هر حصه از فضل حق سبحانه تعالی فوج کمپو با که بر سر دنگ
 بودند دنگه موقوف ساخته بر ابدان نواب محمد شاه خان اقامی خم و منیر راجه بهادر لعل سنگه
 کوچ بکوچ شده قریب دوازده گروه رسیدند رسیدن خبر آمد آمد کمپو با را اوچاید سنگه فوج
 راج جی پور به کس خورده مورچه پیشه بطرف کوچ کرده رفت روز دیگر نواب محمد شاه خان
 و این جانب از قلعه ٹوناک سوار شده در فوج کمپو با گذر شمال شده برده ساخت ابد و عرصه
 از نواب موصوف بخوشی تمام رخصت شده بکام بهول که قریب دیر رسیدم و برادر مکلان بهادر
 حواله دیباچه را دیدار این جانب مسرور شدند تا عرصه دو ماه در بهولیا مقیم ماندم چونکه باز آمد
 در خبر گرفتند و قدری تسلل طایف بهم دیدن این جانب آمدند از اینجاست رفته شد
 والد لم انجام داده با و نه ملاقاته نمودند و والد م شکر حق سبحانه تعالی بجا آورده این جانب
 بنادک خود چسبانده بهر ورگشته آفرین خوانید بعد آن تحصیل از ان ضلع قرار داده فوج
 متعین قریب چهار هزار سوار و پنجاه هزار پیاده ملازم گشتند و دست نمودن ملک حلیو
 نواب محمد شاه خان زیادتی نواب موصوف از مایان بعد غرضه شاه نواب
 محمد شاه خان موصوف همراهی خود در ملک حلیو رسیدند و دست برگشته با ساختن از مایان
 کمپو با و خوانان حاکمان خطایسمی والد م بر مضمون که مستحق اکر خان جامع جمعیت با فتنه سوار
 و رسته با و نه شد باید که مبلغ سه لک روپیه حواله نامه برده نموده دهند و در صورت دادن مبلغان
 بر گشته دهند و آن حواله اکر خان نموده دهند نوشته دست نامبر داده بنستاد مایان برگشته دهند
 بموجب نوشته نواب محمد شاه خان بند و دست اکر خان کرده و او نواب موصوف خط مضمون

غول بایان گوله ناز و آن شروع ساخته و پلاشتها از جانب راست و چپ بر میان جمله ساخته و بر
 بر صندل قدم پلاشت بکوبین سیده استاده شده که گوله آتوپ درین شروع نمودند و گوله با غول برین گوله
 نمودند و در یک خط بست و سپان از هر میان برین ضرب گوله با گشته گشته اند و از میان هر
 خود گولم که یکجائی متفق شده همه مار را باندن قرین صلاح نیست پس مناسب است که درین میدان یکیک
 متفرق شده استاده شوند که از ضرب گوله در این شبد جانی بخیر هر میان برین صلاح است و
 حکم متفق استاده شدند و در دل خود برین اندیشه ساختن که فوج مخالفان را بست پنج هزار سوار
 و دو صد ضرب چپ اند و هر از پنجانب قریب چهار صد سوار خوانند و در سوار ازین سبب بخارجالت برین
 در مصیبت اگر گوله تو پنج مخالفان برین نماید و در پنج کارا کم نام و حرمت من قایم ماند و از جانب
 تعالی پس بدعا می نمودم که از گوله تو یک شتبه شوم و چون که فضل از دی شامل بود و هزارا گوله بر سر افتند
 و فوج مخالفان جمله ساخته و بجای که بودند از آنجا قدمی پیش نهادند که گوله همه روز میزدند و از حق
 شام گردیده و آفتاب غروب شد فوج مخالفان از مقابل زور گردان شده بر قصد ٹونک سیده داخل گردید
 خود شدند و از پنجانب بجای قایم بود که در غرضه آدم نواب محمد شاه خان امری طلب پنجانب رسید
 بموجب حکم نواب مصوف از آنجا روانه شده در قلعه ٹونک نزد نواب محمد و محمد دیدم که نزد نواب همه
 شسته اند و نهایت بدحواس اند نواب مصوف از من گفته که همه سرداران برین صلاح مقرر نموده اند که در
 بدان خیره غله و گاه و غیره بالکل نیست اندام شب بیلان همه با و هر نگاه و سواران از قلعه بدر گرفته و
 و پیاده با در قلعه باشند و جنگ نمایند و آنرا همان صفا همه را گرفته بطرف بودند و بگوشت گشتم که با وجود
 حرکت بخار همه روز جنگ از مخالفان ساختیم اند و درین طاقت ندارم که لطیف است و جملی خایه کرده و از درم طاقت

است و اراده جنگ اندوزی من فتح نیست که مقابلۀ خود و پیوستن به وقت امداد من نمایند
 که بدست آسمان ایشان منقح بماند و سبب کشت طبعیت ایشان الدّم بذات خود اراده امداد و
 موصوف بگویم و انجانب بیاری خوشحال ساخته عرض نمودم که بنده خواهد رفت و انقباض
 نماید اینجانب اراده رفتن بگویم ساخته مردمان براهی در رفتن بگویم که آخرش اینجانب
 چهارصد سوار خدمت قبله و کعبه خود خست شده بگویم رسیده از نواب محمد شاهان پاشا ساختم
 نواب موصوف نهایت خوشنود گشته اند و گفتند که اکنون این بلای نجات خواهیم یافت موصوف اینچنین
 امر شایسته بشما خواهم ساخت و نزد نواب موصوف جمعیت سوار و پیاده و قریب یک هزار و پانصد مردمان
 جنگی بودند و بهر پنج کس بسیار بود و قیامان نواب موصوف دیگر مرداران را قلعۀ بونک بود و غرضیکه
 مردمان باشندگان بونک بحواسن دنیا اینجانب صلاح از نواب موصوف گفته که بنده دست قلعۀ بونک نموده
 از فرج راجه می بود که را و چاند سنگه افسرگان فرج مذکور دست جنگ نموده شود نواب موصوف و دیگر مرداران
 که بدحواس بودند گفتن اینجانب را منظور ساخته مضمون قلعۀ بونک نموده و هر یک را خالی کرده
 روز دیگر را و چاند سنگه معه قریب ده هزار سوار و پانصد نفر با وقت صبح قریب قلعۀ بونک رسیدند و اینجانب
 صد سوار هم از میان خود از قلعۀ بفاصله یک نیم کرده مقابلۀ ساخته و از هم اینان نواب موصوف که پیاده
 اینجانب که پیاده بلکه پیاده او قلعۀ رفتن و از روز بخار طبعیت اینجانب شدت تمام فایده گردید که اگر اینجانب
 رزیده نظیر است و جب بگریزید و با وجود یکبار شدید که بر جهان اول خود منسجم گشته مقابلۀ فرج می بود ساختم
 که را و چاند سنگه که بفرج ده و از ده هزار پیاده می ساخته می آمد از اینجا که استمداد برانی شالخال اینجانب
 یان بر آید و بفاصله سه صد می استمداد شدند و از عقب آنها و ترسیده اند و کالاهای

نخستین و پلاشتها از جانب است و چپ بر ایوان حمله ساخته و قریب صد
 نفر که با توپ و گلوله شروع نمودند و گلوله باران غول زن و کاه
 ضرب گلوله ها گشتند و گشتند و گشتند و گشتند و گشتند و گشتند
 بنابر است که درین میدان یک کوه
 بهین صلاح مستحسن است
 و نیز از سوار سوار
 و نیز از سوار سوار

برای گذاره مردمان فوج خود و الدام و ایجاب

ملازمه رسیده دیره ساخته و در اینجا مستقر و از مقام داشته بهیج تیر بر مردود
 هم ایسان فوج بت فاقه رسیده لاجار از اینجا کوچ ساخته و بیات علاقه ملازمه در راه آمدند
 موسی یعنی بزگوان گاو و میشان از دویات مذکور قریب از بدست آورده و رقصه زیور رسیده
 دیره ساخته موسی مذکور را فروخت کرانده کار و اخراج فوج همراهی خود نمودیم و الدام اینجا
 در قلعه کهره قیام داشته و بیرون دیره فوج همراهی خود کرانده دادیم و بارش باران جنت
 الهی شدت کردید و از عدم موافقت هوا حرکت بخار بر طبیعت اینجا عاید کردید و فتن
 اینجا از قلعه کهره به بونک بامداد نواب محمد شاه خان جنگ نمودن
 را و چنانکه سنگ در نیو خط نواب صاحب جنگ شاه خان بهادار از بونک رسیده و ضمن آن
 نوشته بود که فوج محاربه چور و الدام قریب است چنان سوار سوار و دود و صد ضرب تیر به بونک

فرار شده بودند بعد از این بجانب ده روز در اینجا بمقام ده شسته از بسیداران حاجی بایزید کشته شدند
 که با سگ کفله هزارها من آلوده بمردمان فوج دادیم بعد از این اینجا کوچه نموده بطرف دال برآمد
 موژا هنداری علاقه هندون رفتیم و الدیم نیز از هندون سوار شده بمقام والی مذکور شال
 شدند و از علاقه دیهات دال قدر قتی ری سلعان بطور فزانه گرفته کارروالی خرج ختم
 لیکن سبب کلم آمدنی نوبت بر فاقه رسید و از موژا هنداری کوچه نموده قریب ضلع بدلیه رفته
 ویره ساختیم و حال موضع بدلیه نسبت که بر موضع مذکور که دکان است بر کوه مذکور یک کوه
 راجه پوتان همگی گشته و والیه تعمیر کرده بودند و راجه پوتان کور را مقدر هزار اماره و دال بود
 و در سال سابق از برادر دلم کلان بهادر و این جانب شمع فوج جنگی راجه پوتان گشتی که وقتا بیا
 بودند تا ده روز در اینجا ویره مانده بود و در آن زمان موجب شسته محمد شاه خان ابراهه مایان
 رفتن مکانات هندون غیره بود و طه العبد روز بدون علی نمود گشتی کور از اینجا کوچه کرده رفته
 بودیم ازین باعث مردمان گشتی که بار غور و جوف اندوختی و درجه کمال بود و بعد ویره ساختن مردمان
 گشتی که بر یکی فوج نمودند و رسیدن خبر میان تیر پای پیاده معمر مردان همراهی و در موضع
 مذکور رفتیم که جوانان گشتی و الدیم پائیده در گشتی خود رفتند بعد از آن الدیم فرمودند که
 سوار چه سپانده گشتی را بگیرد و در جوانان غرض ساختن که حالا یک پاس روز با قیاده
 باشند و این گشتی قیامت و عرصه و بازده روز دست خود اهدا بدلیه اهلین صلاح مناست
 که امر و نایب امر حجت فرموده و بریه قشر لغیب برید صحنی سوز چه سپانده خواهد شد ازین صحن
 و الدیم بریم شعله برین نموده فرمودند که ایشان اینجا را خراب ساخته است و در مکان بود

آورد و در آن وقت که در آن زمان در آن وقت که در آن زمان

بطرف دست چپ صفت مخالفان که قوم راجپوتان بودند میفرماید سبب این شورش را فوج مخالفان
بنظر میآید چونکه غول راجپوتان که در فاصله یکصد قدم مانند یکایک زبط آمدند و مقابل گشتنشان را غلبه
نواختن و از اینجا شمشیر میزدند و در آن سیم سی نفر پلش معطوبور مانجا استاده مانند و اینجاست
بشت نفر و آن نزد مخالفان سیدم که یک دم از رفیقان من بضر بگولی بدوق مخالفان رخنه
گرویده بر زمین افتاد و در آن آن امداد حق سبحانه تعالی هیچ اندیشه بر دل من نیامد گولی اندوق سر کرد
زوم بعد آن شمشیر از نیام کشیده بر او نشان دیدم راجپوتان که کتاب مقاومت نیاورده پشت او
راه فرار کردند و سبب فرار شدن راجپوتان که در پلش معطوبور و پها و سواران حواس شدند و عطف
خود فرار شده میفرستاد و الدم چون دانست که این فوج مخالفان را شکست فاش نموده و او باقی
برای ماندن و دیده و دیده آمدند و نیز جنگ مردان هم را میان کسی پیاده و کسی از همراه و الدم بود
حالی بدند و فوج مخالفان بحالت تباه اندرون قلعه رسید و اینجا بفرستاد و از قلعه که در مورچه مانند
قیام ساختن تا عصبه روزه از طریق جنگ گرویده آخرش او نشان بوقت مشرب قلعه را گذاشته رفت
و از فضل حق سبحانه تعالی قلعه منهدم شد و بخت یاران که دید و نمی گرم خان برورش یافته قد بود
قلعه که در سپرد و نموده داده و در آن زمان موسم برسات بر سر رسیده بود و فصل بهار بود و در آن
فصل بهار همه جای سابق تخصیص را از آن جوی که در گذشته بودند از کسی جای بی بی نبود
تخصیص و آمدنی تکلیف خنجر سپاه بدرجه کمال رویداده از مجربان ریافت کردید که هزار نام
در ضمن میبری علاوه بر این در زمین است و چهار بار گلی از ده قوت سپاه و الدم در میدان
ساختن اینجا مع فوج هم از آنجا که خبر نموده بر موضع میفرستاد و رسید و در خشت و گلی

کار روانی خرج جمعیت همراهی خود نموده آید و نیز در عرصه یک ماه فوج جدید لازم داشته قرار
نموده خواهد شد بعد آن هستند آن گرفته خواهند شد در جواب آن عرض ساختم اگر چه فوج جدید از
مایان چهار حصه یک شت حطه المضاعف خواهد بود لیکن ایان تاب مقابله خواهند آورد و از ورنه
دور اندیشی نمودن ضرورت نیست بخواه بر فضل حق سبحانه تعالی نموده صبح از اینجا کوچ نموده مکان
ملاحظه خواهند نمود که در دو کهریجی می شود آخر شش عصر هم پذیرا فرموده صبح جمعیت سه حصه
و پنج شش صد پیاوه و دو ضربت پانجا کوچ نموده روانه شدیم و اینجا بصد پناه سوار
همراهی خود پیشه روانه شده بهشت و یک رسید بجز رسیدن اینجا ب تحصیل از اینجا جمعیت یکم روانه
تخصیص را گذاشته فراگرفته بقاعه کشیدند و فوج جدید پرتیاری ساخته پیش قدمی نموده از قلعہ فاصل
صد قدم استاده شده بر عرصه لدم مع یک صد پناه سوار رسیدند و زوگوله توپ ملاحظه نمود
بفاصله یک نیم کرده از صف فوج مخالفان است و آمدند ششصد در ضمن اینجا بگرفتند و
کرده شدت لدم رسیدیم و عرض ساختم اگر حکم شود پیشرفته جای جنگ نده شود و لدم فرمود که
که مناسبت بروند شکست و اول الفوج حی پور اینجا بپاییده جمعیت نفر از رفیق
همراه گرفته و آن ششم دیدم که بر دین مذکور فوج همراهی خود را بدین وجه ترتیب داده استاده کرده که خود
پایین و بر چهار ضربت بقلب بدست است و در صفت صد سوار بدست خود پنج شش هزار پیاوه
قوم را بر و آن مقرر نموده قائم ساخته است بر عرصه قریب صد نفر تلنگه لیلن همه کاهن پ رسیدند
از و نشان گفتیم که شش نفر سبک با جمعیت بطور همراه اینجا بپاییدیم و بگویم من یک نفر سبک با جمعیت نزد اینجا
آمد و شش نفر از رفیقان که از سبکی همراه بود و با یک شش نفر روانه شده طبعی همراه گرفته و با جمعیت

جنسی والد از آنها هیچ براس بخاطر نیاورد و باستان ایل نام بند و نسبت به خود او را و او هم نمود
و ضعیف تو بهما جایجا استاده کرده گوله های تو به فوج مخالفان آن اختیار ساخته و او چنانکه
از اندر دی حمله نمودن موقوف ساخته و در دور از زد گوله محاصره تنگ می زد که گریه گرفت چونکه خبر محاصره
جنسی مذکور نزد نواب محمد شاه خان رسید الفوری و وجه از آن مکان بدو برسانند و حمله گلی افواج را بخا
کوینچ بطرف شیر پور به برای داد و جنسی نموده را و پانزده تنگ از آماج خبر آمدن نواب مصوف مع فوج
جنسی مذکور را گذاشته و در وقت فوج همراهی خود و آن گشته بجات تپاه بخامش دور رسید
والدم بموجب شش این جانب از مکان به و کیا جمعیت قریب یکصد پنجاه سوار و پانصد شصت پیاده
نموده حضرت نیا سیاماد این جانب و اندر شده کوچ بکوچ می آمدند چونکه از فضل سبانه تیاره از
مخالفان جهان گشته بودند از اغراض تمام قریب کمین از قلعه کهر پور رسیدند و چون مذکور
سابق از این جانب فرود خود و هر سال داشت و بعد رسیدن حسن آمدن الدم بدو کس گشته جمیع
همراهی خود از قلعه کهر پور برخاسته روانه گشته قلعه مندون رسیدن الدم قلعه کهر
و از اینجا به مندون نیز به فوج حی و پور و بر صدهست چهار روز گرفتار قلعه
و بعد سر فوج حی و والد الدم بوقت دوپهر روز مع فوج همراهی خود و قلعه کهر پور تشریف آوردند
این جانب بخدمت گذاری حاضر گشته ماند و نیز عرض ساختیم که صبح از اینجا کوچیم ساخته به مندون
رسیده مخالفان از اینجا بدر ساخته نزد و نسبت خود و معقله آنجا کرده خواهد شد و الدم خلاص
فرمودند که نزد میان جمعیت قلیل است سو آن خرج را خور و آن نیست لهذا همین است
که اراده مندون بافضل موقوف داشته و اینجا قیام دارند و از دیها گردنواختن تحصیل جابجا

ابتدا بدین شرط جمله ساختن موقوفه نمودم که سالان خوردن رطله است و چون کسانند و خنک سال
 خوردن نماند از قلمه بیرون شده بر او خان جمله سازیم بایک کشته شویم یا او شانزشت و او چهل و یک
 بگیریم همه با شرط پنجاب اقبال ساخته لهذا جمله نمودن موقوفه شده از اندرون قلمه خنک و در
 کشته و هر روزه از طرفین جنگ میشد و منی را و چنانکه سنگ که سپید از فوج راجه جیور و الود بود و فوج
 پانزده پلتن و ششاد و بیست و پنج هزار سوار و قریب پنجاه هزار سوار میان مقام لال سو که از قلمه
 که هر فاصله شانزده کرده است و ششاد و بیست و پنج پلتن که نسبت فوج و قریب پنجاه هزار
 و دو هزار سوار و بیست و پنج سوار داده بر پنجاب فوج مذکور رسیده از قلمه که هر فاصله و صد قلمه
 شمال مرجه است و در حد کاک از مسافتی از قلمه طرف مشرق میرسد و تا مرجه روزه از فوج
 طرفین که دیدن کس را از قلمه خود میزد و اگر مردمان و بی بیان هم کشته بخت سوار و او
 تا هم بر یاد شدن نمیشد و اتفاقاً ذات پادشاهی سبب است که بی محظوظ ماندن همچون عاجز و بی
 جگر و بیچاره محاربه جنسوت را و نه لکر نهاد و کشته میسران قوم مرجه قریب بیست و پنج پلتن و هزار
 و صد سوار کاک مکان میریور و علاقه راجه جیور رسیده بود و چنانکه سنگ که تیر شده
 جگر و کوزه گرفتن و نه پانزده و بیست و پنج سوار که کوزه فوج هر خود از قلمه که هر فاصله روانه شده
 در لال سو سید بروقت کونیم نمودن شکم مذکور و بی بیان از پنجاب بی بیان و هزار
 علاقه موضع پلند که قریب یک کروزه فاصله کوز بود و آنش داده که بی بیان از قلمه که هر فاصله
 همیشه پنجاب محاربه سوار از قلمه بیرون آمده که فوج و بی بیان از قلمه که هر فاصله میگردید و بی بیان
 سه فوج هم از خود از مقام لال سو سوار شده و از کشته فوج جگر رسیده و جنگ ساخته

روانجا نموده در مکان بنشیند و در فراهم نمودن جمعیت سوار و پیاده و منصرف گشتن و خبر
تحقیق نموده که نزد آسرخان حضرت و صد سوارانند البتة خبر و در جمعیت و باز و چند سوار
هزار پیاده و یک پلین مع چهار ضربت این بنشیند و چون خبر ساخته را علی صاحبش قلم کرده و در پیش
خبر بر آمدن فرج راج جلیو نزد این جانب رسیدند و دست قلم ساخته و قریب و سوار و سوار گرفته
مقابل او شان آدم مکان کو ساید جاگیر و از راج جلیو بود و از قلعه که در رم فضا صلا و دو نیم
این جانب و از آنها مقابل که در مجروح مقابل این جانب را و نشان جمله نمودم و او نشان را میگوید
نیارده از قلعه کو ساید پناه برده و بنده استاده کرده و او را این جانب گرد چهار طرفه و نشان
کرده تا یکپایه گشته بطور محاصره استاده و اندام از ما جدا نموده و در قلعه که در رم
آرام نمودم و در روز از قلعه خود سوار شده و با وقت شب مقابل او نشان استاده و ما را غلبه کردیم
و وجود خود قریب صد مرتبه از زمامت گردانید و با او نموده و قلعه آوردیم و ناع و صیحه و زانو
بما اینجا قیام داشتند و دیگر جمعیت سوار و پیاده از گردن و نواح خرام ساخته و بعد از آنجا کوچ نموده و در
صد قدم از قلعه که در رم رسیدند و درم ساختن این جانب از هر دو طرف خود گفت که برادر و حق
تعالی اعتماد نموده بسیار می فرج او شان گاه ساخته و پاید و بر او نشان جمله و در پیش و در شکست
و در ضربت بهای او شان گرفته و شور و هیاهو می فرج از بسیار می فرج از پیش ساخته گفت که از فضل
و سجا و قلعه نذر است و درده ایم و اطمینان داری که قلعه را گذارشته و خاک میدان نموده
شود صلاح همین است که استحکام قلعه ساخته و خاک را درم و قلعه را گذارشته و بر او نشان جمله و در پیش
بهر طریقی بر نشان دانی گفتن این جانب قبول خود استم که هر اهلان من مردمان که از ایشان

نموده تن تنها بر قلعه خواهم نشست تا که قلعه داله با ما را بکشند یا من قلعه داله را بکشم و مرن کرد
 در قلعه خواهم نشست بعد آن مردمان همراهِ اینجانب زیاده از حد اینجانب را ننگ ساخته و اینجانب
 نهایت ننگ شسته مرن خود و بهر دوستانه از آنها بگویم که هر چند از ایشان میگویم حیا بکنند و اندر
 ما به بخار را ننگ و قوی جان سازند و به صورت حلقی خود را در دست خود بستمشیر بریده خواهم مرد و چون که هر میان
 مرن بیاف صاف دست راست و دست چپ خود را خواهم کشید از آنها دو چهار و فغان قدیم و مردانه
 گفتند که این قلعه را در دو کهری خواهم گرفت چونکه فضل حق سبحانه تعالی شامل حال او خواهد بود که هر چه
 از او بخواهم خود را بدو گمارا ساخته مستعد گرفتن قلعه مذکور گشته که گرفتن قلعه کهری در
 چونکه دین گفتگو بودیم که آفتاب با ما در روز روشن شد قلعه دیدیم و از پشت اسبناج دزیرانه پیاده
 گشتم و از طرفین شرم و جنگ گوی بند و قها می شدند و تا عرصه یک پاس از طرفین بخار کار را
 گرم ماند و آخرش حمله نمودیم و بهر دو در آید و خندق انداخته برآمد و در یک لحظه اندرون قلعه
 شدند و اکثر مردمان قلعه را شربت شهادت چشایندیم و با ما پیاده داده را کردند و از طرفین یک
 کهری بود که شسته شده جان بخت سپرد و دو پهلوی خمی شدند و بر گردان فصل ایزدی ماند و در قلعه
 فتنه بر او آورد و نیز زمینداران و بهر ما گرد و نواح را در کمال کرده دادیم که بهر ما در فرمان
 حاضر گشتند و مسمی جوانی را نام قانونگوی و نیز روزگار سابق حق خدمت میداشت فی القوجا
 شسته و بخار او می خدمت مشرف گردید و مسمی رو چیده کالک از طرفین چو محور متع یک
 و چنانکه در وقت غیبت صد سواران غیر کان منهدون غیر بود و در موضع منزله شدند از
 قلعه کهری به نفاضیه پنجم شش گروه دست یزید میداشت بحر در سیدن جزیر بر اسمیه دیدم و پس شده

۱۰۱
بزرگ قلعه مذکور را خواهم گرفت از حجاب حق سبحانه تعالی امید قویست که در نهایت میسر
خوش نخواهد گشت آخرش از والد خود خست حصول ساخته معده و صد سوار مردانه از بخار و
شدم و شب روز مسافت راه فریب یاد کرده و میوه بوقت چهار کمره شب گشته قلعیه سوار
رسیدیم و قلعه مذکور را از فراموشی نمانیم و به شب در حبس آن قصد نکردیم اما عجب اردات
آید کرد بدو قوی که اینجا قلعه مذکور را دیده و پس نزد سواران هم را می بین من صاف صاف گفتند
سواران مذکور را یافتیم قلعه را یافتیم در خیانت صبح گردید از زمان هم را می بین من صاف صاف گفتند
که از راه فریب و فکر فتن قلعه بوقت شب مقرر ساخته از بهولیا سوار شده آمده ایم از قلعه
صوتی نسبت و خالار و زرشون میشود و قلعه همه مردمان بهوشیار گشته و گرد قلعه خندق
عمیق و از آب است و در صورت بدو منج بلائین با ضرب تیپ با چکونه ازین جمعیت قلعه گرفته شود
سوانی آن اگر عرصه بگردیم و در غایتی قلعه خواهد گشتید نگران مردمان ملازمان با جبهه و اگر گوار
و بیات فراموش شده مایان را اگر قرار خواهند داد کسی مدیم بنظر نمی آید و نیز در میان مایان
طاف راه رفتن هم نماده لهذا همین صلاح است که از اینجا الطرف علاقه را کرده و ولی الله
رفته بعد آن بجان بهولیا پس سیده شود در حواله شش کفتم که من برگزیده و پس خواهم رفت بعد
همگی سواران هم را می بین من صاف صاف گفتند که مایان حق گشته و گرفتار نخواهم شد غرضی که اینجا است او را
زیاده از حد شک ساخته و باس ادب لازم می بطرف اندخته سخنها بیوه هر چه که بر زبان می آید
مسکفت اینجا از آنها لاچار گشته کفتم که ایشان از خست و اوم همه با و علاقه کرد ولی فرست
و از اینجا و پس بجان بهولیا بروند من برگزیده و از اینجا نخواهم رفت نگاه برادر حق سبحانه تعالی

[illegible]

مقام بیولیا معوضه سوار و گرفتار قلعه کمزیره علامه میزدون اجری بود
الشارع فی الدنیا فی الزمان و در ملک چو کرمیده قلعه کمزیره از روز شنبه گرفته و بخت خود و ده
خواهد شد و کلامی از هر چه هم از اوضاع بخورده خواهد شد سیم ابرو سبک که دیوان و ادم بود
بغیر یک قلعه بدینا زده خواهند شد چنانچه گفتیم اگر دست من ناید و پس گشته از ایشان استی
کشتن نخواهم سید و ادم فرمود که کسی را زاده بدین نوع با حق سبحانه تعالی داده بند و دست نموده
خود و او را نشان فضل قلعه افش نموده ضرور خواهد گرفت لیکن بدان فرطه فکر قایم اند
نمایند که از ترو را چه جور و ادم فوج و از دست و درین روز ادم در سی خفته نیست عرض نمودم که اگر از

مردمان از گشت کاران آمده فریاد الغیات الغیات کردند و گفتند که سواران پیاده هزاران
هزار با گشت گنم و جوانان بریده میسرند ازین علم عظیم بر ایان ننمود و دل خود خیال ساختیم که
بجمعیت قبیله سران افواج بی شمار بداد او شان سیده خود دهم از او شان گفتیم که دروغ نگویند
و از اینجا میروید بعد از اندیشه کردم که برادرم کلان بهادر از عقب می آید و از گشت کاران علم
نخست شان رسید و البته فریاد و الغیات خواهند ساخت گفتن این کلی مستحکم برادرم کلان
بهادر سعی می اندوزت و از فوج نواب را شاه خان فوجت گشت چون همه رسیدند اینجا از سواران
همه را خود گفته و او که گشت خان و همه سپاهان خود و دیار و مستعد باشند پس اینجا که رسیده برآمد
سقف مکان قلعه ساکن را برافروخته است و او شده که در ضمن او از دوشه بدوق در گوشه رسید
عین اتق شده که از برادرم کلان بهادر و فوج نواب که در خاک گردیده است حالت تمام برآمد
سقف ملک و بر آیین سب سوار گشتم و از اینجا سمعت پنج سواران دانه سپاهان در اختیار نمودیم
و بطرف او از بدوق سپاه روانه شدیم دیدیم که همراه برادرم کلان در قریب یکصد
سوار خود بودند و از فوج نواب را شاه خان قریب یک هزار سوار مقابله است و جنگ می شود و هزار
سوار دیره با فوج نواب کور و سب سواران که گشته می آیند در خصوصت اینجا محبت و پنج سوار و
از طرف پشت غول سواران با موصوف ساخته سپاهانی که گشتم بفضل ربانی سواران
غنیم به چو س شده راه هزینت گرفتند و اینجا شامل برادرم کلان گردید و گفتیم که در اینجا ایستاد
ماندن قریب نیست بلکه دیره افواج او شان قریب یک کرده و در یک محله کلی فوج قرار خواهد
گشت و نیز از عقب و ایامان معده ضرب فوج جمعیت پیدا خواهند کرد و اینجا به گامه که هزاران

[illegible]

باقی همه برخاسته رفتند و اینجانب از نواب محمد شاه خان کفتم که بدون خرج مکی مردمان کجاست و نواب موصوف در جواب آن گفت ایچیم برخاسته رفتن مندر بخواب آن کفتم تا حال آنچه که حق فرمان دار
الضاحیان این قیاس است نمودیم حالا الضاحیان جمع ابسیه در ضیوت مایان بخوبی هم رخصت
نموده و مندر بجای که حق سبحانه تعالی رزق مقرر ساخته است بخافته خواهیم خورد و قبول سعادت
رزق هر چند بیکان سده به شرط عفت است چنانکه نور مایه با سماع انمغنی نواب موصوف مایان بخوبی
تمام رخصت نموده و اداره بعد از آن علی الصبح جمعیت هم بر بیان جمع و از اینجا که پنجم نموده روانه شدیم
و اینجانب مشوره ساخته بهین صلاح افتاد که سابق ازین مایه خاصه و دار و از اخیر هم بهین صلاح
پهولیا نام و الدم نموده و داده بود و در اینجا رسید انتظام خود کرده و بدو در آن داری افتاد
که از طرف مهاباده ضلالت و سنده بهار و تخاراند ازین مایه برخاسته شد و الدم و مایان

از نواب محمد شاه خان جمعیت خود درین مکان پهولیا غلا و اجیر جمعی
ساختن قلعه بمکان پهولیا و نظام نمودن مکان کور غرضی که بمکان پهولیا
دیده ساختیم و به تیار می قلعه تصرف شدیم چنانچه در عرض یک ماه قلعه تیار ساختیم و نهان تمام نمودیم
اینی تحویل و زیورات علاقه پهولیا رسیده و دیر ساخته و تحصیل جاری گشته بمکان سانکر یا قلعه
بود رسیده و دیر نموده سپاهیان قلعه مایان اینجانب آورده و مقابل جنگ پیش آمدند و از اینجانب
جنگ شد و در ساخته در عرض یک روز قلعه بدو کور رسیده گرفت و نهان خود قایم ساخته و نیز قایدان
خود از کشتن گداه طلبانید و قلعه سانکر یا که کانات و حویلی محل خوب و دقایم کنانیده و از اینجا که
نموده و موضع حکم که در اینجا که بود رسیده و جنگ ساخته گرفتیم و در اینجا که بود و در اینجا که بود

نشسته بودند آمده محاصره سخت نمودند بعد دو پاس نواب امیرخان بهادر مرجه چهارپیم سرداران
در دیر فین ایلیخان آمده میخواست که نواب محمد شاه خان گرفته برود یکی فوج کپو و غیره علامه
نواب محمد شاه خان و تحت بقضه خود آورد و مردم کلان بهادر دیگر سرداران همراهی نواب محمد شاه خان
ضلعان نموده بر دیر فین ایلیخان نکشید که نواب امیرخان نشسته بود رفته محاصره ساخته بطور نواح
کوفتار ساخته مردان پلین اله باو ششام اصیرج بنام نواب محمد امیرخان بهادر و او ششام ساخته و علامه
که از حمید خان غیره گفته نواب ایلی یعنی محمد شاه خان خلاص گردید و بعد آن بایان نصیب
نیر نواب امیرخان بهادر خلاص خواهم کرد درین مختصره و در روز گردیده آخرین حمید خان غیره نواب محمد شاه
را خلاص نموده گذاشته رفتند و مردان نواب محمد شاه خان نواب امیرخان بهادر را خلاص نموده گذاشته
بعد از آن به دیر فین و کنگه در فوج تکاپاینها و غیره علامه نواب محمد شاه خان غیره را طلب تنخواه گرفتن
گرفته به مردم کلان بهادر نواب محمد شاه خان را از آنجا بر آورده بدیر فین ایلیخان رسیدند از آنجا نواب
امیرخان بهادر گردانیده به دیر فین ایلیخان رسیدند و نواب محمد شاه خان بهادر را از آنجا بر آورده
و بایان بهادر را پیش ایشان میبرد و دست گرفته اویم که از فوج نواب امیرخان نواب محمد شاه خان
مقتول را بدو حکم آمدن دهند و نواب شاه خان همراه نواب امیرخان بهادر بود و از آنجا از آنجا
گرفته کینه دیر فین خود را حکم گرفت و احوال کینه کشی او که بایان ساخته میجای بگریخته خواهد بود نواب
امیرخان بهادر چند روز بدیر فین و اقامت ماند و روانه گردید و نواب محمد شاه خان قیام کرد و مردم
فوج همراهیان بایان نیز رسیدند که فوج نواب محمد شاه خان بدو گشته و بگریخته و در فوج بخانه خود
ساختند و صد مردان بهادر و بر خسته میفرستادند و چونکه قریب رسیدند و یاده و سه صد سواران باقیانده

سوار فراهم شده ملازم ایان گشتند و کله‌ها رو سپید از انضام تحصیل ساخته بفرج همراهی نمود
دادیم که فرج بهر رتبه اسوده گشت نواب امیرخان بهادر و نواب محمد شاه خان که قریب به
رسیده بر راج موصوف در واده بودند معامله دوازده کله رو سپید از راج جی پور مقرر گشته تحصیل
رفت این نواب امیرخان بهادر و نواب محمد شاه خان مع فرج خود از اینجا کوچه نمودند از ملک جی
بیرون گشتند و بر مکان لاوه علاقه ثواب رسیده دیره ستامورچه با حبسپانین او زد و جنگ
شروع کردید و بسبب معامله گردیدن راج جی پور نواب محمد شاه خان و والد مخطوطه ما را
و گذشت ملک جی پور مع قلعہ ماویند و بست کرانند متحد محاربه جی پور و والد مایان فرج شده بدست

آدم مع خبر خود داده فرستادند روانه شدن او در کالان بجا در اینجا مع فرج خود
مستور و غیره نشاندند و این نجات مقربان جی پور و والد مع فرج شدن نواب
محمد شاه خان رسیدن بایان بفرج نواب موصوف بمقام لاوه بایان

فی الفور بند و بست خود ما از قلعہ ماویند برداشته سپید ملازمان معتدالان جی پور و والد مع فرج شدند
موصوف از اینجا مع فرج همراهی نمودند و روان گشته بمقام لاوه رسیده دیره ستامورچه و والد مایان
شدند و بموجب کم نواب محمد شاه خان از مکان لاوه بطرف جنوبیه ساخته مورچه پانین او زد
و دیره نواب محمد شاه خان بطرف شمال بود درین حصه مسلمانان جمع میشدند و محمد سعید خان و غیره
ملازم نواب محمد امیرخان بهادر بموجب اشاره قاضی خود بطور ملاقات در دیره نواب محمد شاه خان
گرفتار ساخته در میان خیمه نواب محمد شاه خان در میان گرفته نشستند و بعد از فرج پانین با و غیره
نواب محمد شاه خان گرداگرد دیره مذکور که در آن جمعی از خان و غیره نواب محمد شاه خان گرفتار شده

گم کردیم نیکو یعنی شمشیر قدری بر کوکبه سپید منجبتی تمام سوار را بدست خود گرفته است
 دست شمشیر بر حلقوم او را زد مثل کوه سفید حلق او بریده شده و ده گشته بر زمین افتاد و بعد از آن
 شدیم چون دم که ضربت پشیز بر گاو ان شش می خورد و هزاران مردمان بگشت خورده دوان دوان می آمدند
 مذکور میروند من چند بار به برادر هم کلان بهاد که غنیمت که انجام و دمان کشتن چنانچه صلاح است تو کشته
 می رود و را بخار سید گرفته شود بر درم کلان بجای کشتن مردمان مخالفان مشغول بودند که غنیمت را اصلاح
 سوازی ازین فکر می برد و دمان متفرق شده و در بغاوت نمودن نمودن صرف شدند یک سوار هم از رفیقان
 همراه من بود و ضربت پشیز مخالفان سیب نیم گم کرده شمشیر را انجام می رفت چونکه اراده کردن تو تذکره می نمود
 لاچار شده تن تنها سخت در ادوان ساخته قریب بریده دیدیم که هزاران مردمان حواس می شدند و در کنار
 شان تو پشیز کور بر بزرگان و دمان می شد و در غنیمت یک نفر گوله انداز حریر پیچیده که دست و دست بسوی من کرده
 اینجا باندیشه حرب بند کور کرده شمشیر زدیم که بر پیچیده آمده نصف می بریده گشت گوله انداز کور پیچیده ازین
 فرار گشت و نیزه کرد و دمان پشیز کور را گذاشته رفتند و بزرگان بدون آن دم تو پشیز کور را دوان میروند
 لهذا اینجا یک ضربت شمشیر بر پشت یک بزرگاو و دیگر که پیشین بود شمشیر زدیم که مرد و بزرگان کور
 بسپاسم کاری از رفیق باز ماندند استاده گشتند و نیزه صدها کیس و یک پیاده از هم میمان من
 رسیدید پیاده مذکور را بجای گاوی همان تو پشیز نشاندید و آن ساخته پس آوردیم و از فضل حق سبحان
 تعالی فخر غظیم که از قیاس من بود و ظهور آمد و شکر او تعالی سجا آوردیم و از انجام رجعت نموده در راه
 دود آمدیم و بیک قریب چاه صدم صدم مردمان مخالفان اینجا گشته شدند و از جانب باغ شمشیر
 مردمان از زمین گشته و ازین خاک حوب و با اینجانب در انعام از خدا یاد کرده و بعد از آن قریب پانزده روز

۹ نمودن آنها که هفت سنگ را اولدم از رسیدن خود در فوج نواب امیرخان بهادر و نواحی سنگه
و صرف ماندن فرستادن کلام بهادر بحجت قلیل و فساد آنها که هفت سنگه و جلد تر رفتن من
نمودن شش بکشن گدازه زمین فرستادن فی الحال اینجا از کشتن گدازه سوار شده و رفتن سوار
و نموده در قلعه که دره که مکان خالص مین بود رسید و دریافت گردید که برادر دم کلان اینجا جمعیت چهار
سوار و پانصد شش صد پیاده با یکدیگر بنمودن که پنج نموده مقابل آنها که هفت سنگه فاصله کرده
رسیده دیره ساخته تقنین که صبح یانام جنگ شود اینجا تا وقت احوال رسیدن خود در قلعه که در فوج
وقت یکپاس و زرباره شامل جنگ گردیدن تا رسیدن من جنگ بساختن بخیرت کلام کلان بهادر
نوشته فرستاد و وقت چهار که طریقی تا قیامده اینجا جمعیت سواران و پیاده که دره سوار
شده و در اشتهار راه که از اینجا دیره برادر دم کلان بهادر پنج کرده مانده باشد و از توپها شنیدم و ششم
که از برادر دم کلان بهادر و آنها که هفت سنگه جنگ میشود و طه المجر و شنیدن که از توپها شنیدم و ششم
کردم ساخته روان شستم چونکه دیره که رسیدم دیدم که جمعیت بسیار پیاده و اسب پرده و اسب
و مردمان همراهی برادر دم کلان بهادر از من گفتند که از برادر کلان بهادر انصاحب فوج بنویسند که
سند و توپها است و یک کج چاکه فوج آنها که گدازه فرستاده بود و زمین اینجا است بالای عمارت و نواحی
لا این جنگ نمودند و برادر کلان بهادر انصاحب صلیح همایان جنگ نمودن و موقعی که دستم را
گردانیده می آیند و انصاحب اینجا دیره با فردا آیند و اینجا در جواب آنها گفتیم که از وقت
جنگ تمام کرده باز آمده بدو دیره ما خود ششم این سخن گفتند از اینجا بیشتر روان شدم دیدم که برادر
انصاحب جمعیت و قریب به چهار سوار و پیاده که از برادر کلان بهادر انصاحب فوج بنویسند که

[illegible]

مقاومت من نیاورده راه گزینش گرفتند مگر یک جوان اینها را نمی دانست که فرستاده شده بود
و حقیقت او که در دلاوری و جستی بی نظیر بود و شمشیر برهنه دست گرفته استاده بود و بجانب آنکه تنها هفت صد
مردان که میروند را اندیشیده از یک آدم که بالای سرش ایستاده بود و میگویند که تمام مردان و خنجرها و شمشیر
زردن قصور نخواهد کرد و او را گذاشته بر مردان یک نفر رفت و در هر صده که یک سوار که عقب من آمد و فرستاده اند که
ایستاده بود و در دانه مذکور به تمام آمده و شمشیر کرده که سوار مذکور بر زمین افتاد و مردانه مذکور بی درستی شمشیر زد و
نگاه عقب من و من فی الفور بخاک گردانیده آمد و سوار مذکور رسید و شمشیر بر زمین زد و چنانکه مذکور بود که دست
جدا شده و بخاک مردانه مذکور شمشیر برانجانب کرد و لیکن سستی و سبب داده مذکور و چنانکه افتاد و در حاکم
بهشت سوار از رفیقان من سید که او را در مردانه مذکور محاصره نمود و مردانه مذکور در میان ایستاده و از راه
که بی یاری من میخواست که مردانه مذکور را بر زمین بکشد و در سوار من سبب ایستاد و برق بود و او را شمشیر زد و در طهرنی
گذا کرد و آدم مردانه مذکور را بطرف من و من میسکند و از من غافل گشت و بخاک مردانه مذکور با وجود خنجر و کارد
سواران که کرد و ایستاده و در دست نموده و سوار بر پیش او که رخنه رفت و مردانه مذکور و دیده شال غل من
خود گردید آن پنجان مردان شال گله رسید و هر یک کرده میسکند و در هر صده که مذکور است خم خون مردان
ناطاق گشته ایستاده بود و یک سوار بر همان جهت نموده و سوار مذکور را با مقاومت او نیاورده و از پیش او
گرفت مردانه مذکور تا هم یکضرب شمشیر بر سرش زد و بخاک نگاه افتاد و سبب را از خنجر و دیده یکضرب شمشیر
مردانه مذکور زد که مرده شده بر زمین افتاد و قلعه خوشحال گله عقب و نشان که دیدم و قریب و مردان انصاف
رسانید که آنها بر دیدم و از آن چاقه بریت باز کرده و از آنها بر سر شمشیر و قریب دیدم مردان و از آن چاقه
گشته شده با و درین محضه که شمشیر بر سبب داده امنه سوار من سبب دیدم و خنجر و دیده که خنجر و دیده

سوار شده بدو طرف رود تا آنجا که هر دو فاعل میفهم که از دست خود می‌بازد و از ترسیده اینجا میخازد
بسیار است از نوید و سوانی این کسی که زاده پدر خود نخواهد بود و اینجا را گذشت و زینت خواهد کرد و اینجا را
از نوید و سوانی این کسی که زاده پدر خود نخواهد بود و اینجا را گذشت و زینت خواهد کرد و اینجا را
امروز اگر آسمان بالا خواهد افتاد و از زمین بماند و این را بفرموده و اینجا را بفرموده و اینجا را بفرموده
در وقت از مقابل که دشمنان این است بخوانم ساخت و از فضل الهی می‌فهم که فوج بزرگ و غیره که در وقت
کمی بدو بدو و اینجا را بفرموده و اینجا را بفرموده و اینجا را بفرموده و اینجا را بفرموده و اینجا را بفرموده
باز نشان جلد تر می‌شد و فاعل می‌فهم که از دست خود نخواهد بود و اینجا را گذشت و زینت خواهد کرد و اینجا را
قایم ماند و فاعل می‌فهم که از دست خود نخواهد بود و اینجا را گذشت و زینت خواهد کرد و اینجا را
کمی بدو بدو و اینجا را بفرموده و اینجا را بفرموده و اینجا را بفرموده و اینجا را بفرموده و اینجا را بفرموده
جای که بود و اینجا را بفرموده و اینجا را بفرموده و اینجا را بفرموده و اینجا را بفرموده و اینجا را بفرموده
شده شده و فاعل می‌فهم که از دست خود نخواهد بود و اینجا را گذشت و زینت خواهد کرد و اینجا را
نواخته و فاعل می‌فهم که از دست خود نخواهد بود و اینجا را گذشت و زینت خواهد کرد و اینجا را
ساخت و فاعل می‌فهم که از دست خود نخواهد بود و اینجا را گذشت و زینت خواهد کرد و اینجا را
نشسته و فاعل می‌فهم که از دست خود نخواهد بود و اینجا را گذشت و زینت خواهد کرد و اینجا را
آورده و فاعل می‌فهم که از دست خود نخواهد بود و اینجا را گذشت و زینت خواهد کرد و اینجا را
هزار و فاعل می‌فهم که از دست خود نخواهد بود و اینجا را گذشت و زینت خواهد کرد و اینجا را
بود و فاعل می‌فهم که از دست خود نخواهد بود و اینجا را گذشت و زینت خواهد کرد و اینجا را

۸۳
بطریق دیگر در مکان موضع روئسی غله وافر ستیزه میشود و در اینجا همه فوج را همراه برده چند
و غیره گذاره او نشان گردانده داده خواهد شد و بعد آن برکنه خوشحال گد که در تحت را و بر تپه
تا و نشان بزم نگ نموده و نیز از مواضع خوشحال گد قدری قلع میل معالیه گرفته کار روانی خرج
رای داد جعفر خان نمود و خواهد شد و الدم صلاح اینجا را پسند نموده کوچ کرده بر تپه هم نشوی سیده موچه
قلعه بسیار دیده داده و اینجا جنگ سخت نموده آخرش بعد چهار روز بکین مردمان فوج را جمع و بماند
در طایفه بزرگ و بزرگوار ساخته و هزاران غلام و منعم و اندرون قلعه مذکور گرفته و فروخته مسلمان و
فوج مذکور دادیم و از اینجا کوچ نموده قریب گد رسیده و برهشتا و الدم و بزرگواران اینجا را اینجا
تشریف بردند و رفتن اینجا است و علاقه خوشحال گد و جنگش از خوشحال گد و
و اینجا به معینه سازده سواران بیک پلشن که در آن چهار نشان و قریب یکصد پنجاه نفر سپاهیان همراه
ناهرنگ که از ارفیقان قدیمی دور فوج داد جعفر خان با ندیم و دیگر سواران قریب یکصد پنجاه همراهی در روز
بطریق چهارونی قیام میداشتند و اینجا بهین بخور و نقر ساختیم که بر قصبه و دوی علاقه خوشحال گد و تا آورده
تجویر خرج فوج داد جعفر خان با هم چهار پنجاه فوج داد جعفر خان با هم قریب یکصد سواران
بودی که کتاب گفته دادیم که عقب من ناید و همین ناهرنگ گفته که ایشان هم سه چهار نشان عقب من
باین و یک کاره بوزیر بوزیر سواران خانگی را برای من شدن بر قصبه و دوی ستادم و اینجا بهین وقت چهار
شب با قیامده معینه سازده سواران خانگی از ارفیقان معتمد بودند و قریب سی از آن فوج جعفر خان همراه گرفته و روانه
بوقت چهار گریز بر برده قصبه مذکور رسیدیم و رسیدن آن قصبه قریب مردمان پنج و شصت مسلمانند و سواران
نماصله با صد و چهار نفر از قصبه اینجا رسیدند و سخنان متعزیه نمودند و اینجا را سخنان متعزیه نمودند و اینجا را

بزرگ ریافت حال فرستاده بود چنانچه سرکار مذکور قضیه مذکور از انجا روانه شد و در محضر
 بخدمت ادم رسیده احوال جنگ شدن گفته و ادم را از جانب پان بجده زیاده شنید و دید
 همان ساعت بر سوار شد بطرف موضع کنیزت پوزیتند و دیگر سواران رعیت جلد تر سوار شده و غنیمت
 معده و چند سواران موضع مذکور رسیدند و یک سوار از هم میانه رفت و از جانب قلعه که هر دو سوار
 اینجا حبس الطل از قلعه مذکور سوار شد و وقت غروب شد آن اقباب موضع کنیزت و ادم رسیدند و سوار
 موضع مذکور و ادم و انجا به سواران پیاده ماندیم صبح مورچه بگذریم چنانچه عرض کردیم و در حصار
 مردان طرف نالی از کدیمی کویر و در آن بنده بود و مان و در کرده و ادم رسیدند و انجا قلعه که هر دو
 تحصیل فصلی فی فصل بیع سال تمام از علما و خود کرده گرفته و هر کسی متمردی سرکشی نموده و از انجا
 رسانیدم و نواب خان که در کپو فوج سواران در مکان مسکنه قیام و زید بود و نصاب اهل بوم و شب
 بکمان بر افتاده و یکروز زنده ماند و فوت شد نواب محمد شاه خان نمود و داد احمد خان بجای حجت خان
 فرستاده داده داد احمد خان مردی و لیکالی تویند و دست لکی فوج نمود و داد احمد خان از انجا
 افتاد چنانچه سننی هم اگر نهوت سنگینه بهر که لکبه میر قلعه جاری ساخته هزار مردان فرستاده و در قلعه
 داد احمد خان با خود فوج جنگی همراه خود و بدو خواستند که گزانت علامه خود را گذارند و مع فوج همراه خود
 شده باستانه نزد و ادم بقیام نهند و رسیدند و وقت محرم بیست ماه اساده بود و بعد از آن
 و بر فوج همه ارباب و افسران سبب بخرج نوبت بر افتاده و رسیده بود و ادم انجا به طلب انرا انجا
 بطلب بدست ادم خود حاضر گشته و ادم فرمود که حالا وقت فصل و تحصیل نیست ایشان بطوریکه دانسته
 و در وقت کار وانی فوج داد احمد خان نمودن و در جواب آن عرض نمودیم که درین موسم که در

[illegible]

اینجا تنیده بدی دل خود اندیشه ستاده بود که یکایک صد و فانی
 آمدند چونکه اینجا بخار اویده صاف دایم که خیال فدا دارند چار یکایک که خالی از اینجا
 بود بر آمد و وزیر عابد و آدم از میان کن شد استاده و نشان فرستاد قدم آمده است
 و از اینجا موتی سنگه دار و من ارام دیوانه بود و از اینجا آمدند و گفتگوئی وضع ساختند
 از آنها هر چه دست گرفتند و چپ من آمد مسمی ارام سنگه از رفیقان من و پیشانی خست
 گرفت گفت که نزد من را از چهر گرفته این طور می آیند من ارام سنگه گفتم که هر چه را گذاشته فانی
 و در دل میجوستم که فساد نشود و درین محبتی سنگه که رو بروی استاده بود دست بر خسته
 اند خست ارام سنگه مذکور جوان مسطور پس ساخته بر چهر گذاشته فی الفور آمده دست من سنگه گرفت
 دو آدم دیگر از رفیقان من آمدند و ارام سنگه ساختند از زمان اینجا بدول خود اندیشه که در فساد
 اینجا فانی مانده است اگر در وقت مستی خواهم جمعیت ایشان فرومایان بنشینم آدم سنگه
 از دست خسته اینها تنیده گشته از موتی سنگه گفتم که ایسایان همراه من بندون فانی خجابه
 افتاد و چونکه فضل حق سبحان تعالی شامل حال بود و سنگه بدو کس گردیده آخرش هر سه مردان رفیق
 من سنگه و منسار ارام را گرفتار ساخته بدی طرف بردند اینجا بنام نشان شمشیر خود کشید و
 دست گرفته بر جمعیت محل آنها حمله کردم یک آدم از آنها گشته گشت باقی همه بدو کس کشیده
 رو بفرار نهادند و اندرون گان کوک بیغی شمر سپاه رفتند و من عقب ایشان تابد و از سپهر فانی
 باز نرسیدم سوا این یک آدم دیگر که عقب من گشت لهذا از اینجا و پس آمدیم و ایشان فانی
 در مسجده مسکروند از آن زمان تا آنجا که رسیدیم دیدم که یک سوار کمر سعاد و تاج کن از رفیقان من

رسیدیم و نواب حجت خان تحسیندار از طرف خود در میهن خود گذارسته خود را بطرف برگشته بود
ماو و روانه شده در برگشته سکندره قیام نموده در کائنات اینضلع بندوبست خود کرده گفت
عرضه دو ماه و الهم جبرین لمسته از نزد نواب محمد شاه خان فتنه زده نواب صوفی کا کا در
مایان رضامند شده برگشته بودند و را تعلق الهم نموده دلون دست نمودن در برگشته
هندون رسیدن در کلان بهان و از نزد نواب میر خان فایان اینضلع بندوبست
والهم بالا بالا آمده در هندون بندوبست برگشته مذکور مصروف شد مذلقه فایان هندون
ساخته و اینجانب نیز در موضع کهره که از وزیر پور فاصله دو کوه طرف مغرب اقله است قلع
قلعی ساخته گرفت و نام آن قلعه محمد گده نهادم و برادرم کلان بهان در که سابق از نواب
محمد شاه خان نابالغ شده در سن گده رسیده قیام میبستند چند ماه اینجا ماندن از کشتن گده سوز
نزد نواب میر خان بهان در فتنه نواب میر خان بهان در خد زاده خاطر دار و در کجی اودم کلان بهان در
و اینجانب بطوریکه بهار و شوارخی اودم کلان بهان در از نزد نواب میر خان بهان در طلبیده که
و یکروز اینجانب از قلعه محمد گده عرف کهره معه یکصد چاه سواران سوار شده بخیرت الهم
بیرت در شان راه وضع کنی و در آن موضع یک گدشی موسمی مونی سنگ قلعه ارمه یکصد چاه
نفر سبای از طرف ناکر کیمه و الهم استقامت میبست موضع مذکور در علاقه هندون و مونی سنگ مذکور
متمم و سرکشی اختیار نموده بود و و الهم و در تیر سوار دادن آنها بودند لیکن اینجانب از این
اطلاع نبود و قریب وضع مذکور رسیدیم و برای فاخته خواندن اینست که نام آن داسی بود و برآمده
ساده ناسته معه شش و یک دمان اندرون خفاه آدم و مونی سنگ و غیره از ساقی خنجر

ساخت و اینجا تسبیحی خرج گذارند و گاه سپان شدن بنظر نمی آید و الدم عرض اینجا
 را پذیرا فرموده و حدود صد پنجاه سواران اینجا سوار شده روانه وزیر پور شدند و در موضع سوپلا
 وزیر پور رسیده مقام ساخته و سیم باب مرتضی خان را معہ پانصد سواران و اب محمد شاه خان ملاقات
 پرگنه هندون مقرر نموده رخصت ساخته و مرتضی خان مستور معہ سواران همان روز بوقت چهار گری
 گذشته در موضع سوپلا مقام ساخته و صبحی مرتضی خان اینجا بطرف هندون ایستاد و اینجا
 و والدم قصبه وزیر پور رسیدند و دست بخوابی ساخته و مرتضی خان هندون رسیده و حال سببی
 تحصیل کردند و آن از طرف محاراجی پور و والدم معہ یک پلٹن و چهار ضربتی و دیگر جمعی سوار
 و پیاده و در هندون مقرر آمد و فوج شنیده کان هندون گذشته معہ جمعی هم را خود در
 سر و نیمه رسیدند و در خشتاب مرتضی خان یک شب هندون ماندند و صبح از اینجا معہ سواران همراهی
 بسو و نیمه رسیدند و جمعی محاراجی پور و والدم مقابلہ جنگ نموده و در ضمن از قضا الهی یک گولی بند
 بر بدن مرتضی خان رسید که فی الفور جان بجان فرستاد و سر بریده از تن پاد سواران هم ایستاد
 بزرگشته و در هندون آمد و لیکن سبب این کجاست که ساعت هم قیام نگذاشته و هندون گذشته بوقت شام
 وزیر پور رسیدند و والدم اینجا پلٹن و اب مرتضی خان را در قریب نهاده و بعد یک پاس شب گذشته معہ
 هم ایستاد و از وزیر پور سوار شده در هندون رسیده و تهاه قایم ساخته و پلٹن جمعی و غیره رسو
 روانه بطرف جی پور شدند و چونکه خبر گشته شدن مرتضی خان نزد اب محمد شاه خان سید الفور
 نواب حمت خان معہ دوازده پلٹن اینجا ضربتی و هزار سوار روانه ساخته نواب حمت خان
 هندون داخل گشته آن زمان الدم و اینجا جمعی سواران همراهی خود را در هندون رسو و وزیر

رفتند درین عرصه بنیاد صاحب مرطبه صندوق دارا جمیع که از طرف محاراجه دولت است او سند می داد
والدم را طلبیده والدم از نواب محمد شاه خان بهادر رخصت شده در جمیع نزد بنیاد صاحب مرطبه
و اینجانب و نواب موصوف انده بنیاد صاحب بنگان پهلوان که شش ماه و چهار روز صنعت بود و نیز گدای
سیدیه بهادر و اینجانب تعمیر کرده و بر سر تخته صمد در آن بطریقهای مذکور انجام دادند و شش ماهه بود لیکن بنگان
پهلوان از سابق مرتبه راجه شاه پوزه بود و راجه مذکور جمعیت و افرشت مکان پهلوان از نگاه
بفاصله سه گروه است بنیاد صاحب ناظران جسم پیر چون دانست که در مکان پهلوان تها تها تها تها
و راجه شاه پور واکه سیده خواهر گرفت لهذا استند پهلوان نام والدم نوشته داده و در غرض صاحب
شاه پور واکه برگدای پهلوان جمعیت و افرسیده یک روز جنگ ده گرفت و مردمان محاراجه را
سیدیه بهادر از گدای می گورد بر کرده گدای می گورد و مسامحه کرد لهذا رفتن والدم بنگان پهلوان
نگریده بعد آن اینجانب بموجب کفیه نواب محمد شاه خان اجمیر بخدمت والدم رسیده و اذن
بدین شرط رخصت خواسته که بطوریکه خواهد شد در مکان پهلوان دست نموده و اذن گرفت
رفتند اینجانب با جمیع وزیران بخار وانه شدن والدم و رسیدن نواب محمد شاه
و اینجانب رفتن به برگنه وزیر پور علاقه حی پور و آخرش والدم از صوبه در موصوف
رخصت شده نزد نواب محمد شاه خان آمدند و بعد چند روز نواب موصوف از اینجانب گفت که
روزمانگی خسیج بر من رجه کمال است لهذا آنضاجت برگنه وزیر پور علاقه حی پور رفته بود
نموده کار و اخرج خود نماید اینجانب بخدمت والدم همگی حال ظاهر شد والدم رفتن وزیر پور
نموساخته خبر که برگنه مذکور لیل البصاعت بود و آخرش اینجانب عرض ساخته که در بنیاد صاحب

که سوار از پشت سپهر برانده خسته است پنهان بر بند و نجات نگاه من رسید بخیر و دیدن خیال
 خود در لطافت آنها انکسار می کرد یک چشم ندان بالائی که رسید شمشیر زدم و سوار هر دو را
 در طبع بلا بیرون آوردم و بزرگوار آدم در نوبت برادر کلان بهای در معده شازده سواران رسیدند و
 مفسدان ملک و قریب بقصد مردم جنگی غلبه نموده از کوه فرود آمده بر ایام حمله نمودند اینجا بن خند
 تن تنها بر آنها است که شمشیر زده هر میت نموده و آدم و قناعه شش گهری جنگ حاصل اند
 بود که در نوبت از مردمان فوج کسی امداد و ایام نماند آخرش از فضل الهی دشان را پس
 بفرستاد و برادر کلان بهای در محبت غلبه بر برادر خان سایه آوریده فرود آمد بعد از آن
 هزار مردم فوج حمله نموده بالای کوه برآمده موضع جانک سیده میماند و در میان جنگ لنگه از انان
 پس پای شده رفته بودند موضع جانک بالای کوه بود و مگین فوج بنیامیک و در بر آنها رسید
 کشیده حمله نمودند و در آن فوج سبقت وستی تاب نیامده و در بر آنها اند که قریب از مردم از فوج نواب
 محمد شاه خان کشته شدند آخرش نواب مصوف از اینجا گریخته بدیده با خود رسید بعد از آن
 نواب محمد شاه خان معین فوج خود از اینجا کوچی ساخته ملک به پور رسید و دیر خستاد و ملاقاتی نیکو
 تحصیل از آن خستاده بند و بست نموده نواب محروم بخانه برای طلبیدن والدین گشتند
 رسیدن والدین نزد نواب محمد شاه خان از اینجا بمقام اجمیر نزد تاجا صاحب مقام
 رفتن و سدر مکان بهولیا بنام والدین شدن چنانچه والدین به نوبت از کوه
 سوار شده در فوج رسیدند نواب مصوف ملاقات نموده و نواب محروم خاطر دار و دل جوی والدین
 نموده بعد چند روز برادر کلان بهای در نواب مصوف یک سخن ناخوش شنید از اینجا بگریخته گشت

محمد شاه خان خاطرداری برادر مملکان از حد زیاده ساخته و نواب محمد شاه خان خود را در مرز
فوج قریب شصت پلایان و چهار صد ضربتی پا و قریب از ده هزار سواران کوچ ساخته ملک منکر
که در آن ملک م حیه و میر می بند رسیده و دره خست و ملک منکر که کوستان بلند و ماله با بسیار اند
و در آن ضلع زرع نمی کنند و ساکنان آن بخاصه را کرده رفته مال غارت ساخته می زنند و بکشتی
مات گرمی بیکر کار نمی از بدو بسبب که کوستان کسی جا ندیده در دل خج و نامی کنند جنک
نمون نواب محمد شاه خان از مکان جهانگ جهانگیر و نواب محمد شاه خان صفت عمر
خود و چهار گتری شب باقیامده از دره با سوار شده بر مکان چاک و کوگوار می تل نمون لها
بوت یک گهر می زیاده رسیدند و در آن روز زیر سوری من است نظیر رنگ سنگ و تنها
سوار می رفتم و برادر مملکان بهادر بدست سوار از هم میان مجوز و اینجا گفته فرستاد که پیش نه
و فن جملای نیست و بار دیگر سوار فرستاد و لیکن اینجا بیجا خیال ساخته و نیز در سواران چون
گفته من همراه شد و آخرش قریب وضع کوگوار رسیدیم نواب مرضی خان سالار نواب صوار اینجا
گفت که حمله سازند و حمله کردند چونکه مرضی خان و یک قدم از موضع مذکور رسید باریس کرد و اینجا
مجموعه و سواران همراهی و هیچ اندیشه ساخته اندرون مذکور آمده دیدم که از ترس فوج ساکنان
موضع مذکور معز زین بچه راه فرار گرفته لطیف که که قریب می افتد و چون دیدم که همه دوزن اند
میرند و حمله برادر مملک و مرضی که او شان بالای کمی رفتند و من بر کوه ایستادم که یک سوار از رفقا
من از او حقیق برای غارت نمون حساب آید و اطلاع من بالای کمی رفت قوم حیه میر که در آنه و تکرار
بودند تنها سوار مذکور را دیده و صد با مردم غلبه ساخته و دیده عنان پای سوار رفتند و نخوا

رسیدم و از مردمان چوکی والد با کفتم که بسید یارش باران شبت تاریک دریای منی جلالت
کشش گدازه صورت نمی بندد لهذا همه شب اینجا خواهم ماند صبحی فردا روشن این بخار و این هوا
شد و هر چند که از روشن سخنان ملائم کفتم مگر روشن اقبال نساختند لاچار بچهره افس خود
برپایه یه نشاند و روان شدم و نگاه فضل حق سجانه تعانوده سپاس براندر و نوبت باغی
انداختم چونکه فضل حق سجانه تعانوی حال بود از دریای کور عبور نموده راهی شدم راه را هم
نمی استم بفضلله بارجالت یکسیم پاس شب گذشته بر دروازه شهر ناه رسیدم و مردمان را خبر
والد دروازه را و امیکردند آخرش بمنبت مساجت میخورد دروازه کشش گدازه را گشتانده غرض کرد
تولی خود نزد برادر کلان بهادر رسیدم و در آنجا تطلعت من در نیم وقت عاید گشت و از درم
کلان بهادر و والد صاحب و دیگر متعاقبان ملاقات ساخته و طعام خورده آرام نمودم و تا عصر
دوماه در کشش گدازه قیام نمودم و نواب محمد شاه خان کسبه لاریج کهنه و غیره از طرف نواب
بهادر بود و در نیم شب موصوف برنگار و اتر قیام داشت و از اینجا از سابق شناسایی بود
خط برای طلب من فرستاد و نامه شد این جانب از مقام کشش گدازه رسیدن نواب
محمد شاه خان بهادر و بعد از رسیدن برادر کلان بهادر نزد نواب موصوف چنانچه اینجا
چهار سواران از کشش گدازه نزد نواب محمد شاه خان رسیدم و نواب و من و سواران
ساخته درین عصره الدم از نزد نواب امیر خان در زیر بارگی کاشیده بر خاسته کشش گدازه
و بارگی تاریک تمام طلعت الدم عاید کرد و بعد صبحت اورم کلان بهادر و چو شب نواب
محمد شایان خان و دیگران از کشش گدازه روان شده بمقام جوده یور و فرج رسید و نواب

اینجا بزرگ گرفته گفت که مارا کشته بعد آن عبور ندی سازند لاچار اینجا بزرگ را بجا و اینست
باز طرف ندی بیرون آدم و اسب بدوید خود را بدست کلاب خان ملازم خود داده گفتیم که آن را
ندی کرده بروید و خود بر نواز رسیدم و نوازده مذکور نهایت کوچک بود و از صدمه آب میلزید و
اینجا بزرگ علم شناسوری نمیدانست من خواستم که تنها بنوازده مذکور سوار شده عبور ندی ملازم
و پیچرویه بلا جان آدم در غنیمت ده دوازده هزاره با شمشیر بسته معیه یک جعدار خود و نوازده
مذکور رسیدند و جعدار مذکور شپتاره سیاه و در نوازده مذکور نهاد اینجا بزرگ چند اوراق میبرد
مگر باز نمیآمد لاچار گردن او را گرفته از نوازده مذکور در دزدان خسته و شپتاره اسباب و نیزه ندی انداخت
بعد آن شمشیر بر منیه کرده و غنیمت تمام از ملا جان کفشته عبور ندی ساختم و بمنزل رسیدم و تکلیفات منرا
اگر نویسم کتابی گردد لهذا مختصر می پردازم چونکه عرصه و منزل را گذش گد که در اینجا بر آدم کلان
بها در و قبایلان بودند مانده اسب نادیده من حامله بود و از پیچره زار آمد صبحی اینجا را می بینم و من
لا اله الا الله می گویم و مردها لله و الله اندرون شهر آمدن نهادند و سوازی این را ندیدم و غیره
بر رفتن نداده لاچار شده بیرون شهر کمر بسته هم نشاندیم و از اینجا گذش گد فاصله دوازده کوه
که یک منزل بود صبح از اینجا روانه شدیم و سبک زار آمدن فاصله افتادن اسب بدوید و تنها تکلیف کرده
چونکه از گذش گد فاصله چهار کوه مانده بارش بادن از حد زیاده باریک در همه دشت سوازی و دیگر
بتطرنی آمد و در آن حالت پیاده با هم ایستادیم از من علی ده و جدا شده آواره گشتند و شب یک کوه
در آن بارش و شب یک نگاه بر فضل حق سبحانه تعالی نمودیم و راهی شدیم بر کناره ندی بادن
گذش گد و الله بطور حقیقی متعینه بودند و چون مذکور از گذش گد فاصله دوازده کوه بود و در آنجا

[illegible]

[illegible]

این سرخان مذکور آخر شمع بطهور رسید و سوازی ازین سوازی کمال گردید و بحر خرابی نقصان
 بطهور ریام بخندان در کشتن گداه آیدیم قفقاز محنت و خرابی بر داشته بودند هر یک ازین فقره می و خلعت
 و غیره داده و رخصت نمود و ایم و ماع و حقه شش ماه نزد قبایلان در کشتن گداه قیام نمودیم و یک کمان ازین
 از راجه آنجا گرفته و تیار گرفتیم بعد آن بموطلب با تو رسیدیم نه یکصد و پریاده فلست و در و کمان تیار
 نزد قبایلان در کشتن گداه گشته نمودیم و چند ماه در آنجا بودیم چونکه بخواست تیاره بود بحر خرابی و راجه
 در این خط نواب میرخان بهادر پیکار نام برین مضمون می آید که رسید که آنجا نجات از آنجا نجات شد و آمد
 مناسب است که در اینجا زلفه که شرسنگی مع نام غرضی که از تو باو می رسد بهر بهادر رفته و
 شش ماه نزد نواب میرخان با در که بصلح مال و همه فوج وافر بود رسیدیم و در شش ماه بهر نواب میرخان
 ناگه بر ما دیدیم لیکن بحسن نقصان هیچ حاصل نشد لهذا اینجاست خدمت والد خود بطور صلاح عرض ساختیم
 و بحر خرابی این سرخان سابق حال بحر خرابی نقصان اینجاست خدمت والد خود بطور صلاح عرض ساختیم
 لهذا در اینجا اوقات خود را صلاح عرض نمودیم و اینجاست که از او باید ساختن و والد هم صلاح اینجاست را پذیرفت و
 و اسم که والد هم عرض اینجاست را نمی توانید و ما حق خراب نشود لهذا ما عرض ساختیم که در اینجا هیچ شدا
 نیست بنده از رخصت فرمائید که در کشتن گداه نزد قبایلان فقه چند روز آنجا مانده و اراده یکسری طرف هم
 ساخت و اسم اینجاست از رخصت داده فرمود که خواهیم بدیشان چه خواهند کرد و جواب آن عرض ساختیم که ازین
 هیچ شدا فی نیست ازین نیستین مردن بهتر است این گفته را نه شدن اینجاست ازین نزد والد خود بمقام فوج
 نواب میرخان در شش ماه صحت را یکجا در سید کمال کشتن گداه نزد و در کمالان بهادر و
 قبایلان رخصت شده تن تنها یک سوار روانه گشتم و در سوار می سپیده که نام او دامن و دامن و دامن و دامن

لمه مذکور نیست و پس شوی چنانچه سواران مذکور و پس قفسدن ایجا کرد
هم و ناعوضه که هر شیخی بخا ایستاده ماند که یکی سواران هم ایستاد و هم شدند که بعد
هم و بوقت شام در مکانی که رسیدیم دانه و گاهه اسپان خوردنی طعام از شهر و یک طلبید
و هر بیرون شهر آرام نمودیم بعد آن از بخار و این شده بود چهار که هر شیخی و زمانه و در کار
رزی آنچه بهرت بود و اگر رسیده دانه و گاهه و غیره نموده بودیم شب از بخار و این شده در صبح
یا فتح پور که در اینجا از سابق قبایلان بعد از هر جزو ستمی منظره علیحده اند رسیدیم و در ده
و بخا اندیم برادریم کلان در ادرا بخا نزد قبایلان گذشته روانه شدن و این دم معونه بخا

از ضلع کرمانی سمت چپ و بی محاراجه و بیست و سه و لکر و از اینجا رسیدن و نواب
امیرخان بهادر مقام ناگور و الدام و اینجا بیست و سه سواران از اینجا روانه شده و او
رفیق نزد چهار اجبه سوار و سه و لکر بهادر کردیم چون که از چهار بی محاراجه و بیست و سه و لکر و از اینجا
خرطبه بی محاراجه و بیست و سه و لکر و از اینجا بیست و سه و لکر و از اینجا بیست و سه و لکر و از اینجا
از این صلاحتان صلح و عهدنامه و لهذا آمدن آن جناب و اینجا صلح و عهدنامه و لهذا آمدن آن جناب
امیرخان در ضلع مار و از قریب مکان ناگور و بیست و سه و لکر و از اینجا بیست و سه و لکر و از اینجا
ساخته نزد نواب امیرخان بهادر رسیدیم چنانچه بیست و سه و لکر و از اینجا بیست و سه و لکر و از اینجا
برای ندان قبایلان از خطرات درستی نموده قبایلان از مویشیا و غیره طلبیده در کشن گشته و در
و مکان لوله علامه مار و از که حاصل سال تمام قریب چهل چاه هزار و بیست و سه و لکر و از اینجا
مکان ناگور و بیست و سه و لکر و از اینجا بیست و سه و لکر و از اینجا بیست و سه و لکر و از اینجا

۶۶ و برادره کباب بنام و احباب در علامه کرد

والله بوقت پنج شش کبری شب هجده تهنه را خالی ساخته از با سوز

نفرنج کمریزی و مسدود ختم شده و شده است و اندر آن وقت از او

تخته چوبی که در شریه نمودن و چنگ میزدان چنان خواهم ساخت که جهان

در عالم خواب و اندر هر مرتبه است محبت به کریم **کل نفس** آفاق

بیتها حله نمود و هر چه کوفج کمریزی سابق برسد و بود تاب شاد و یاد و

تانی نمود و تهنه و این زمین یکی موزون تهنه را اینجا بنحیر و عافیت نام رواه شد و

و که سواران در میان بنام گشته بر سر تهنه و الم و برادر م کمان در

مردان جنگی ششبار و از تهنه است که پاس و بر آن کمر و دریا چمن رسید و در کنار

مذقیه بل است زمین را موضع مذکور و موضع پیش آمد و تهنه طعام نمود و خورد و

در کنار بلج و بر خور نمود و ششبار از بخار و شده بود چهار کمری و زور را و

و در آن سوارانی و او است پس بدید که خبر رسید که قریب حصه سواران و کمری

از سواران این خبر غور از اینجا سوار شده و سواران و از سواران که سواران

به سواران سواران که سواران سواران و سواران که سواران سواران

سواران سواران که سواران سواران و سواران که سواران سواران

سواران سواران که سواران سواران و سواران که سواران سواران

سواران سواران که سواران سواران و سواران که سواران سواران

تا به پیش زنده انداخته موقوف ساخته خشک توپ بم و موز و محاصره
 قلعه گنوری اندازده زیاده کرد که نسبت روز کوله توپهای کوله بم با وجود آن اند فاکو
 میزد و گرد اگر قلعه گنوری هفت جانی بره با فوج نموده احاطه کرده گرفته و در میان
 فوج سواران پیاده نمودند که کسی طرف قلعه مذکور خالی نمانده و صاحبان عالیشان چنان
 تجویز ساختند که بدون علم مردمان قلعه از ضرب کوله با نخی کوله های بم تلف شوند و باقیان
 رفتار یکشنبه سازند چونکه آمد و رفت قلعه سد و گردید و ایدم و بجانب تجویز ساخته که قریب
 نجاه سوار مردان به وقت دو گمتری شب باقیانده از قلعه را بی سواران انگریزی بیرون فرستاد
 سواران انگریزی کمی بطرف شمال میان بره های فوج پیاده بودند و وقت صبح از سواران
 دوازده های قلعه معطله شده که بحر و مخالفه سواران قلعه حمله نمودند که سواران انگریزی تاب نیاورد و روغرا
 نهادند که سواران قلعه اکثری کشته و اسیر قلعه بشیر و غار شدند و نیز یک اسیر انگریزی گرفته و آورده و سواران
 بعد لاق حسین گشتند و مردمان قلعه از جنگ انگریزی تنگ بدو اسیر نگرفتند و توپ جنگ
 قریب یکماه رسید چونکه کوله های بم هر روزه میان مردمان تلف گشتند و ایدم صلاح فرمودند که فوج
 انگریزی حمله بر این قلعه بکنند و گرنه بخواهند ساخت کرد و چهار ماه یا ده ایام این قلعه شسته خواهند
 نمود و آن سپاهان از ضرب کوله بم تلف شدند گشت و صاحبان عالیشان با یک تنگ فوج اندازین
 با از اسیر داد و از کسی جان نطرنی آید و از فضل حق سبحانه شاد و سیه و شکست پیاده اند که بطور
 رسیدند انداخته قلعه بدارا خالی نمودن صلاح است چرا که اگر دو چهار ماه دیگر جنگ بکنند و بخواهند
 خالی ساختن قلعه گنوری بکنند و مردمانی تمام معبود و بای حرم نمون و سید ایدم

دادن آنها و الدم حکم داده چونکه بموجب مستند الاثر ان اقی ماندگان قلعه بدین امر از آن
بی محاربه بودند لهذا همراه چار بابی یک خنجر و قیاسی بر پشت مردان خنجر و دگر استایل
آواز نموده غرضیکه همه مردان همراه رخصیان قلعه را خالی کرده بدر و الدم را ازین امر اطلاع
و بجایکه حمله گردیده بود بران خسته نشسته بودند که در ضمن خبر رسید که همه مردان قلعه را خالی
همراه رخصیان بر رسته و قریب دوازده نفر و الدم و قلعه ماند و خالی شدند قلعه که بیدار
والدم و برادرم کلان در قلعه گنوری اینجا بود و جنگ نمود و فوج انگریزی
از قلعه نذا و ازین باعث لاجراشته بر سوار شده بیرون روانه استاده یک سوار ملای
خود را زباز در کلان بهادر مستاد چنانچه برادرم کلان بموجب حکم و الدخود مکان را و احاطه
والدم رسیدند و از اینجا بطرف قلعه گنوری می آمدند چنانچه یکی ملا از ان انقسم سوار و پیاده و الدم
گشته تیرگی و فراق غرضیکه از اینجا به پشت سوار و وقتیکه اسب باقی ماند و در قلعه گنوری داخل شد
و اینجا ادب تسلیمات نموده خدمت کاحه بجا آورد و صبحی مکان خالی یافته فوج انگریزی قلعه گنور
آمد و تمام میکردند و در میان بار و خانه که تاریکی کمال داشت کسی شخص آتش آورده و شنی میکرد که آتش
بار و خانه زد که بریده گشته قریب با صد هفت صد مردان از صد مرد و مرد و شنی که از ان
که قلعه گنور را خاک هم جنگ کرده مردان فوج انگریزی تلف ساخته و بر نیل و کس صاحب فوج بعد چار
از انکه گنور نموده قلعه گنور می رسیده و بموجب بطرف رخصیان معجزه خوب کند و بنام خست و توپهای کلان
توپهای هم عبارت از قلعه گنوری از حدیاده و شنی است و توپهای جنگ مورچه و غیره که نموده بودند
قلعه گنور می ساختند چونکه جنگ خاموشی از قیاس صاحبان فوجان در رسته بود و در قلعه گنور فوج انگریزی

۶
صاحبان عالیشان خواهند شد و من رفیع انگریزی حکم موقوفی جنگ ده داده ام چرا که
جنگ هم رفیع و حکم موقوفی جنگ نموده و هند و سیاحت و الم از مردمان زبان انگریزی حکم
گرفته کفرن لاشها بیرون ده و این هم گفت که لاشها اندرون قلعه مردمان من و ایشان بمانند
هند و دو حکم موقوفی جنگ و مان قلعه نموده و اول لاشها اندرون قلعه اندرون و بیرون کند و دوزند
شهابان را بر درم کلان بهادران بد کرده و او بر لاشها صاحبان انگریزی دو ساله باند خیمه برود
چونکه چهارصد و لیا لاشها که از وقت صبح بر چهارده و شتر آنها انداخت و چکره او شترهای
بدره فوج میرند و بازمی آند و غرضی تا چهار کثیری و زیاده باشد این طور چکره و شتران بدست
پس قیاس معلوم میشود که این شهر از زیاد مردمان انگریزی بقدر رسید و والد از درم کلان
بهادران گفت که مردمان قلعه همه افسران معتمدان و غیره گشتند از این باعث مردمان
بیرون افسران مثل شتر بی مهران و اندک از چمن سلاح است که ایشان مکان باغ را خالی نموده و معتمدی
مردمان قلعه این نظام و بند و ستیاجه قرار موقت نموده و بکند و سوسی از این موقوفی جنگ هم از طرف دیده
لحاقتی و پنج نفر سپاه بر دروازه باغ بطور محافظت معینه نموده و در درم کلان در ازین
عاری و نگه نگار بود که اولاً مکان خالی شود و این از فرموده والد که کار نگه خالی ساختن مکان باغ
نسخه و دست خطی است که سابق از قلعه داران کمونه و از درم کلان بهادران بکار جان
بعل آمده بود که قلعه داران گفته بودند که باغ با چند خواهد جنگید و در کلان فرمود که تا قلعه خواهد جنگید
مذکور گفته که این ممکن نیست که از قلعه خالی گرد و پس از درم کلان فرمود و بلکه بعد از چهار کثیری از قلعه خالی خواهد
چونکه قوت شتر گردیده و باغ گشت و در دست صاحبان مردمان و در دست خود را

آواز برداشته که با هر دو از قوم سادات ایم و پیغام آورده ایم گوی بدوق بر من

بدر و از قلع رسیده استیاده مانند و اطلاع بخیر مت الدم نمودن چونکه والد دم را از قوم سادات
 نهایت اعتقاد بود ازین باعث پنج نكفده و او شان را پیش خود طلبیده و تعلیم و تکریم پیش آمد و خط
 از دست آنها گرفته خواند و چنانچه خلاصه خط نیست که جو اندر می شجاعت ایشان هم خواند
 بود اگشت و مثل آن صاحب شجاعت و عواکلی دیگر می جهان نیست و حق حاکم از طرفین می دانند
 بنظر رسید که حالت جنگ نمودن رفوچ انگیزی غایب است این هم از شجاعت و دلادری است
 بعد نیست که لاشها می فرج انگیزی را از بدشتن دید که لاشها برشته تجمیر و کفین آنها نام
 همانوقت والد دم در جواب خط نوشته حواله سادات مرسلین نموده حضرت کرد و خلاصه مضمون جواب
 نیست که خط مرسله آن صاحب باب بدشتن و اذن لاشها می فرج انگیزی می بخالا و وقت است
 ضعیف بوقت و در روش لاشها را بر داشته خواهم داد پس سادات مذکور جواب خط گرفته همان وقت
 نزد جریل و کلس حصار رسیده خط مرسله حواله نموده داد چونکه جریل موضوع نهایت خوشی و
 اگر جواب اصولی از والد دم می رسیدین کلی بود که جریل موضوع میانه افوج بابی استقامت
 لغزش مناف از باعث آمدن اباصول بکشی شده استقامت و رزیده چونکه شب آخر گشت
 و اوقات از جریل و کلس خط اسمی الدم نوشته بدشتان سادات داده فرستاد و در میان
 حریصه چنانچه صد و بیست و نه هزاران و در صد و صد و چهل و دو و در صد و صد و بیست و نه
 لاشها در خط بدشتان سادات فرستاد و خلاصه مضمون خط نیست که بموجب نوشته آن صاحب
 برای آوردن لاشها فرستاده شد که بدشتان را خود و لاشها بر دشتن دیند و درین فرستادن

و بعد از فروخته شده فوج انگریزی با کشتن تپاها ساخت صاحبان عیالان گورهای با وجود
موزان بالای آن بار و اصله از اجامی و تجاوز نداشتند بعد از آن وقت غروب شدن آفتاب و در
از جمله نموده و خندق رسید ششصد نفرانی بر هیچ انگریزی ساخته چونکه فوج انگریزی سابق نصیب
در هیچ و بار و تپاها شده بود و باقی ماندگان نفرانها و مذبح عظیم دست او که مورچه ضعیف
ان تپاها ساخت و در خاک حمله داد و قلعه قریب باشد ششصد نفر مردانه بجای آمدند و قریب ششصد
ختم شدند و میماند الفخار خان بود در سنگه و کربارام این هر سه قلعه دار بودند چنانچه روزی حکم
قلعه داران کور شده شدند و از همه همراه والدین قریب یکصد و پنجاه نفر از فعیان طایف بر سر تر خوان در وقت
میخوردند از آنجا یکی هم خنده ماند بعد از آنکه انگریزی بوقت یکپاشی گذشته خاصه طعام و شام و لک
آوردند و گشتی اند که همراه خود در آن وقت و اقامت او سویده گردانیدند و افسران دانه و کارندگان یکی
بجای آمدند از این باعث انتظام و در دست قلعه بر گشت و در میان قلعه حالت ماند و در فوج انگریزی
حالت جنگ مانده و بعد از هر چه با انگریزی تسلل افتاده و در فوج سواران که بطرف میانشان و متغیر بود
نام مانده از آنجا راجع تسلل در راه فوج کهنه باشند و نیز در راه با فوج پیادگان متعلقه که با ان فوج
و غیره بدو اس گردیده از این باعث جریانی که صاحبان کمان فسر عید فوج بود بدو اس گردیده از هر کس
میگفت که کسی شخص مدعی شود که از طرف من خطر گرفته قلعه رساند جواب از آنجا بیرون رفتن شخصی
که در میدان بهادر است عزت تو عظیم و تکریم قوم ساوا از خرد تا دمه میکنند در وقت اگر از قوم ساوا
کسی نفر بدو البته قلعه فته جان بسیار و چنانچه جریانی فسر عید از آن فوج تسلل کرد و با هم
دو سوار از قوم ساوا و اقامت قلعه جریانی بدو است از آن فوج تسلل کرد و با هم

[illegible]

[illegible]

[illegible]

گرازان که در قلعه رسند چون حالت قلعه با من است رسید او و به حمید از در خلوت مرده عرض نمود
که کار قلعه تمام گردیده تا بخدی خندق قلعه در قابوی طرف ثانی شد اگر خندق در قابوی ثانی می بود
تا دستی خسته و غیره نموده قلعه در دست میگردیدم حالا همین است که این سله خالی نموده قلعه گنبدی
رسید خنک باید ساخته چرا که این قلعه لایق حکایت نمانده در خالی سخن درنگ که کثیری هم نمودن از عقل
حمید در جواب آن دم گفت که احوال از من منسوب که قلعه انداخته بیرون شوم او و دیدم که گفت
مثال سگ مقتول خواهد شد آخرش و الدم اقبال خالی نمودن نگردیده و مردن و اختیار خست
باز او و به مذکور عرض ساخت که اگر همین منظر است مورچه که قریب خندق بقصد و به دست
لا و از آن قلعه حمله نموده مورچه مذکور قایم شوند و میان سله یکصد سله دارد این همه حمله مورچه
رسیده در عرض و به سوس چه چنان مضبوط کرده خواهم داد که حمله انگریزی آن کشته و پیش می رفت
قایم ساخته بعد آن خندق که عقب مورچه مذکور خواهد افتاد از سر نو دست معنی یار برینی بطوریکه سیر
نیار کرده خواهم داد چنانچه برادرم کلان بها در حمله نموده روی رجه انگریزی بعد از آنجا مورچه
قایم سخن اقبال ساخته و الدم و مورچه یقین کلی است که ایشان حمله نموده فوج انگریزی از نور چه بدر
خواهند داد مگر بعد از آن رجه قایم مانند نظمی آید برادرم کلان بها در عرض نمود که اگر از فضل خود
سجایه فوج انگریزی را فرار کرده مورچه بدستم آورده بعد آن تا که جان میدن اینها را باها خود
مورچه را که شسته قلعه خواهم آمد مگر بعد مردن هر کسی که خواهد پاشی من گرفته گشتان آن مورچه
در از آن چاره نیست و الدم فرمود که همت مردان خدا ان شاء الله تعالی ایشان مورچه را زده قایم خواهند
لیکن در وقت دو گهری نیا قیامه ایشان معنی بر اینها و در خفا آمده حمله سازد که در روز

مگر آن زمان که در قلعه رسید چون حلت قلعه باین محبت رسید او به جمع از در خواست آمد و عرض نمود
 که کار قلعه تمام گردید تا حدی خندق قلعه در قابوی طرف ثانی شد اگر خندق در قابوی ثانی می بود
 تا درستی خبر و غیره نموده قلعه در دست میگردیدیم حالا همین بناست که این سربسته خالی نموده قلعه گنبدی
 رسید جنگ باید ساخته چرا که این قلعه لایق جنگ نموده خالی ساختن در جنگ کثرتی هم نمودن از عقل
 بعید در جواب آن دم گفت که احوال از من بپرسید که قلعه را گذاشته برون شوم او دید مذکور گفت
 مثال سگ مقتول خواهد شد آخرش دم اقبال خالی نمودن نکرد و مردن و اختیار ساخت
 باز او دید مذکور عرض ساخت که اگر همین منظر است مورچه که قرص خندق بفصله دهم است
 و الا ورنه قلعه محمله نموده مورچه مذکور قایم شوند و مایان سعه یکصد سوار مرد اینهمه محمله مورچه
 رسیده در عرض و پاسبان چه چنان مضبوط کرده خواهم داد که محله انگریزی آن کشته و پیش از رفتن مورچه
 قایم ساخته بعد آن خندق که عقب مورچه مذکور خواهد افتاد از سر نو درست معی یار و ریزی بطوریکه پیشتر
 تیار کرده خواهم داد چنانچه برادرم کلان بها در محله نموده روزی مورچه انگریزی و بعد از آن بجا مورچه
 قایم ساختن اقبال ساخته و مردم و کتیقین کلی است که ایشان محله نموده فوج انگریزی از نور چه بدر
 خواهند داد مگر بعد از آن مورچه قایم مانند نظر نمی آید برادرم کلان بها در عرض نموده که اگر از فضل خود
 سجاانه عاف و فوج انگریزی فرار کرده مورچه بدخواهم آورد بعد آن تا که جان بدخان بماند از بابا خود
 مورچه را گذاشته بقلعه خواهم آمد مگر بعد مردن هر کسی که خواهد پاشی من گرفته گشتن از مورچه
 در آن زمان چاره نیست و دم فرمود که بخت مردان خدا ان شاء الله تعالی ایشان مورچه را زنده قایم خواهند
 لیکن امروز وقت دو گهری من با قیامه ایشان بمهرسان و سقما و خیمه از باغ درخت آمده محله سازد که در روز و

صاحب مع رجه حکم داد آنچه بهتر دانید بعمل آرید بیلدیران اگر زری آن کسان کسای برود در سر
 نهاده دات داده اش و نقد قیرست از ده مردان از پسران او دید و دیگران که در آن
 بودند گشتند از آنها یک هم زنده مانده از جاکمی سنگی زری می بین از پانده بود خندق
 برج قلعه فاصله ده دوازده قدم خواهد بود که هر یک عمیق مثل ماه کرد و در بعد آن آن غول گول
 توپ شب روز زدن اختیار نمود و تا سه روز همه گول در زمین ماندند قلعه و اگر با هم
 که اگر زریان با وجود آنها هزار گول هر از زمین میزدند چه خواهند چنانچه روز چهارم یکی
 زمین از ضرب گول با ریده چنان خندق افتاد که در زمین خندق از مورچه انگر زری قطره افتاده
 باشد بعد آن بطرف دیگر خندق که بود دیوار زری بود از زیر تا بالا گول با توپ در آن شروع نمودند
 که خندق مگر از زیرین تا بالای اری شکسته شده زیر توپ و گول با دیوار زری خندق
 درست کردن صورت می بست مگر از درون خندق بیلدیران قلعه رست بجای خندق معده دیوار زری
 بر باد شده بود و زمین در طرف صای مگر که فاصله است قدم دیوار خندق که بلند دیوار مگر از
 عمق خندق دیوار زری است کرده داد و در میان دیوار که بسبب شدن دو کناره خندق
 تود و خاک شده بود بر آن سیم باو چه پانده اخته با بساخت و این سیر برای نمودند که اگر قلعه خوا
 بسبب دیوار زری بود و جابجی انگر زری بود و برق حمله آتش بر آن چه در سیم پانده اخته شود که آتش
 گردد و حمله پیش رفت و گوشتی که خندق بطول در معده دیوار زری پانده شده گریه نمود
 زمان خندق مذکور فاصله قدم مورچه انگر زری مضبوطی کرده گرفت و جابجی انگر زری مورچه مذکور فاصله
 ده قدم از خندق ساخته بود و خوشی هم بدین جنگ رفتن قلعه میانه کسی از مردان قلعه اطلاع نداشتند

۵ گرازان که در قلعه رسید چون حالت قلعه باین مرتبه رسید و در محله آمد و عرض نمود
که کار قلعه تمام گردیده و بجای خود قلعه در قابوی طرف ثانی شد اگر خندق در قابوی ثانی می بود
تا درستی خیمه و غیره نموده قلعه در مرتبه دیگر ویم حالا همین بناست که این سرب خالی نموده قلعه گنبدی
رسید جنگ باید ساخت چرا که این قلعه لایق جنگ نموده خالی ساختن جنگ کثرتی هم نمودن از عقل
بعید در جواب آن دم گفت که احوال از من منسوب که قلعه را گذاشته بروم اودید مذکور گفت پس
مثال سگ مقتول خواهد شد اگر شش و دم اقبال خالی نمودن نگردد و مردن و اختیار ساختن
باز اودید مذکور عرض ساخت که اگر همین منظر است موری که قرین خندق بقبله مذکور است
و الا ورنه قلعه محمله نموده موری مذکور قایم شوند و میان سعه یکصد سوار و در آن همه محمله موری
رسیده در عرض و پس موری چه چنان مضبوط کرده خواهیم داد که حمله انگریزی آن کجاست و پیش از آنکه
قایم ساخته بعد از آن خندق که عقب موری مذکور خواهد افتاد از سر نو درست معیه یار و ریزی بطوریکه موری
تیار کرده خواهیم داد و چنانچه برادر م کلان در حمله نموده و موری را انگریزی بعد از آن انجام موری
قایم ساختن اقبال ساخته و ادم فرمود که یقین کلی است که ایشان حمله نموده و فوج انگریزی از موری بدر
خواهند داد و موری بعد از آن موری قایم مانند نظر می آید برادر م کلان در عرض نمود که اگر از فضل خود
سجاء تعاف فوج انگریزی را فرار کرده موری چه خواهیم آورد بعد از آن که جان بدین ایداندار یا با خود
موری را گذاشته بقبله خواهیم آمد مگر بعد مری هر کسی که خواهد بای من گرفته گشتن از موری
در آن زمان چاره نیست ادم فرمود که همت مردان و خدا انشاء الله تعالی ایشان موری را زده و قایم خواهند
لیکن از وقت دو گهری نیا قیامه ایشان معین بر میان و فغان و غم این غم در خفا آمده حمله سازد و در روز

صاحب معراج حکو ادا آنچه بهتر دانید بعمل آید بیلداران اگر زیری آنان پشای برود در سر
بناده دوات داده تشش و دند قیرب و از ده مردان از پسران او دیو دیگران که در آن
بودند گشتند از آنها یک هم زنده مانده از جامی سرنک که زیری من برانیده بود خندق
بیج قلعه فاصله ده دوازده قدم خواهد بود که محک غمتی مثل ماه کردید و بعد از آن غمگین گشت
تو شب روز زدن اختیار نمود و تا سه روز همه گوله و در زمین ماندند فاصله ده تا با هم
که اگر زیران با وجود انا هزار گوله چهار زیر زمین میزدند و چون از آنجا پنج روز چهارم یکی
زمین از ضرب گوله باریده چنان خندق افتاد که در زمین خندق از مورچه انگر زیری ظاهر افتاده
باشند بعد آن بطرف دیگر خندق که برود دیوار زینی بود از زیر تا بالا گوله که توپ و من شروع نمود
که خندق که از زیرین تا بالا می آید زینی شکسته شده زیرت است و سبب گوله دیوار زینی خندق
درست کردن صورتی است که از درون خندق بیلداران طعنه میزدند بجای که خندق معده دیوار زینی
بر باد شده بود و میسر بود و طرف صافی که گور که فاصله است قدم دیوار خندق که بلند دیوار دیگر از
عمق خندق تا دیوار زینی درست کرده داد و در میان بود دیوار که سبب شدن دو کناره خندق
تو در خاک شده بود بر آن سیم بود چه پانزده خانه با ساخت و این سیر را می نمودند که اگر طعنه خوا
بسیار دیوار زینی بود و جابجی انگر زیری میزد و برق حله آتش بر آن چه میزدند خانه شکسته آتش
کرد و حمله اش رفت و گوی که خندق بطول ده در معده دیوار زینی میباشند و سبب گرویده بود
از آن خندق مذکور فاصله ده قدم مورچه انگر زیری مضبوطی کرده گرفت فوج انگر زیری مورچه که گوله
بود و از خندق یکسره بود و خوشی هم در آن فتنه میباید کسی از مردان فتنه میباید که گوله

رفتگی نور سببی و حال الکی بر بار و خانه رسیده برایش آب نری ده و شستن کور است
و این نبات لاوری بود که نموده که کسی آدم جاندار را خراب لاوری می خوردن قیاس نمائیم با و جوش
نور آن بار و خانه اید و حال انصاف چه در آنجا خود را در سینه بیاورید و روز که میخواهید بنا
از سنگ قلعه تبار گردید و دیگر سنگ ها انگریز که خطر قایم روان بود و از صند سنگ تبار گردید
بعد از جان جان لیسان سنگ بگرزان شستار خسته و قیاس با صلبه بازدهد مانند نو که مسخر
او به جگر سلازان محمدت الدم عرض نمود که دیگر سنگ بگرزان خسته قیاس بیدان سنگ گو
رخه ساخته برادر کرده جو اسم داد و الدم از آن گفت که ایشان جنگ سترکهای در آنجا
کرده است حال آنکه قاتی قریب رسیده میگوید خان سود که سبب جنگ شده و از آن
در جنگ حرکت خواهد قیاس و سیران و دیگر مذکور که مردانه کمال و دندار لاوری خود عرض نمود که آیا
از مردان اندیشه یک ره هم نیست اگر شتاب پیش آورده باشند تا هم اندیشه نمیاریم شتاب آتش
زده مذکور را بدست گرفته یک طرف نموده که با همی بود پس یکپاش آورده پیش حضور خود هم
والدم هر چند که آنها را منع ساخته لیکن استجاعت خود خیال نموده از خندق جنگ یکپاش
روان نموده قریب سنگ طرفانی رسانیده چونکه در دل بیلاران طرفانی هر اس کمال بود و از نام دیگر
بیمجو بیلاران و دندست قلعه را دریافته بدو اس گشته نصاحت سپه عرض نمود که بیلاران
سنگ خود را قریب سنگ سرکاری رسانیده میگویند که سنگ را بطور سنگ با سابق رخه زده باز
نماند صفا موجه ازین جرای اندیشه کمال ساخته گفت که حال آنکه باید کرد بیلاران انگریزی
عرض نمود که حال آنکه انگریزی قلعه رسیده (هم) اندا اگر حکم شود و بیلاران قلعه

۵۱ سوزان مذمت سردی نمود و دلاوران فاجر بر وقت از دود کجاء آب بر آتش سوزان افکندند
مروان نگریه ای از خربکی بنده و شکسته می نمود و صاحتها عالیه ای می گفت مشهور
و دیگران فریاد و جیغ از آتش می کردند و چون در این طرفین می شد که صاحتها
از گزند و آتش و آستانه و طرقت بسیار می آمد و دیگر در بروج و ادم تانها اشک می ریختند و گویا
مینه می نمودند و خود بر آتش می افتادند و می گفتند که ای خدایا این را چه می کنی
نظاره و در اینجا می کرد و مبارک الدین تو هم سر خان می گویی و در این صدها گزند از آتش صاحتها
گفته می شود که چه جاده بسج و در گزند که در سر خان می گویی که چه سود و پاکی و چه حاتم
چشید و خدای سبحان ای سر خان می گویی و مبارک الدین سر خدایا چه می کنی
خدا بگریزی و شعله شده که الدین با وجود جوی عید دلاوران قلعه می شد و او مرد داده تنها و فرج
اگر زنی خسته شد و کرد و توان و در هر حال جانی خستاد و دیگر آنکه کسان بار و خاخه خسته بر آتش
جولای آن سقف می گریختند و چه در گدشی تلخ که گزند و قریب از صد تن بار و دهناده بود و قریب از صد تن
بر وقت و در هر روز و الدین در یک مکان می گزیدند و می گزیدند و گویا آشی می پختند و صاحتها
از موجود و بر قلعه می گریختند که ای بار خدایا که ای بار خدایا که ای بار خدایا که ای بار خدایا
در وقت شکسته بار بار گشت و آتش بر قریب از صد تن بار و دهناده بود و قریب از صد تن
در الدین در دلی خود می گزیدند و در این صدها گزند از آتش صاحتها
سازید و گزیدگی بایان چند روز با آتش خسته است که آتش سوزان از دست
داده که شد و دست بظهور خواهد آمد از آتش عفت و دلاوری صدها مردان از آتش

۵۱ اندام من بکشد و سواران سپه باراد و انیده اولامیرامد علی نیزه دست گرفته بر صاحب انکر
که دیده میرفت رسید صاحب کور سوسه یا چوب دست داشت برست میرامد علی چنان در بر زد
که از ضرب دست ز کار ماند و عقب آن مستی گرم خان رسیده بر که دست داشت بر سینه صنانکر
مذکور چنان در بر زد که سنان بر باز داشت و بد آید بار بر بر راکشیده و از عقب او دیگر سواران
میر در آب و محبوت سنگه و اینو سنگه همه هار سیده حربه بره نیزه هر سواران و مذکور صاحب
انکر نیز مذکور کشته شده بر زمین مذکور صاحب مذکور بر وقت خود در آن رسم تا فاصله بخانه قدم خم خود
خورده افتاد و سواران کار را انکر نیزی قریب بخانه پشت سوار بودند اصلا از جا خود نماندند حتی انکر
مذکور از سواران کار خود فاصله چهل قدم رسیده کشته گشت بعد آن پنج سوار مردانه صاحب
مذکور را کشته از انجا باز کشته بخیر و عافیت تمام با غم سپید و موردی نماندند و انکر
عالمشان موجب این طریق در روز روشن بطرف قلعه کشیده کشیده میساختند و بوز از محالج بر کرده
پیش نموده و عقب آن کشته میساختند و باز مذکور را قدری پیش روان کرده کشته می نمودند
و الا و ان قلعه بموجب بی حکم والد مذکور کشته با حقه های بر بار و دشمن اده بران بویها محالج مذکور
زده زده میسوختند صاحبان عالمشان بعد از آن بویها محالج را حرم خام کشیدند که از صد تنش محظوظ
باشد بعد آن الا و ان مذکور بموجب زواله صد تا گولی بندوق بران بوی می کشید حرم خام زدند
که بسبب بر صد تا گولها حرم دریده محالج از یک جانمان میشد بعد آن حقه نامی رودا شتر
زده بر جانمان میزدند که بوی حقه میشد صاحبان عالمشان صد تا گولی حرم تار کرانده می نمودند
خود ستادند و قلم که قلعه الا و ان مذکور در پیش میبردند که از انجا

اصلاً بر این نخورده کرد اگر کفش کندیده مورچه درست تا بوقت صبح تیار کرده گرفتند
مردان میکردان مورچه داخل نموده استقامت ساختند و صاحبان ایشان که شهنشاه زمانه اند
فوجی تلف میکردید که از فوج از چاه و بنیای هر ضلع میرسید بایان که نسبت صاحبان ایشان
و مثل آفتاب فربه بودیم و چهار هزار مردم سوار پیاده در هر دو تسلیح بموجب تقبیل در قلعه کونیه
و در تسلیح کونیه یکبار و از اینها هر قدر که در جنگ تلف میشدند کم میشدند و یک آدم را هم اندوخت
نمیشد نگاه بر حق سبحانه تعالی ساخته تا بجای کشتن میکردیم و مردانه قلعه و در و شب جان کف
نهاد و کار نمایانست که باطل همه حال از روزه کار هر یک مانده اگر بنویسیم عمر باید که مختصر از حد فو
میشود و چنانچه یکروز بوقت چهار گریز می رانده برادرم کلاهها و از قلعه در باغ آمدند و از در
که همیشه روزه دور بین درست گرفته نگاه بر چهار طرف می ساخت از در سنگی که کونیه را که
اندر دور بین دیده بود و بخت برادرم کلان بهادر عرض نمود که آنجا بن در بین است گرفته نگاه
بر این خست بیل که بطرف شمال انقضای قدم و در میان ایستاده است فرماید برادرم کلان
بهادر بموجب گفته او دور بین درست گرفته نگاه بر درخت مذکور ساخته و خوب جو غور نمود و دید که
درخت یک صاحب انگریز دور بین درست گرفته تا شانی قلعه باغ میسار دخی الفور برادرم کلان
بهادر بر پنج اسب خاصه سوار خم دین که باند مسلمان حضور سنگ و از در سنگی و برادر
و مسیحه و علی و کریم خان این غم مردانه بار بر سپاه سوار کردند و فرستاد که انگریزی که در
او گرفتار کرده یا کشته نموده یا بدو قتی که بر پنج سواران کوزند و از در باغ میروند و از در
دیدند از درخت برآمد راه گریز بطرف سواران گذار خود اختیار نموده و او از میدان که اسب سواران

و سرنگ انگریزی بدین مخته تیار نموده بود که راست میچپ استی ایچ بی سیاه و خست بالایی آن
تخته نامی بر کار بطور مستقیم انداخته بودند چنانچه دلاوران بلیداران مردانه با هم گین با و تخته با
بر آورده قلعه آورند حتی که تاد و ازه مورچه تخته با و جو بهار آورده بودند که یکچوب هم
در یک مذکور نموده چونکه صاحبان عالیشان لک ملک و صاحب فوج و خزانه و در شجاعت و مردانگی
مثل آنجا دیگر نمی شود و مالک ملک می کنند و ستانده بودند و در یک است و ستانده بودند و در یک است
فوج می شدند از دو پلاش انگریزی مقابل جنگ استند و با این از مقهور چار هزار آدم و در جنگ
که حق سبحانه فوج انگریزی پس نامیکرد و صد نامردان فوج ایگرز یک می شدند و مقهور کردند
همانجا قایم می شدند و در جنگ تجاوز و حرکت و غارت می شدند و می شدند و می شدند و می شدند
و در روز و در خطه خطه خنیا چنانچه با وجود سخت سرنگ نشان سپهر سرنگ یک زمانه وقت تیار شدن
شروع نمودند بلیداران قلعه احوال سرنگ نامی که در یافته یک سرنگ که طرف خود تیار ساخته
بار و نهاده آتش می نمود که از صید می آن سپهر سرنگ است که در دیده و مردانیکه در یک آنها بود
بجز زمین مانند بعد آن یک سرنگ نامی طرف تالی بطرف قلعه روان گشته پراشیدان می نمود
انگریزی از سرنگ و سرنگ یک از طرف قلعه روان ساخته زیر سورج ایگرز می ساند
وقت یک نیم بایس شب گشته تیار دلاوران قلعه بند و قمار و در فوج تیار می نمود و والد هم
طرف سورج تیار می شده بود که در یک سرنگ بار و نهاده تیار می نمود که با یک سورج
انگریزی زمین سده وقت با وقت بالا که در دلاوران کور بند و قمار می نمود که در یک سرنگ
مردان فوج انگریزی تلف شده باشند لیکن صاحبان عالیشان که شجاع رانده و صاحب فوج بودند

و فوج انگیزی که پیش من بود از انجام دست راست است راسته است روان میشد که بفاصله صد قدم
 از فوج انگیزی سید استاده شدم و سواران همایونی شل شدند چون فوج سواران انگیزی
 که فرستادیم رفت از اینجا بروی آن برج که نصف دایره استاده توپ را بر سر نمودند چون که آواز توپ
 رسید قریب پانصد لاوان پاده از قلعه برآمده و دیده می آمدند چون که قریب رسیدند فوج سواران انگیزی
 همایونی رده و در نظر آنها مدتی سجانه تعاسی عجز از فرسایدن ایشان محفوظ داشتند ایشان
 بقلم رسیدیم غرض که بهمان وجه انواع انواع هر روز از من فوج انگیزی میگردید و قلعه کو
 صاحبان ایشان گویند که آتوب و بم شب روز مثل باران می باریدند و هر چه با بطف قلعه نزدیک بود
 چونکه مورچه انگیزی از قلعه بفاصله چهل پنجاه قدم بطف جنوب رسید صاحبان ایشان بیل را
 رنگ با بطف قلعه کشیده که میدیدند و در قلعه قیصر بیل را از من می کشیدند و در قلعه
 بجا بودند و سستی او دیا بعد از آنجا که بم ششاد سال بود و کار از نموده اکثر جنگها دیده و دانا زمانه
 و از سطوفت بود و بعد از مذکور پیشین من بود از خندق قلعه رنگ با بطف مورچه کشیدند که قیصر
 کردن رنگ انگیزی بیل را از قلعه و از دانا می رنگ با بطف ثانی را در افت
 رنگ خود بطف رنگ با بطف ثانی رسانید و زخم کرده و در وقت خسته نمودن والد اطلاع
 قریب هشت نفر و دانه همراه گرفتند و از رنگ انگیزی بر دوزیر بیل را از طرف ثانی صاحب
 مورچه اطلاع خسته نمود و خوردند صاحب ربه دیگر سپاهیان جنگی از رنگ انگیزی
 آخرش از هر دو جانب بروی من جنگ قرار می داد و غیره کردید چون که مدتی سجانه تعاسی شل سال
 بجا گمان بود و طرف ثانی والد ما بر زیر زمین شکست خورده و پشت داده از رنگ بر دوزیر بیل

مایان آهسته آهسته بطرف در میان مغرب شمال و آنکه گشتند اینجا باز از هر اسبان
گفت که این عجب جرات ویره مای فوج انگریزی از قلعه بقاصله دو نیم کروه بطرف میان
مشرق و جنوب صاحبان صر فوج سوار اند و بطرف ویره خود با نیکو فرود بر یکس طرف در میان
مغرب شمالی بجای سواران صاف فریب معلوم میشود و ریختن زمین صلاح است
شما آهسته آهسته عقب من بپای و من تنها سوار عقب صاحبان ایشان جوهر هم فرست اگر فوج
انگریزی بچنان بود تا این صاحبان اینجا خواهند رفت من این احوال با قافه واپس خواهم آمد
و اگر این طرف فوج نیست موت ایشان را اینجا آورده است بعد از دست من بقاصله مای خواهد
یافت چه که از ویره مای فوج انگریزی بطرف که این صاحبان سوار فاصله پنج
کروه البته خواهد بود پس بجهت و از دست مایان مای خواهند یافت این سخن گفته و فرود
گرفته است پای و پویه و خود عقب صاحبان کور فرستم صاحبان و سواران بسیار پای و پویه
شستند و خبر که در شب هر و گداژ بود و در اینجا از نظر من جای شد و چون که من اینجا رسیدم
دیدم که فوج سواران انگریزی نشسته است از من فاصله است نیم قدم مانده بود و سواران
پس من اینجا فاصله است صد قدم عقب و من حیرت زده ایستاده ماندم و از دست مایان
بطرف عقب کردم که از اشاره من سواران همراهی ام بجای و دست مایان شدند و من دل خود اندیشه
میکردم که اگر با نیکو سواران فوج انگریزی عقب شده و بکشت خون بجای سواران همراهی من
خواهد رسانید و ناقله که عرض کردم کرد و رسیدن کل سواران این حرف نامی نامی بپوشان
و پیش قدم خواهد رسید و اینجا هم ایستاده ماندن شکل خفا بکشت نمودن ل من کون را نشان

بنزد و بست انگیزی میشود صاحب فخر کمان سخنان مجربان مذکور صفا فرمود و بعد از آن
 مذکورین بر حش کرد مذکور شرف خان کج مالک قلعه است بجم چهارده ساله خواهد بود و ششای کمال
 و صفت سیرسن در قریح اهدا شد اچنان مناسب میباشد که از قلعه طرف در میان مغرب و شمال
 بفاصله دو کرده که جنگل درختان کج مالک و چهار عظمی و سیر نهایت است بوقت استیصال اچنانچه
 سوار از فوج انگیزی نرفته پنهان باشند و بوقت صبح دو چهار سوار ملازم سرکار قریح اهدا شده
 چونکه نگاه فاده از راه آن دو چهار سوار خواهد افتاد و عین کلی است که خود اشرف خان نسبت دادنی بود
 از ده فوج سواران قلعه سوار گشته برای کشتن و گرفتن آن دو چهار سوار بیرون خواهد آمد از ترسان آن دو
 سواران انگیزی مناسب است که فرار شده بطرف فوج سواران کج در اینجا پنهان شوند و در صورت
 حضور اشرف خان عجب آن گهاشته به فوج سواران کج سید پس فوج انگیزی اشرف خان گرفتار
 یا کشته خواهند شد یا بفرمان قلعه با هر سرخ رده قلعه را گذارند و فراری خواهند شد و صفا
 این جمیع را پس بدیناخته بوقت شب با فوج سواران تیار ساخته از دیره مار وانه کرده بجا که بخیران
 زفته است باده میزند و شمشیر از طلوع آفتاب شمشیر طلب انگیزی بر سوار شده و در صبح قدم از قلعه
 بطرف شمال استادند مردمان قلعه صاحبان موصوف و دیده یا اینجا بطلوع داد و نیز گفتند که بایا
 حکم نموده است سوار از قلعه بیرون فرست صاحبان موصوف اگر فرار نموده یا سر بریده خواهند آورد
 اینجا بجه الفور حکم زین بندی است پنج اسپهان نموده داد و مکر زهره ایان و کفتم کردند
 جمیع این صاحبان تنها قریب قلعه آمده اند و درین جهت خواهد بود و غرضی که خالی از غرض نخواهد
 اینجا بفریب آنها بدل خود غر نموده و همه است پنج سوار بیرون از قلعه رفت صاحبان موصوف و نیز

ببند غرضی که سه روز و قلعہ کمونہ ماندم و گاهی بر چاه آب آمد و هر دو واحدین سه روز گزر
جنگ میکردم بعد آن بوقت نیک پاس شب گذشته از والد مخصت شده و وارگشته بقلعه گنور
بحر و عافیت تمام مع سواران و پان سیدم و آن دو پلن و یکبار از سوار جریل و کسین صاحب اینجا
بر قلعہ گنوری فرستاد که جنگ نموده قلعہ گنوری را تسخیر سازند چنانچه فوج مذکور از اخبار آن
شده بوقت شش گهری و زبانی مانده قلعہ گنوری رسیدند و حکم دادم که توپ قلعہ
شکری که ایشان پندارند که قلعہ توپ کلان نیست لهذا بر زوگول دیره خواهند خست بعد آن
دین خواهند خست پس که بر زوگول فوج انگریزی که ما استاده کردند یک کله برای چاره
و نیز هم مردان کشته شتران یا بوزیر دیره ما بر آن بمواضعات قیام فرمودند و بجانب این احوال
بچشم خود مشاهده نمودم چونکه دو گهری و زبانی مانده بود پنج ضربت پ کلان دیره ما سر کردم و
توپانموزم که ضربت له ما بر دیره ما میکرد و دیزین باعث هم فوج سوار و پیاده دیره ما را گذارسته
رو بفراخه اند درین سر صاف غارت شده و تپ یک گشت بعد آن فوج انگریزی بدو آهنگ
اسات خمیده ما بار کرده بودند و فاصله دینیم کرده است دیره ساختند و بعد آن سه روز سواران
قریب قلعہ می آمدند و من محموران پیاده ما از قلعہ بر آن متعابله میکردم و جنگی پند و تفکر
میشد و منع کریره از قلعہ فاصله با قصد قدم و نیز گداهی کو چاک دوران گداهی قریب صد
صد تنگه با طریق بود چه مقرر نموده قیام و زریده بعد عصره پانزده روز چو در قلعہ
گویان کار بود که بذات بودند بنیست حبسا افسر کان فوج که قلعہ گنوری آمده یر نموده بود بطور
آمده عرض نمود که اگر صاحبان عالیشان موصلح مایان فرمایند تا دیگر قلعہ گنور غنی خواهند شد

نزدیک رسیده حربه بر جی ربیک سوار زده که فی الفور ترسیده بر زمین افتاد و سوار و سوار
اسب ماده خود نزدیک اسب خالی ساخته اسب ماده خود را بطرف قلعه روانیده اسب ماده خود
اسب ماده گرفته تعقیب و دیده آخرش اسب کور عقب شده و قلعه رسیده که دیگر مردمان اسب کور
گرفته بخدمت بدار کلاهی در رسانید و فوج انگریزی گوله توپهای کلان گولهای هم هزارا
شب و روز در آن اختیار نموده که برج ها و فسیل از ضرب گوله افتاده و گرز بر برج ها و فسیل انداخته
که در زبان هندی رینی میگویند قائم ماندن سولی رینی عملیست بر باد شده و دیوار رینی که
بندی میگویند در شب پیش رینی خندق عمیق بود و گوله با هم خرد و کلان رینی خردترین
بوزن است اما رنج و کلان بوزن میگویند من ملک سوامی آمد بود و گوله بم اولابالا قلع رسیده
بریزی افتاد و بر کسی می افتاد و کشته میشد ملک گوشت او خاک میگشت و بعد افتادن زمین گشته
پاره پاره میشد که صد تا گوله شده به طرف دمسکر و دهر را که اصل سیرید فاش گوله بم بزرگ و
دلاوران قلعه با وجود این ملاحتی است که آسمان بر برابریدن اسب کور موبدل خود راه نداده چرا که
اویس از قلع که مالک است که خواهد بزدل آمد و انگلی شیر عطا فرماید و شیر بزدلی بخشد پس
با وجود عطا شیر دلی طرفه ماجرای بکر را می استقلال بنام آورده آن نیست که بگفتار
از جمله غبارهای آمده می افتاد و ندانیده ثابت افتاده و شکسته نگردیده پس در آن قلعه آن غبار
آورده هرگاه شکستند و میان بار و دوش یکت رجه کلان نده به طرف دیده دیدند رجه
حافظ حقیقی نقین کمال آورده همه ها گفتند که چون حیات مورچه با بود از میان غبار زده بر آمد پس
اگر زندگی با مردمان از طرف اوست ازین غبار به ما هیچ خطر نیست بلکه حق سبحانه تعالی ما را

اندرون گدھی آمده همه بار خواجه اند گشت نگاه بترک ناموس خود و از دروازه بیرون
 شده مردن خود گوارا ساخته قریبست مردان جنگی از تفصیل گدھی نیز برآمده پر دروازه رسید
 دست ز بخیر برای دل کو با طرازده باواز بلند گفت که ای لاوران قلعه دروازه را بکشاید از تنه
 فوج انگریزی بکشید چونکه فضل حق سبحانه تعالی شامل حال پادشاه و وزیر و کار و نهنگان که هر سوار
 افسان فوج انگریزی ملایک گردید و در دل پنداشته که تو این میان گرفته بگدھی خواهند بردند
 توپ که پر دروازه گدھی سانیده بود و پس گردانیده بیرون کردند بیرون پنداشته بودند
 را نمی نمودند چون شنیدند و دست که فوج انگریزی هر سوار در پشت داده و مضرب پاره گداشته
 بیرون شدند بعد از شنیدن و معه مردان همراهی خود بالائی پادشاه گدھی آمده بودند و انی شروع نمود
 و هر کسی که در دل مردمان گدھی سیده بود با کل رفت و دلاور گشته و دو چهار از دلاوران گدھی
 خود رفته چهره ها و گولها و دندونهای کشتن که هر نفی فاصله ده قدم از طرفین گولهای فوق شل
 می بایند و از بلین انگریزی یعنی تلف گشت و باقیانده باید بکوشند و فرار شدند که قریب رسیدند
 جفاقی و چهل و پنج تنگه با افتاده اند و فوج مذکور تباها شدند و باقیانده باید به خود باز آمدند و همه
 فوج انگریزی هر سوار کمال گردیده تا بعد کی بوقت چهار که هر سوار باقیانده ستمی از دستگاه سوار
 سوار شده از قلعه بیرون رفته فاصله دو و سه سیده سواره مانده و انتظار می صاحب انگریز رسیدند
 که اگر کسی صاحب انگریز را ببیند کشته نموده بریده قلعه برود و خنجر بکشد سوار انگریز را بکشد
 آمدند از دستگاه مذکور و دیدن سواران انگریزی سواران را سواران انگریزی می اند و سواران
 مذکور تاب نیاوردند و پشت داده تماشا می دیدند و اندوه فرارشان کردند از دستگاه برچی گشت

شیخ میگوید که ملازم قدیمی و مردانه بود معه دو صد سپاهی و یک ضرب توپ همی که گویا بوزن
نیم آنار بجهت تنجور دستگیر نموده غرض استن کردن آن گدایی این بود که گدایی کور از کور نهضت
چهار کرده است از کور فاعلی صلیبه بخروده دارد هر کسی دم از قلعه کند در قلعه کور نهضت گدایی
در گدایی نوبه شده برفت لهذا برای آمدن مردمان خود حضرت گدایی مذکوره نموده شیخ
معه دو صد سپاهیان اینجا متعین ساخت مگر گدایی که از لاق جنک انگریزی بود خندق باطل
نداشت مجایا کرد و دیوار راه آمد مردمان و مکرش در وازه یک تنک است که از ده در بر و ده
بهانگه فی نهاده و گردن مذکور خندق عمیق درست کرده بود و قوی که پل انگریزی قریب بود که از
گدایی نوبه رسید به کاره که ملازم والد فوج انگریزی دیده پیش قدمی نموده در گدایی نوبه آمد
اطلاع داده که فوج انگریزی شامی آید از استماع این معنی یکی مردمان گدایی مستور کمر بسته بیارنده
ایستادند چون که پل انگریزی از گدایی که در فاصله چهار صد قدم رسید مردمان قلعه آواز دادند که ایشان
کیستند که یک تنگه با واز بزن گفت که فوج انگریزی است که از شل شانه چهار یا شش یا چهار
گدایی که در هر مردمان آنجا کمال گردید همه گدایان از آن سر توپ استنشاده سر نموده است
از دیوار گدایی راه جایا بود و بیرون شدند و دیگر سپاهیان فراری شدند و درین عصر فوج انگریز
بر دروازه رفته رسید بهری توپ بر بهانگ نهاده آتش داد که بهانگ کور از ضرب توپ شکست
بر یافتند و راه گشت پس آن صاحبان عالیشان بر توپ مذکور در آتی انداخته اندرون راه رفتند
و سخنواستند که بر دروازه قلعه مهری توپ نهاده آتش داده دروازه را شکست اندرون میروند
شیخ میگوید چون که انگری مردمان با مردی اختیار نموده از قلعه بیرون شدند و ضا دانت که جاده فوج

جزیل کس صاحب دیگرو صاحبان عالیشان نهایت حیات منتهی است که بر قلعه حمله نمود
 مردمان اقبال ساند بوقت یک کپری شنب گدشته درین صلح کوسل نمودند مردان علیجان
 که از والدیم عداوت میداشتند طلبیده پرسید که دو دینجان خود چه انگیزری در روز روشن حمله
 گرفته و صاحبان ایشان اینک کال و می اده طه بر قلعه کوه حمله نمودند و بعد از اقبال ساند و خواهر
 مردان علیجان عرض نموده اگر حکم شود دست است احوال قلعه و اهل باغ عرض ساند جزیل حمله نمود
 که دشت خود در راست بگویند بدان مردان علیجان گفت و دینجان در شجاعت و مردانگی مثل
 رستم و افندیار است نیز قریب یک هزار اقبال فروم در قلعه هر یک از آنها مانند شیر سترگ است و سوار
 ازین قلعه از کفنی طرف رستم شده است طه از قلعه حمله نمود و گفت که هر یک از این قلعه کوه
 فاصله بار کرده است که می گویند لایق جنگ است و مردمان آن که همی کم اند اگر بطور شجاعت و
 که می اندازد و فرستد که صاحب مردمان در که همی اند اقبال ساند از آن قلعه کوه را بر سر اف
 خواجه مردان علیجان بن سخن گفته رخصت شده و بزر خود رفت بدان یکی صاحبان و صلح
 مردان علیجان ایند ساخته همون هر یک را به پیکر انگیزند و در قلعه حمله نمودند و کاره ها حال
 خود بخشم خود دیدند پس آه بخد مت جزیل کس صاحب عرض نمود که که می گویند لایق جنگ
 است هم هزار دینجان جزیل کس یک نفر کس که درین مردان میکنند بسیار ساخته و روز گردن حمله
 شد و جزیل کس قلعه افروخته و شمع یاب شدن ملازمان والدیم بر فوج مذکور
 درین جنگ در روز اولی که درین فوج می بر سر داشت و بسیار ساخته بود و بعد
 درین جنگ در روز دوم که درین فوج می بر سر داشت و بسیار ساخته بود و بعد

ماند در نرضمن همه فوج انگریزی از دیره های خود آمده بر مورچه مذکور زور دادند لیکن بیست
توپ گلوله های بدوق که از قلعه می رسیدند فوج انگریزی تا مورچه رسیدن نشسته و غیر کلیاس
حکایت شد و از طرفین مانده آخرش از حکم والد دم و لاوران که در مورچه بودند از اسباب روانه شده و بخیر
عافیت تمام در قلعه رسیدند و از اسباب یک دلاور بکار آمده و یک کس زخمی شده و قلعه پنج چهار
دلاوران زخمی گشته از ضرب گلوله توپ که پهلای بدوق شدند و از فوج انگریزی صد ها کس زخمی گشته
گشتند و بعد بر خاسته آمدن دلاوران از مورچه فوج انگریزی مورچه سیده است تمام نمودند و زبانی
اکبر علیخان پسر نادر علیخان صاحب کوش خود و شفیقه ام که از زمین میگفتند زور که دلاوران قلعه کوه
بر مورچه انگریزی حمله نموده تنیده گرفته بودند و پلین انگریزی قوی باره مورچه را از گداز گشته فرار شدند
بودند و وقت شب برین موقع یک نجیب خیریل و صاحب حاضر شده خیریل چنان گفت که در زمان
انگریزی میفرمودند یک صاحب انگریز ترجم بود سوال خواندنی خیریل صاحبها و دیگر دینا پنج صاحب
ترجمان زمین گفت که خیریل چنان میفرماید که برادر شما خیریل که در ساخت این سخن پراکنده و غیر
مردم که آن صاحب چشم خود ملاحظه میفرماید بعد از آن صاحب ترجمان گفت که خیریل صاحب میفرماید که صبح
وقت طلوع آفتاب در اینجا حاضر شده خواهند دید که یک کس هم از قلعه و اله مانده نخواهد رفت و یا بعد از آن
ترخت شده بدیره خود آمده همه شب را میبوم و درین میان نیش بودم که از بالا آسمان شکسته شده
از قلعه خواهد افتاد که یک کس هم زنده نخواهد ماند آخرش بوقت صبح بر دیره خیریل موصوف حاضر شد که خیریل
صاحب به بحالت پیش خود در طلبیده گفته و فرستاده که بدیره خود بر دیدن پیره خود آمد و حال حجاب
از نوشت احوال معلوم خواهد شد روزی قلعه و اله با مورچه انگریزی وقت دو بهر روز روشن بود

ووالدم تیر حلقه پنجم نمود که بر حلقه این دو صد و لاوران ششتر از آن میسوزند عقب لاوران کوچه
 کینی بلاش میخیزند و تیر با صلیبه که صد قدم پس وند و فیکه لاوران کوچه ششتر از آنجا بود که کوچه فوج
 انگریزی ستید و خواهند گرفت بعد از آن عقب کینی اندک دور در مورچه چیده و نام خوانند گشت مورچه کوچه
 که شبان شب صاحبان جان ایشان تیار کرده گرفته بود و گرسلاست که بچه راه آید و بعد با کل کندیده و نشسته
 عقب مورچه که میدان من مورچه داله باور در آن راه چهار ضربت و چوب پاز و چند بندوق و داله
 نشانیده که اگر مورچه داله با گریزند تا برای امداد مورچه فوج انگریزی میاید از ضربت چوب کوله با
 توپ که لپهای بندوق راه فوج انگریزی بسته گرد و دانه و رفت مورچه مسدود شود و احدی نرسد
 و پیر و زور و لاوران یک یک چوبی می نیل که از علوه بطرف شمال از مورچه انگریزان بقاصصیه شدند
 بودند و فراموش شدند بعد آن دو صد و لاور و کوچه کنارگی بر مورچه حلقه مانند تیر که از کمان میخیزند نمودند
 بلاش انگریزی با گریزند و بسمی نمودند و گریزی هر دو توپ نی کلان بطرف قلعه و پسمی می نیل
 بودند و از وی توپ بطرف حلقه داله باشند و نفع نیست این باعث شدند چو که لاوران باطهای
 انگریزی بخلی زیاده و قریب از چوب سیدیه ها باز دند و درین حین فوج انگریزی در مورچه بود و با بقاوت
 تپا و زده هر س خورده و در ابر و رخا و تپا میزدی کلاه انگریزان گریخت انداخته فرار شدند چو که از مورچه
 مذکور میروان و مقدور لاوران اخوت و پند و قضا که برای هر یک تپا و تپا میزدند و پند و قضا که از
 آن قریب با صد شش صد مردمان از وی فوج انگریزی گشته و زخمی گشتند و لاوران قلعه در مورچه
 در عقب چاک کینی که گریزند داخل مورچه شدند و پشت شدند و هر چند خواستند که هر دو توپ با مورچه را زده
 تپا بر نهند لیکن توپها نماند که نجات سنگین کمان و دنا ز جانش نموده در مورچه بستور استاده

تلف میباشند لیکن چون که خوردن است آمده و باس سیده یک سواد کمالی که بر کاره باس از قلع
مورچه چسبانیده مقرر ساخته قیام نموده و مورچه را تیار ساخته و بوقت شب باس مورچه بگذارد و باس
مردمان بنماید و در زیر دهن که از ده گویان بنده و ق خفاست باشد باس باس که در زیر دهن و در کمال
قلعه میرسد قلعه را با دهنش که مورچه بسیار کند اندازد و قها بر آن و از سر سید و دوازده مورچه بگذارد
و بعد قدم بگذارد آن مکین باس بنماید و قلع را طریقت مغربت بیاورد و قدم از قلع مورچه بسیار بنماید
قلعه را با از این خبر اطلاع نگشته و در شب مورچه جهانکی قها که از تیار کرد و در وقت بوقت می
بلدین این مورچه قایم ساخته میباشند و او قوج انگر میز می در روز و در این مورچه چون که
صبح کردید و در روز روشن شد حکمی مردمان قلعه دیدند که قریب پانجاه قدم مورچه بطریق بنده که بنماید
است ازین خبر اولاد و آن تر گشته منجمت الدم عوض ساخت که در روز یا را احکم جنک افزوده این
قریب مورچه بلند معه توپا و بلا آنها موجود شد که این طوطی خواهد بود و می در میان قلع قوج انگر می
خواهد رسید حالا احکم فرماید که بایان مورچه بنده جنک استیم سبایا بایان کشته خواهیم شد یا دشمنان با که
مورچه بنده خواهیم گرفت چون که بحال یا را طاق دیدن کشته ماندن نموده چون که الدم در کمال
است میگویند فرمودند که بوقت دوپرو روز حمله کنند و خواهند شد خاطر هیچ دارند چون که الدم نمید که اگر
بدون دست حکم حمله قوج انگر و او با یکی لا و آن که در شجاعت و مردان که و همه بنشیند و انداز قلعه بیرون
بر مورچه حمله خواهند ساخت و یکدیگر و اندر اسم بر کاقد نویسانده و بوقت نوشن اسم بری از لا و آن
میگفتند و میگویند که نام بایان رج کاقد نمایند آخرین نام یکصد بجای و تو لیکن معصود مردانه جنگ
معنه برچی و شمشیر و نیزه و طایفه بیرون داده و ازین دو صند لا و آن اسم بنده و ق و در وقت اراده بنده بنشیند

سخات تا بعد از بی حاجری ساخته لیکن ایام پذیرا گشته بعد سه روز جزیر و کسب صاحب بهادر
 معه فوج قاهره از کول کوچ نموده از قلعه کونه بفاصله دو کرو و طرف ریان مشرق جنوب رسید
 و بره ساختند بعد آن حکم نامه سومی می دادی سه پهلوان را که حاضر شدند بر قلعه مورچه پیانده و خواه
 فرستاده و در آن خط بنویسند نوشته فرستاد که اینجا بی وجود عهد نامه صاحبان ایشان
 منتهای کرنایدن قلعه با هم منتهای ساخته لیکن آن صاحب نگاه بر جاده و چشم فوج قاهره نموده و اینجا
 ناچیز و ذلیل نمیدید خیال عهد نامه انگریزی حاجری من نمی سازد و سوال اجواب نمی فرماید و آن صاحب
 ملک ملک شهنشاه اندوس من و ضعیف ناچیز ام لاچار نگاه فضل حق سبحانه تقاضای محبت ملت
 قادر قدرت تو داری هر چه خواهی آن کنی به مرده را جان تو بخشی زنده را بجان کنی به لیکن صاحبان
 عالیشان میدانستند که در هر صبح یکبار می راقل خواهم بستانند هیچ کی سوال را جواب ندهد بعد
 سه پهلوانها تیار نمود و به سمت جنوب آبادی حایا بود و آنرا باس کونه می گفتند و رعایا و گشته بود
 آمدند و فوج انگریزی حدود گوله توپ رسید و بپای ساختن از فضل الهی گوله اول در صدف پلها
 مذکور رسید و در فوج چهار تلنگه با ضرب گوله گشته گشته چون گشته فوج انگریزی با شمشیر
 باس گوله از قلعه بفاصله یکصد م بود و به دور آن تیر گشته بخت دم عوض ساختند که میان
 حکم فرماید که او را جنگ با شمشیر هم ساخت و او شان او باس آن من خواهم داد و الدم همه را داد
 و تسلیم او که در باس و بیار نیست و جنگ میدان اول و در نمودن صلاح نیست امر و زحمتش مانند
 غرضیکه از جماعت یک دم را بیرون رفتن نداده مگر توپها از قلعه می کشند چون که فضل الهی حال ناچار
 شد و فوج انگریزی در کمال بود ازین باعث بفضل الهی بیک له هم خالی ز فوج انگریزی گوله اول و

ساخت که جواب بی جواب نوشتن مناسب نیست مرا حکم فرماید که از کونه سوار شده انجا رسید که شش
کرده و رفته و پس بخندست عالی خواجه امیر از زمان نوشته با فیر ستاد که یکایک در شکم پنهان نوشتند
عاید حال گردید ازین باعث از شش گرفته و پس آمد چنانچه والدیم باین ترخیصت فرمودند و در کمال
از کونه سوار شده و لاوری تمام رست رست بکول رسید و دیر خست ملاقات نبوی از کریم حسین
چنانچه کریم موصوف بهر وجه خاطر دارم و تعظیم و تکریم کمال نموده و اسناد برگشته که در فوج جیل و شکار
و کونه و غیره از کلک موصوف نویسانده و حاله ساخته و بخت تمام فی الفور ترخیصت خست و مانوقت کریم
موصوف تیار می گنج نموده معه فوج همراهی خود از کول و انداخته بخندست جیل لیک صاحب دیر رسید و
برادرم کلان بهادر بخشی تمام رضامند می صاحبان عالیشان بد آورده و کونه بخندست الدعا فیض
کرید و مانوقت تحصیل از ان یکانات که بیرون فوج جیل و غیره روانه ساخته شد و بست علامه خود در او
ساخته تا دوه سال کسی جز قصه و سنا و کردیده درین دو سال و الدم مستعد می تمام تیار می فوج
و خیر و شیر خست چنانچه در پلنگی تیار نموده سومی می تیار می بهار پیا و چهار صد سوار قوم شرف
ولا و رشاع هم رسانیده و دوازده ضرب تیپ خرد و کلان تیار کرانده و قلعه کونه و قلعه کنوری دیگر
قلعه باقلبه ده گرفت و یک قلعه در فوج جیل و یک قلعه بر لوانده و قلعه کبر و یک قلعه در انکیر و
فوج جیل و یک قلعه انونده و قلعه کونه یک شش قلعه در شش الدم بودند و غرضی که از فضل حق سبحانه تعالی گنجی
از قسم مبلغان و تحمل سردار می غیره مانع درین دو سال مبلغان معامله دام دام بخرانند بکنی انکیر زیاده
دخل خست دامی در می بانی سرکار انگریزی نموده داشته و نیز یکس می جبه عدل علی سرکار بکنی نموده و یکس هم
ملازمان انکه و منه رشاعت و مردانگی مثل خود دیگر می جهان نمیدانستند و الدم و برادر کلان صاحب

و تا صبح صادق حمله نایده از طبرقین جنگ شدند که در میان آن حضرت از فضل الهی معلوم شد
و قریب و در صدد مردان ملنگه های طبرقین انگریزی شش و نیم گشته و قریب انگریزی پس باشد
قریب کرده از قلعه که کوامد و دیر ستا و بهر نگاه و قریب و غریبه از مکان چنان هر کسی که
هنگام فرشتان فتح ساخته شده و دیر نمود و مراجع و ایدم نهایت سنگی بود و از قریب پیش منسوب که از
ناهر علیخان نموده بود طبیعت هر ستم گردید حتی که از کریم و شریفین کمال بیاد و رسید از قلعه که
تا به حصص و در جنگ شدند تا این لیکن از جنگ شدند و انگریزی ستم شدند که قلعه و غیره استقامت
نماید و لهذا نا بهر علیخان شجاعانه را اقبال ساخته شجاعت و مردانگی تمام برادر و از قلعه کرده
از نو و از انگریزی حمله نموده و شکست داده روانه شدند و کریم و شریفین صبا طبع است و اسباب
در زمان کسوم برجات کمال بود و آب و کالی بخشش و خردش معرفت و قلعه ترک و در قلعه
می بود که هم چنان بود و از این باعث و ایدم و هستند که اولاً از قلعه گوری جنگ ایدم
خود دولت و من از قلعه گوری قیام ساخته از خطام قلعه و از می جاسوس نموده بود و از
رسیدن و انگریزی یکشنبه فضل و شجاعت که شال خان بود و در آن میان چهار وجهی است و ایدم
از طرف لوه کوچ نموده و طرف یک نا بهر رسید و از طرفین طرف لا بهر ساخته بود که یکایک
رسمی صبا طبع و قریب هر کسی و از قلعه ترک بود و کوچ نموده و بکول رسید و دیر ستا و در خطام
تمام این صفت و ایدم که نوشته بود و غیر ستا و که برای خط و ایدم من کور کلان یعنی نیست خان
از می که برای بکول رسید که روبرو می و از ایدم که خط و ایدم که خط و ایدم که خط و ایدم
رضی انصاف نموده شوند و ایدم و ایدم اقبال ساخته لیکن ایدم کلان در این نیست و ایدم

ساحبان انگریز طرفداری ہم قوم خود خواهند نمود و کریل رچی سین صاحب و حبش
الطیفین مرتب نموده بخدمت کریل ایک صاحب پادشاه فرستاد و خبریل حصار و صوفی
ان بود از روی مصطفی محرم بجانب کعبه لعل مقرر فرموده یوان کو را از نوکر معترف
روایت داده بگل خشک و در مقدمه والدم بکرل رچی سین حصار نوشته فرستاد چنانچه کریل
عقد نامه باین مضمون که تا عمل انگریزی از نشان بجسی جز رحمت نخواهد گشت کسی صاحبان عالیشان
طالبان ای ملاقات نخواهد ساخت و ملاقات معاف نوشته حوله والدم نموده و قتی که کریل رچی
صاحب معوج جنگی قریب کمونه رسید پیغام صلح نموده بود از زمان والدم بخدمت اهر علیخان
که مکان ترکی پوره مثال برگزیده بود و علاقه کمونه است و لمبر با گلن کینه نیم پور از سابق رسد کاکین
بجاء در بنام من مقرر است حالا علیحدہ صاحب صلح نیست و نیز از صاحب احمد احوال علیحدہ
میکرد نموده باین مناسبت صاحب طیفین معرفت سخن ابر گردید چنانچه جواب گفتند و در نشان که انجاست
سلاطین صلح نمودن منظور نیست آنچه که بهتر دانند ایشان بکنند و آنچه بهتر و معتدل سخن ابر گردید
خواهد بود چنانکه علیحدہ خواهد بود و علیحدہ والدم و عقد نامه خواست ان نام ناهر علیخان نویسنده
و گفته تا که از والدم جواب سوال مانده و صلح نشده کریل رچی سین صاحب اینست اهر علیخان باین
میکرده مانده و هر وجه خاطر از می بجم میگردند جنگ نمودن و فوج انگریزی از نشان
ناظر صمدیگاه و دود و روز قلعہ ترکی پوره بعد از ان ناهر علیخان قلعہ مذکور را
گذشته رفتن بمروانگی و بجادری کمال بعد صلح از والدم باینکه عدوان اطلاع بود
شخصی انگریزی را ساخته تراپی شده و قلعہ ترکی پوره بوقت یکسان شب با فغانده رسد و علامه

رسید و الدم نواب موصوف را دور و روز ششم مردمان لقب راه همراه داد و عبور دیاری
 گنایند که نواب موصوف بهرت پور رسیده و جنرل ایک صاحب بهادر از مکان بهرت و جنگ
 نموده و عصر جنگ قرب نگاه دوازده روز کشید آخرش اجماع بخت سنگدالی بهرت پور جنگ
 نهایت تنگ آمد و کلیل خود بخت جنرل ایک صاحب در فرستاده و بکسر نموده و جنرل
 صاحب در نگاه بر انیسری نمود و قصور معاف کرد و بکاشی یک گرفته بود و در موصوف بخشیده
 عهدنامه نوشته صلح کرد و جنرل صاحب موصوف بعد صلح از بهرت پور مرصه بکلی فوج همراه خود و کچ
 کرده رشتند فقط و محارجه حسونت را و لو لکر بجا و مرصه فوج همراه خود از بهرت پور طرف گوالی کوکم کرد
 غنیمت مقابله با ندان فوج انگریزی تلخ عرض شد و بعد صلح شدن این صاحب

دیزین عصر رسد صاحب سکندر صاحب خود مرصه فوج بر مکان چهارمی رسیده و در شش و او
 بهشت ماه از والدیم قصه قضایا انواع انواع میان مانده بعد آن که جنرل رحیمی صاحب بهادر مرصه
 بلاطن نا و غیره شامل سل صاحب شده و بر چهارمی رسیده و در صبح بهرت پور مرصه فوج از بهرت
 والدیم و در سل صاحب کلکتر از سابق بخوبی چه معلوم شد لهذا که جنرل صاحب رحیمی که مرصه فوج
 بر می ریاحال الدم و در سل صاحب کلکتر که تقیض شد و فرستاده است که قصور کدام کس است که قصور
 کلکتر موصوف از زودی مثل است خواهد شد کلکتر که گور را از سر داده خواهد شد و اگر قصور باشد با ثبات
 حکم نموده و بهر رسانیده خواهد شد چنانچه بعد دریا حال والدیم مختار کار خود را برای نشان نزد جنرل
 موصوف فرستاد و والدیم را از سر شد آیتن انگریزی بالکل اطلاع نمود و ازین تا از بهرت و صلح
 نموده که زود توان سکیمه عمل نشان وایر باید است اگر بر سل صاحب پس نموده شود بهرت و صلح

کلیه وقت شب حمله ساخته قاعه بلیکد گرفت جسوت را و نه نو که رفته فوج از آن فرار نمود
در مکان بهرت پوز فیه قیام کرد و در نعل یک حساب نهاد و دم و قلعه و یکند بست خود ساخته
کوچ نموده و بهرت پوز رسید و در ساخته محو سپانید هر روز جنگ بهجا و غیره از این سواران
و سیم شینگ فضل الله از طرف الدم حصینه و کالت لاجی اب سوال بخت جسوت را و بکر و
حاضر بود و در محض اب امیر خان بهر فوج سواران و چهلین سوار از جسوت را و بکر و سینه و
صلاح فساد که نواب امیر خان مع فوج سواران همراهی خود و از بهرت پوز و اگشته بمجو دریا و
عبد و ریای گنگ ساخته و تاک انگریز آن سیده فتنه انگیزی نمایند و بتیاری جسوت را و بکر و
شیم فضل الله لازم و الدم را همراه نواب امیر خان نمود و از نواب مع سوف بتاکید تمام گفته که ایشان اول
بگونه رفته اند و نموده عبدان محمود ریای گنگ با بکر و خیانت نواب موصوف مع فوج از بهرت پوز کوچ
ساخته بمجو در حرم نموده بطرف کمونه راهی شدند که بخت فوج انگریزی از قلعه کمونیست
خبر آمدن نواب امیر خان بهادر گلبره صفا و بکنده حساب که مع فوج انگریزی چه
بر قلعه کمونه سپانید جنگ میکردند لیکن در هر جنگی اند و چون سجدت قاتل شکست خوردند و از
باعث عیب جنگ الدم بر او شان کمال بود و خبر روانه شد نواب امیر خان بمجو از بهرت پوز و
بطرف کمونه بوقت چهار گریز شکست
در سیم شد مورچه بار خا نموده
شدند ازین موده الدم
نواب امیر خان
حق خدا

بر اینجا ایستاد و تماشا می نماید که اینها را از سیم اسپان بیاورند و بوقت بجزر زدن
 سحر که در سید این هفت گفته می شود چرخ مشرق از منوار یکبار سبب به آنجا می رود و در آن وقت
 من به برج قلعه ایستاده چشم خود دیدم که سواران انگلیزی سپاه آورنده و در میان ران کور
 و بجای و ران کور به ستغان شجاعت تمام برشته خرد و یک سپاه آورنده و هفتاد و هشت
 و یک شوق میزدند و چون که فوج مذکور از مردان بجای و در غربت به قدم رسیده تا بقایم رسیدند
 بیاورده و خان گدی میباشند ساخته و بر پنج هزار قدم از یک است شده و در آنجا
 ایشان گفتند که دلاوران کور در میان ران میدان ایستاده و دلاوران قلعوی نیز در میان
 برای دلاوران و در پیش می آمدند و سواران انگلیزی شجاعت که در پیش می آمدند و سواران
 از آنجا در غربت پنج قدم از پناه قلعه مذکور می ایستاده و مانند که میزدند و در آن وقت
 سواران می ایستاده و لیکن از جانبی خود تجاوز نکردند و در آن وقت سواران از قلعه سوار
 شدند و در آن وقت که گشت فوج سواران کور بدیده خود در قلعه و پناه و سواران
 قلعه رسیدند و مردمانی که در پیش می آمدند و سواران انگلیزی شجاعت که در پیش می آمدند
 گرفت و بجز و غایت تمام از پناه قلعه رسیدند و در آن وقت سواران انگلیزی شجاعت که در پیش می آمدند
 میگردیدند و در آن وقت که گشت فوج سواران کور بدیده خود در قلعه و پناه و سواران
 در باغ فرستاده و بایم مذکور از قلعه بقاصد یک قدم بطرف مشرق سواران و در آن وقت
 از این مورچه آوردند و در آن وقت که گشت فوج سواران کور بدیده خود در قلعه و پناه و سواران
 بسپاه آورنده و در آن وقت که گشت فوج سواران کور بدیده خود در قلعه و پناه و سواران

اهلی ادا کرده فقط و برادر مکران بهادر صبحی از والد خود رخصت شده معصوم اهل محراب
خود از قلعه کونیه سوار شده گنور می خلی شدند باز گرد کردن قلعه از آن روز سواران پنج انگریزی وقت
دو چهار روز مست ماند و درین عصر و بلا این گیر به آمدن شان رسیدند و کرنل گلبر صاحب
بشجاعت تمام یک مورچه بطرف شمال بفاصله دو صد قدم از قلعه مرتب گرد و پاترزه ضربت
میداد و در مورچه مذکور آوده برای شکستن قلعه نمودند و شب و روز گوله توپها میزدند که از یک طرف دیوار
قلعه شکسته شد درین عصر که نزدیک سیاه بوقت یک پاس و از باقی مانده از قلعه بیرون آمده قریب به
انگریزی بفاصله پنجاه قدم رفته بزرگ دهنور خاک نشسته گولی بنویزنی کرده و دیگر مردمان
بدون حکم یک یک جوانی که سیاه مذکور است و پنج فرام شده تفنگی شروع نمودند چونکه
والدم را ازین امر آگاهی نمود ازین شوروی سپاهیان مذکور نهایت غرور بر گردیده لیکن چه توان کرد
که مقابله در بر و پیش آمد لاجار برای دشمنان کمر دمان سیاهه چنانچه قریب پانصد جوان مرد
عقب او شان فاصله چهل پنجاه قدم که چو چو با نایل بودند رفته تا گیم شدند و ازین سو اصدی با هم متفرق
بهر جا فایم شدند در مضیق ده دوازده سوار انگریزی نیز از طرف دست راست از مورچه چوید
شدند چنانچه نه جوان از این شوروی خود را بدون حکم طرف سواران که از قلعه بفاصله یک کره
بودند رفتند بعد از کرنل گلبر صاحب و سکنده صاحب برادر خود و دیگر صاحبان بالیشان معصوم
پنج شش هزار سوار رسیده دیدند که نه نفر سیاهه میدان ایستاده اند صاحبان معصوم سواران خود
لغت تلاوت نموده که از نام دشمنی توبت پشیمانی رسیده که هشت نه جوان پاده از قلعه بفاصله یک کره
بلیک آمده ایستاده اند افسران و مجروح و کمان سواران جوانان عرض ساختند که افسران

سواران اندلخدا از غول برادر کلان بهادر مقابله ساخته بکارگی همیشه میسر باکشد
حمله بر غول من نموده سپاهی اختیار دو اندین در آن زمان بهادران همراهی حلی و با و از بلند سخا
دل دمی ختم و تیر بندوق شدند چونکه سواران انگریزی و قریب آمدن جنس سواران استاده شد
چینا نه کار گرفته بر گردان اسپهانها و در دست راست حربه بر چپ نیزه و شمشیر گرفته کسوا
راست نموده شمشیر خود را در دست چپ گرفته و سواران انگریزی و بر سرین هر اسنان چپ و عیان
گرفته و بر راه فرار آوردند و من مع سواران همراهی خود در میان دشمنان آمدیم و برادر کلان نیز
تست و تیغ سوار سپاه را بکنجه حمله نموده در میان آنها شدند لیکن انقدر گرد و غبار شد که هیچ
نظری آمد این چنین تاریکی شد که هر کس چه دم دیده نمی شد ازین سبب بعضی نگر و آینه ها را
با هم سپا و آن فیوم که یک گشت غلام هر پیش آمد چنانچه در آن گشت ایامان و نشان ختم
که در آن گشت بیست و چهارم سواران از آنها بر زمین افتادند چونکه از گشت مذکور بیرون
آمدیم یکبار گرد و غبار پس ماند و روشنی ظاهر شد آن زمان من یکی بهادران همراهی من
بر سواران انگریزی و بر چپ نیزه و شمشیر میزدند و ناد و کرده عجب او شان ساخته ترید زنی
نمودیم که قریب یکصد سوار از آنها کشته شدند و پانزده نفر گرفتار نمودیم و در دست اسلحه
بهادران حتی کرده آوردند و دیگر اسبان عالی همراه او شان و دیده رفتند و چون آمدند و او شان
شکست خورده بدیده خود رفتند و ما را از آنچنان بکلم نصرت حتی جل شانه فتح بخش که در خیال و کما
و دم نمود پس از آن من و با حینا نهاد در مع هم ایمان فتح بخش نام بقلعه کوفه داخل شدیم و از
مفضل حق کسی نمی توانیم ایمان این چنینی و کشته نگردیدیم صحیح سالم ماندیم و الدم سجد شکر بجا

بچه طور جنگ نموده شود من در حکم گرفتن از قبله و کعبه خود نموده چنانچه از چهار گهری شب
باقی آمده بر سپاه ازین پنج سواران که بسته تیار شدند هیچی که بر وقت بیرون شدن آفتاب قر
یکهزار باضه سواران فوج انگریزی همرازی یک ساله را در دستر خان بوجست خان که از من
قلعه آمدند آنوقت فی الفور من دیده بخت قبله و کعبه خود رفته بمبت تمام عرض نمودم که امروز
حکم جنگ من فرمانید که عین نوازش خواهد بود و چنانچه والدیم برای شما میفرستاد میخواستند
حکم جنگ دهند و از اینجا فرستاده بر سر کان من که هیچ قلعه بود آمده برای شما جنگ ششست روز من
رخصت شده نزد برادر کلان آمده گفتم که اهل جنگ من آوردم برادر کلان از حد زیاده شنود
گشته همه بر سپاه سوار شد و بیرون قلعه رفتند آنزمان من از برادر کلان گفتم که بدو جنگ حکم شد
جنگ دست نخواهد شد یا انصاحب بطور خود مالک حکم گشته جنگ نمایند یا اختیار من دارند برادر کلان
گفت که درین جنگ اختیار ایشانست آنچه حکم نمایند عمل خواهم آورد آنزمان گفتم که انصاحب جمیع
سواران همراهی بطرف چپ فاصله دو صد قدم از گروه من بکشند و فوج بنده بدست خواهد آمد
اگر مقابل فوج انگریزی گردد و در آنوقت انصاحب جمیع همراهیان فوج در پشت فوج انگریزی بپای
جنگ سازند و اگر غول انصاحب مقابل خواهند بود من پشت فوج انگریزی آمده حمله خواهم ساخت
در صورت از جناب حق سبحانه تعالی بگویم که فوج خواهد شد چنانچه موجب برادر از اینجا بیشتر
روایت شد بموهم کاب از برادر کلان بجادر فریب یکصد و بیست و پنج سوار و همراه من سی و پنج سوار جنگ
مردانه بودند چنانچه فاصله دو گروه از قلعه بطرف شمال مقابل فوج انگریزی از غول برادر کلان
بجادر در گردید و فوج سواران انگریزی دل خود خیال ساخته که در غول دست است و در مقابل

شاه نامه بلیت مر از بدگانی نماند و خوشتر است بدگر از بدکردن منبر کمر بست
 جل علی این غایب نده خود را موافق کرد و گوید ز پند نمود و با خوب پهلوانان بدگر
 خواهم کرد و امروز تن تها با هزار سوار و غایب نمود و بقصیل حق سبحانی امان
 کار خواهم ساخت که آن قلعه و کعبه من خوشنود و نماند گشت چنانچه والد هم نماند گشت چه بسیار
 شرح ساخته فرمود که ایشان جنگ قلعه که از دست من است و جنگ اندک میخوانند که در دود
 گهری جنگ تمام شود و قلعه ایشان را دست من خواهد شد برای جنگ بیرون قلعه خواهند رفت از زمان
 دیگر ایشان را کی گوارا خواهد بود که در قلعه نمانند جنگ ایشان را ملاحظه خواهند ساخت
 مردان قلعه از کعبه و همه بیرون قلعه همراه ایشان جنگ خواهند کرد در صورت در غرضه و کهری
 تمام خواهند شد چنانچه شنیدن این کلمات بلیت من بر گشته زره که در کشیده بودم از بدن جدا
 و غم که بنده را میسر میاید که از جنگ رسیده اند و من هم حق سبحانی را و بلیت در دود
 قلعه خالی خواهد شد و یکی مردمان قلعه را گذاشته خواهند رفت از زمان چند روز دیگر از قلعه
 نخواهند رفت و جنگ بمقدور خود نموده در قلعه گشته خواهم گشت والد هم فرمودند که ایشان را گشتی
 نیکو بد که از قلعه بیرون شوند و موجب کعبه خود باید ساخت آخرش من خاموش گشته شدم
 ازاده که در گشتم از دل خود در کردم بعد از این را درم کلان از قلعه کنونی بر معبد بکشد و
 از آن سوار شده بقلعه که در رسید جنگ نمودن را درم کلان همان در میدان
 جانبان فوج سواران فوج انگریزی و فتح یافتن بایان در میدان
 در کلان بهادر صلاح جنگ نمودن کردم را درم نمود و فرمود

لیکن طبیعت من سبب شجاعت جوئیده کارنایان حاجت نگر را به طور اگر چه بود خوش نامد از همدان خود
گفتم که اگر وقت صبح سواران انگریزی بطریق معهود گرد قلعہ خواهند آمد این جانب بن تنها سوار شد
چنانچه نامیم که رسم را در بر شکاید و سفید یار لستند و نمایند بشرط زندگی تن تنها سواران
چنانچه از عمر ایمان من کسی شخص بخدمت الدم فرستد از یکی احوال اراده طبیعت من اطلاع داد
چنانچه والدیم یک کپڑی شب بانی زنده در مکان خوابگاه من شریف آورده بدیکر مکان نشیند چونکه
بوقت شام حکم داده بودم که بر سرپایاری من بوقت دو کپڑی شب بانی زنده زیر بستہ بار دارند اتفاقاً
یک کپڑی شب بانی زنده خوابم خیابان غلبه نمود که ختم بعد یک کپڑی بوقت صبح بیدار گشتم و کپڑی
زنده فولادی پوشیدم که خندنگار من عرض نمود که حضور یعنی قبله و کعبه شجاعت نشسته اند بجز شنیدن
لفظ مسلح و کمر بسته نشن قبله و کعبه فته آداب و تلبیسات بجا آوردم فرمود که برای کمر بسته و زنده
میدو. عرض ساختم که آن قبله و کعبه من منصف راست گوزمانه انداز راه منصف راست
جواب عرض بند فرمایند عرض من این است که احوال رسم و گویو گور زنده و غیره پهلوان
الرحمت در شاه نامه نوشته که تنها سوار با هزاران سوار مقابلہ ساخته شکست فاجش داده
از دوشی شاهان را راست باز زاده گوی نموده والدیم در جوانی فرمود که فردوسی
ت بعد آن عرض نمودم که اگر آن بنده درین جنگ دلاور موافق گویو گور زنده
فیضوت زنده ماندن خود در مقام بی همتی نامردی منظر نیست مطابقت

دفع سواران هر روز که در قلعه آن محکم می ساختند و قریب یکبار پیاده از قلعه برآمده
 سواران می ساختند لیکن فتح سواران اگر ریزی پیاده آن طرح می دادند که روز یکشنبه صبح برادر خود
 و چهار سواران بطریق معهود گرد قلعه رسیدند و قریب یکبار پیاده از قلعه برآمد مقابل آمدند
 لیکن سکنه شناختند سواران همراهی خود را از زبون و پیاده ها دور در دوازده گرد قلعه ساختند و پیاده
 هم همین طور گرد قلعه گشته مقابل سواران می بودند و بنشین سکنه در صبح سواران گرد قلعه نمود
 بطرف بره ای خود را زدند از زمان پیاده ها دانستند که سواران اگر ریزی از بخارند قلعه پیاده
 نیز و پس شد قلعه رسیدند که گرفتند و پیاده ها را حبس کردند که راهور که در شجاعت بی مثل بود و دیگر شش
 نامی مردانه بودند از شان قلعه نیامدند متشکل از قلعه فاصله چهار صد قدم شش شش تا نزد
 سکنه صاحب برادر خود و فتح سواران همراهی پیاده های دیگر را دیدند از نزدیک برنامی خود را
 گشته یکبارگی بران پیاده ای و این حمله آوردند و پیاده ها را برانقتل رسانیدند و کشته
 غلامان نام درین اثنا حبس کردند از پیاده های همراهی خود بنشین قدم پیش قدمی نمودند و سوار
 پیش آمدند همیشه را و حبس کردند که پیاده ها را گرفتند و کشته کردند و بعضی بریدند گشت زمین
 حبس کردند هم حریف همیشه پیشانی سوار مذکور چنان در زد که این شده بر زمین افتاد و سوار
 رنگون افتاد در آن زمان بر سوار هم همیشه زد و پیاده ها را همراهی حبس کردند فی الفور رسیدند و
 این صبح هزار پیاده به اعداد حبس کردند از قلعه برآمدند و حبس کردند و پیاده های سوار
 هزار را از پیاده گان گولی زدند و خود و صد و سی و سه از زخمی گشته کشته شدند لیکن باز نوبت
 همیشه رسید درین غرضه سواران هر سه خورده روز چهار آورده و در برامی خود رفتند

بعد از آن حریف صاحبان عالیشان نام والدم بدین مضمون آمده که نوشته جرنیل
بدین مظهر رسیده است که ناظر علیخان صاحب از فوج صاحبان عالیشان بمقابلہ پیش آمدن و
ماندن نهند یا از دوندیجان یا در قراحت کجسی و جہ سازند باید کہ انصاحت موجب شہد
را بجا نہ بندد و صورت دیگر فوج اگر زنی خود رسیده و اندک خانجہ در جواب آن نوشته
ناظر علیخان خود بخود در اینجا رسیدند الا جواب آن ایسان نیست لهذا صاحبان عالیشان
فرمودہ تصور خان موصوف معاف فرمایند فقط جنگ نمودن فوج اگر زنی
قلعہ کونہ تا عرضہ یکدنم ماہ غرضی فوج اگر زنی قرین شد نہ بلدن و پنج شش ہزار سوار
سہ کر نیل کبر حصار کمان متصل قلعہ کونہ در ہست و سوارسل صاحب کلکتر مضملم علی گدہ کہ از والدم
عداوت بل بیدار شد شامل فوج اگر زنی گردیدہ و مستمی مردان علیخان او در زادہ حقیقی والدم
کہ در موضع چٹاہری کونہ بفاصله دو کروزہ جانب مشرق قیام میکنند چنانچہ برای ملہ
نفسا کھا دو افراتی نساخہ ہمراہ سل صاحب کلکتر موصوف بودہ در فوج اگر زنی قیام سوار ہر چہ
اختیار نمود ہر یک مقتدرہ یک مد را خبر رسانید پس فوج اگر زنی قلعہ کونہ تہا کھا تحصیل
الدم از پرکات مثل از وی و ہمای و بڑی و غیرہ رختہ در قلعہ کونہ رسیدند مگر در پرگنہ شمار بودہ و
ری قلعہ بود چنانچہ در آن قلعہ برادرم کلان جواب فرستاد خان بہادر بہ بیعت ہفت ہند و ہند
ہ سوار قیام میکنند ازین باب در گنہ شمار بودہ و والدم قایم ماندہ و منی ہمراہ والدم قلعہ کونہ
بہر دو سال بود فقط چونکہ دیدہ نہی حاجت بہر دور والدم ازین شہر بود و در کر نیل کبر صاحبان
و ترنجی گشتہ شکست در میدان خوردہ بودند کہ کر نیل مذکور کاک موصوف قلعہ کونہ

شکست خورده مذکور و مراجعت نکردند وقت صبح فوج محفوظه از گشت زار مذکور بیرون آمد
با توپ هر سید فقط و فتنه حرنل یک صاحب در شب خون فوج حسوت را و سوار کرده و در
موضع خود ششون کرده مکان دیگر فتنه همان جا پادشاه و قریب چهار هزار سوار چنان یک در صبح
تفرقات برای آنکه با هر علیان صاحب حسین کرده و در ستاده و کربل کلید صفا را افشردگان فوج
خبر نورد و خود حرنل یک صاحب سوار و در فوج همراهی و مکان یک ده مورچه تیار گردانند
چنانکه نمودن فوج آنکری با هر علیان سقاقله املانی ناکینیم ما و بعد آن با علیان
قلعه مذکور را که آتش زفتن و رسیدن قلعه کوه چنانچه کربل کلید صاحب
پادشاه و حرنل یک صاحب و یک پادشاه همراهی خود یکین پنج پادشاه و ضرب توپ می بند
و تمام استبا قلعه شانی و از چهار هزار سوار زیاده همراه گرفته بر تار علیان که در قلعه املانی استقامت
میدادند رسیدند و در صورت تار علیان قریب هشت صد سواران ملازم خود همراه اگر علیان
پسر خود کرده بکوه فرستاد و جمعیت سواره قریب یک هزار صابطه قلعه خود نموده مقابل پیش آمده
و کلید صاحب جنگ سخت قلعه گسی نموده لیکن کسی در پیشین و تا آخرش در قلعه استقامت خود
نموده و با عرصه یک نیم ماه جنگ میان آمده بعد آن تار علیان صاحب وقت سخت قلعه املانی را
با ساقه خود و جمعیت و سوار زیاده و سوار بخیر و عافیت تمام بکوه رسیدند و دیگر هم ایستاد
با رقت بیرون شدن قلعه و آورده گشته بخانه های خود و بالا بالا رفتند و الدم چون بدیدگان
خان از دست رفت قلعه ترک پوره که خوب تیار خسته بود و همه سواران را بخانه ام قلعه در
چهار علیان و ده چنانچه خان محمود قلعه سطور زفته مذکور خود را به دست آوردند

و غیره براس خورده و برافراختند ازین باعث همه مردان صفت پیشین فراری شده و رفتند
والدم و دیده شکست فاش گردید مردان و مقرر کرده و بخواه نمودی شجاعت که حق سبحانه تعالی از آن
بخشیده بود از آنجا بر حاشیه پیش قدمی نموده و صد مردان جنگی که همراه بودند با یکدیگر
رسیده و قائم گشته و درین فوج انگریزی برده قدم سیده با راز و مذاکره علیحده و یکدیگر شکست فاش
گردید و ملا گفت و دینجان برادر زاده من هرگز و برافراختند و ضرر و گشته شود و درین وقت
مهره زندگی من هم نمانده گشته خواهم گشت این گفته را سپید و آید و پیاده گشته مهره و آدم دیگر
علی فخر زاده امیر علیحده و دیوچه سپاه در آن جنگ جدل شال و دم شدند و غرضی که تا آنجا که
جنگ سخت از انداره قیاس بیرون ماند که صد جان از لشکر انگریزی بکار آمدند و نیز خود کربل گلبر صغار خج
شدیسته ازین باعث باقی ماندگان از فوج انگریزی بر رسید و برافراختند و از خوف لانتهاست
نور و رفتند در گشت جوار پنهان شدند و نیز گاه و نیزه باران گشته در گشت معلوم گشتند و در راه
و از آن تاسا میان باره باره نموده و بکار برده و چه که تلاش ساخته هرگز سران آنها را ازین بعد
یک نایب گشته معلوم گردید که در گشت از جوار اندالدم تجویز نموده که از چهار طرف آنها حمله
آورده و قتل رسانند و گزاه علیحده و جنین صلاح نموده که بایان پس این صلح هستیم و صاحبان
مالک ملک صفا فوج و حاکم انداز حاکمان مالک ملک استخفاف من امر حال آخرش صلح خواهد شد
و بر وقت صلح صاحبان علیحده و جنین گفت که یک که در و رفتند و سر کار کنی بهادری بخار و داند
از زمان صلحان که کور از کجا داده شود و این است که حق جل و علاه میدان از جنین فوج جنگی فوج
بناخته و با مانده را برآورد و بخواهد که از عمل در آنجا بیرون کرده و تهدید اندازد و نیزه و نیزه

بعد صد یک پاس ملین سو یک ضرب خوب ملازم والد م از عقب رسید با هر علی خان
 با هم صلاح خست این صلاح مفرد گشته که از پیاد و ملین و متعالبه خک باید نمود والد م نه
 دیر و فوج انگریزی فتنه تجویر مکان این جنگ دید و پس آمد و مردان نهاده فوج است صد پاد
 قوم انخوان که رئیس الفضل بود و دیگر زبیداران که فوج و شیخ بلانی و غیره فوج است صد پاد
 پیاده فراهم بودند و ملین نیز فوج است صد پاد و اندک چنانچه یکی جمعیت پیاده و فوج است
 با صد نفر سبای فوج همراه گرفته نزدیک فوج انگریزی فاصله سه چهار صد قدم بلایان که
 که چهار طرف آن همواره دیوار خاکی بطول قدم کسری کم بود و پیاده و از روبرو و طرفین
 فوج انگریزی نشاند و ضربت کور و در میان همواره ایستاده که از پیش توپ همواره در شکست
 بطور جهانی دست کرده و پشت توپ کور بر دیر دای فوج انگریزی نموده و خود والد م صد
 سواران جنگی کار دیده و نیک در ده قدیمی سپاه را گذاشته پیاده و عقب صف جمعیت خود را
 یکصد قدم آمده نشستند که بروقت کار امداد جمعیت خود نموده شود و برادر م کلان دست خان بهادر
 بطرف چپ صد و صد سواران و با هر علی خان و با هر علی خان جویمه فوج صد سواران دست
 ایستاده شدند لیکن فوج انگریزی از این امر باطل خبر نبرد که بعد از نصف حکم سر نمودن توپ داده و تو
 سر شد گول غنچه میان برده باز نمود که صاحبان مالیدان ازین گستاخی بر هم شده فوراً
 از نعل گبر حبیب با در دیکر فوج انگریزی و کپسی زد و در ضربت همراه گرفته حمله نمود و دیکر گستر
 و یک توپ به طرف سواران پست پست که با هر علی خان صاحب بود و دیکر کپسی بطرف چپ برادر م کلان
 و با هم ساخته خود و در پشت کپسی پست و توپ فتنه چونکه اصل سخا و قدم از توپ ساخته و با هم
 و با هم ساخته خود و در پشت کپسی پست و توپ فتنه چونکه اصل سخا و قدم از توپ ساخته و با هم

گرویده و قریب کمونه شده و باغج آباد رسیده و شش خرنیل یک صاحب معنوج جنگی قریب کمونه و زهر
ساخت الدم ضیافت خرنیل موسوف پیش آس و درامورات باع میج فرونگند شست خرنیل صاحب
بجاده و تمام فرج آبا و پسین شست خان ده و به و لکر موسوف معنوج خود و زهر انجاده و بیکان جنگ که
علم از می اجروالی بهرت بود و در دست خرنیل صاحب هم بیک سیده موجهه بنیاد کرده جنگ در میان
گروید جنگ شدن از کر نسل گاه صاحب بیکان از و افعی فخر یافتن الدم رفیع و فرج از کر نسل
در میدان این عرصه کر نسل گاه صاحب بهاد و معی یک یمن سه صد سوار از کول طرف لوب شهر
رفت در شای راه مقابل بهر علیخان و کبر علیخان با هیئت صد سوار و میزد و گوار لوب الما خطه کرده
شدند و یک سوار از نزد الدم فرستاده و چنانچه الدم و شست خان بهاد و معی چهار صد سوار و معی شست
ناهر علیخان جو شدند و یک یمن نیت هم یک ضرب لوب عصب می آن در شست و یک شست از و ل کر نسل صوف
رسید معنوج است که تخته اند و الدم راقل ساز و در عین عرصه قریب پنجاه نفر قوم رو به از رتبه های کمر بسته بزرگ
آمده بر کناره آبا و شش خرنیل و می بران سر راه آمده شست چون الدم دید که یمن انگیزی
قصد بهای بسیار و معی بران عمر می در قریب فوج انگیزی بفاصله یک صد قدم پیش رسیده و زور و
جنگ یفنگ بیان آمد و یمن شش انگیزی انگیزی نزدیک و ده با فاصله ده و از ده قدم رسیده
که فوج انگیزی از بون پاده های کور کانی و که کایک و به منظور گونی یمنی و کور و که باز و
شاز و تله که از ضرب می ناز خمی کشتند گردیدند و نیز فوج انگیزی اطلاع نبود که جمعیت سوار و
قلیل است و شست که صد و امان خواهند بود و عقب و با فاصله یک صد قدم ستوران رسیده و بداند از
باعث اسرس خرنیل رسیده باز گشت نمود و به میدان رسیدند و علم استاده و شست و در و با هم نمودند

شده از صاحب ممدوح نقیض اندخت و الدم برای ضامن می صاحب موصوف نفیج با
 که از کوه بفاصله هفتاد و کرده بود و رفته مقام نمود حسب تکلیف طهمان شیهه قیام میداشت بهر وجه خود
 مزاج حتماً منبوض جمع می کرد و بر پاست اغوا می سکته لعل مزاج حصار شکسته تا جایی بدن
 از اینجا سوار شده چگونه داخل شد و در دل خود قیاس ساخته که حالا از رسل صاحبان موصوف شده البته
 نفیج انگیز می خواهد آمد لهذا از برگشته نفیج چهل مردمان بهانه خود بر ساخته گناینده در کوه و طلوع شد
 و از کوه منعه جمعیت موجوده سوار شده به برگشته از دل رسیده شتاق ای تحصیل در ارباب آورده
 آهانه خود قائم ساخته متمسکی امر او سنگه را تحصیل در از طرف خود مقرر نموده و در ضربت بهایم از
 تحصیل در سابق گرفته و پس چگونه رسیدند مردمان فرستاده و برگشته و گمان نیز نهانه خود
 ساخته مستحق کرم خان تحصیل در مقرر نموده درین اثنا حسرت او و مکر از صاحبان عالیشان
 فساد بر آورده و محترک رسید و در خستادنا علی خان جویم از صاحبان عالیشان انحراف فرزند و از او
 مذکور و اتفاقاً دوستی نموده هرگز از او نمی گذارند شسته فساد و با گداشته در گریخت تا خارج بماند و دست نمود
 صلح شدن میان بنای علی خان و الدم و محمد بنایم از طرفین بنایم بهر دو مستحق صلح
 الصلح و درین عرصه پیام معرفت خود پیری بهادری خان خورجیه و از و مراد الدین خان
 و الدم و کوه فرستاده چون که و الدم را بهر وجه غلبه و از نا بهر علی خان و از و مراد الدین خان
 انحراف نمود و بهر وجه خود پیری کوه و مراد الدین خان بعضی بر گشته تیم پوز و وضع نسبی و دود و بنا بهر علی
 و از و وضعی بر گشته مذکور شد و دود کوه سبب و الدم مقرر شده و بنایم بهر علی خان و الصلح و
 و از و غرضیکه از نا بهر علی خان و الدم بنده اش می تمام گردید و در سمت و از و مراد الدین خان

نموده بهر وقت رسائی نگار از آنجمله ده و پادشاه و افره نفع جان سلامت و در باقی همه مطلق ترشح
عازیان اسلام گشتند و بهر در و سرداران عدو ازین جدا کرده بجان شکار پور و ایل آن نزد هرگاه
این خبر و جانده که رسید آن زمان همه با بد جواسیس مردمان پس اندکان و قبایل بد و شرار
مذکور مکان گذشته فراری شدند وقت صبح که این خبر رسید برادر دم کلان بسیاران و فرستاده
که کسی نبوده را مسافر نمودند از فضل قیام حقیقی اینستم عظیم که در قیاس هم نبود و بهر سبب
و عرب الدم بر بگین دشمنان بد خوانان کمال گردید و خیال از سماع مفسدان بد رفت و از غیایات
سرحق الدم از دشمنان دشمنان محفوظ ماندند من بعد آن گوار گردید و موقوف شده عکس اصحاب
عالمیشان قیام گشته و در اصل صاحب کلکتری کول سیده قیام حش و حاجی بهر یک نات
تحصیل داران فرستاده نظام خود نموده و از و الدم و در اصل صاحب قیام کرده و درین اثنا
گواران که نشان بر گینه فوج چهل هزار نفر اتم آمده بر قلعه بر گینه موقوفه که تحصیل از طرف حساب
کلکتر موقوف بود آمده محاصره نموده تا مایل است با او نشان مع و در ضربت با غارت و قلعه را مسما
نموده آنچه که بلبه کز می بخیزد بود هر یک اگر گرفته بجا نهادند و بر و از این عشار پس جدا گردیدند و بهر
مستاجری و بیست و یک هزار و بیست و یک نفر و بعضی الدم کرده و چنانچه الدم جمعیت کم از و وارو
سیاه از کوفه منور شده شب نشین گیده و قلعه مندرجه و در ملاحظه ساخته که همه قلعه و مکان کوی
و غیره سارست بندوبست بر گینه قرار و فرموده و قلعه را هم از جای شکست سخت تر کنانیده و در
با کل تحصیل آن بر گینه و چوب این نموده و در مستاجری پیش از ستماری گینه بستم پور و شکار پور و در و
و غیره و بخانه کلکتری داخل کرده و امانی در میانی مانده مگر که عمل نامی و اوان کلکتری و بخانه

حرف ساخته ازین باعث حمله پیش زلف مکر مطلوب خان که غلام و الدم بود و بس
از طرف مورچه پیش میزد و قریب دو دوازده آدم همراه گرفته بر کار و روزانه سرار
امضاخته آتش داد و کوارهای و روزه مذکور سوخته خراب و بلاییده ویرین و بدل آفر
غوشه و حمله پیش زلف مکر شکست کردید ازین باعث معضدان کور هر سید و قریب
یا چهار صد مردمان میسند از کسری الی آورده ادن خود و ند که ناله از ناله میروند که دو سید
پناه داده میروند که در فرار شدن از ننگ و کشور که از سرای و کشته شدن
آنند سنگ که از نای ننگ و سواری بالکی میگرد و هر اس خورده از سرای کور و بغیر نهاده
قتی که از سرای بیرون شدند مردم مورچه را اطلاع نگزیده مکر از شوشه آویشان کشور سنگ
برادر زاده آنند سنگ که بر پیش قمری شور بود و آن نان می ده ایستاده که کشور سنگ از
بزی فاد و سبب بطنی دیده رفت که بخت سپاهی افتاد فی الفور مطلوب خان سبب مکر و سر
و آنند سنگ و غیره بر و گرد و رسیدند و از زنان آنرا سالی نخت او شان یک و از نذوق مکر و
مطلوب خان او از نذوق سبب و اینده و دیگر سواران هم عقب می رفتند و بر درم کلان
بها و در مان و ناز مکان نمی دود و دلقه کار و سیر و تو چای این خبر یافته و خیال مفسدان
ساخت مطا و خان معسوران نزدیک آنه قریه مقابل کرد ازین سواران او را یک نذوق بر آنها
کرد از قضا الهی همان کینند و آن کشور سنگ رسیده فدا کردند و در نغمه قریب صد سواران فرامی
او شان محله ساخته نید و بهای نیر و چای قریب صد بیجا در دم طرف مقابل از خبر کینند و
باز از قالیب عصر می گرد و خود آنند سنگ بر قالیب سفر کردند و سواران میسند از جمله

[illegible]

چنانچه شش هزار آدمی را که فرستاد و یک مردمان سپاهی گردنواح را فراهم نمود
 در یک روز هزار مردمان را همراه گرفته بوقت شب آن مکان خود روانه شده به کام طلوع آفتاب
 فراموشکار و رسیدند و قتلگاه مذکور مکان عالی نشین بود و اوقاف قریب نزدیک و فرسایان
 موجود بود و درین میان یک سپاهی قلعه خیرک را میزد و کلاه زده چنانچه یک ساقین و
 قلعه بود و آن حال دیده روانه کشته بوقت دو روز که در آنجا حمله یافت کرده بود و حیدر خرد
 والد از محل حرکت نمود که این سپاه صرف چنانکه و آنه میسود و غلبه بسیار شد و هر چنان غیره
 خواهم بود و در صورت اگر بخت خود بد از یک میدان بد و که در آنجا هم رفت از محبت عالی
 تنبیه مکان گونه را برادر خواند و با خود او و قریب صد یار و ده یا بیست و یک پناه و سواران
 همراه و آن اتفاقان از گونه و شش میزد و از آن حرکتی که بوزنه جمعیت یکصد پناه و یار و سواران
 شکاد پوزن ساخته چنانچه بوقت یک کله میزد و باقی مانده و آنجا رسیدند و از فاصله آنجا رسیدند
 از قلعه و از توپ نمود و چنانچه میسود و آنجا رسیدند و از توپ باقی مانده و آنجا رسیدند و از فاصله آنجا رسیدند
 و دیگر که در آن هزاران مردم فرار شد و بمواجهات مسکنه خود رفتند و آنجا رسیدند و از فاصله آنجا رسیدند
 حیدر مردمان جنگی قلعه را گذاشتند و هر یک را در دست خود داشتند و در قریب یکصد پناه و یار و سواران
 آنجا رسیدند و در آنجا رسیدند و در آنجا رسیدند و در آنجا رسیدند و در آنجا رسیدند و در آنجا رسیدند
 گرفته و آنجا رسیدند و در آنجا رسیدند و در آنجا رسیدند و در آنجا رسیدند و در آنجا رسیدند
 یک نام او را میگویند که حیدر مردمان جنگی قلعه را گذاشتند و هر یک را در دست خود داشتند
 و در آنجا رسیدند و در آنجا رسیدند و در آنجا رسیدند و در آنجا رسیدند و در آنجا رسیدند

و نزد یک موصوفی حج جنگی قریب بیست بلاست و با قصد سواران بودن چنانچه جبریل یک
برگنه مذکور را بوالدم داد و واددم بر قلعه پها سیمو جمعیت خود رسته محاصره و جنگ نموده
سازش نموده تابع دار صاحبان الیسان نمود رسته لهذا برگنه پها سیمو بدستور ساقی حجاز
صاحب یکم شمر و کشید خط برای اگدشت برگنه مذکور اسمی الدم نوشته فرستاد
چنانچه والدینده بموجب یکم جبریل صاحب دمان خود را از قلعه پها سیمو بید گرفت و بدست
ما زمان یکم شمر و کنانیده ازین باعث از یکم شمر و واددم نقیض کال میان آید و با پهلوان
از قلعه پها سیمو بدستی نموده گرفت و برگنه شکار پور که در تحت واددم بود در آن گنه
تبار اند سنگ و برادر زاده اسمی کشور سنگه پس چایز که بود و از ابا و اجداد و شیعیان و
و مردانه بودند و ناهار علیخان اند سنگه و کشور سنگه مذکورین اور علی اند که ایشان مکان شکار
راجگان نموده بدل جمعی نام بگیرند و داد و دینجان را بر مکان شکار پورین قلع واددم یکم شمر و
تن نخوانم داد و داد و اند سنگه و کشور سنگه بر قلعه شکار پور اند سنگه و کشور
سلح و تجویر گرفتن مکان شکار پور بدین وجه نمودند که خود ویران شکار پور مقدر شدند
با کردار جمعیت بسج و غیره قوم راجوتان بده گو جبر زار مردان بسیاری که در برگنه
بودند از آنجا خود ویران بگو صلاح یک جمعی نموده و تیر از دیگر زبان انضام
زده گرفتند و قریب که از آدم قدیم و جدید نو کوشند و قوم کو حیران قریب

بعد از عرصه هفت هشت روز جایگذاشت چهار کمری شبانی ماند و طبعه قلع علی گنده
 تا یک پارس در برآمد قلعه مذکور را گرفت و هزاران سپاهی قلعه قتل رسید چنانچه منجم مک
 مردان مستاده و الدم و قریب آدم سپاهیان تازه اندان بگویند رسیدند و با هم سپاهیان
 قتل در آمدند آخر جنیل یک صاحب کدو لاک پاک گردیدند و بر مقام کول الدم از
 جنیل یک صاحب کدو قات ساخته و بری آمد و خود طلب سواران نمود و چنانچه یکصد و اعمد
 اطلب بخندت جنیل یک صاحب فرستاد و جنیل صاحب صوف بسیار راضی شد و الدم را
 شده بخوشی تمام بگونه داخل گردیدند و در آن بام سبب عمل گردید و ملک پاک شده مستی
 ناهر علیخان کرمی الدم بود و الدم سبب چند قتیض کمال میشدند و خلاصه قتیض نوشته شود
 که دروشن علیخان سپاه الدم و ناهر علیخان سپاه حقیقی بودند قوی و الدم هم بکاد و هفت روز و شش روز
 بود و روشن علیخان صاحب یک جنگ در نهانها و رسیدند و ناهر علیخان صاحبانک شدند و گینه ترم پور
 و اتروکی و سایر غیره و ناهر علیخان بودند چونکه و الدم بحد و غت رسیدند و ناهر علیخان صاحب
 کونه و غیره چند و چنان برای خراجات داد و آن زمان الدم بگونه رسیده و قلعه یار خشت و قیام نمود و بعد از
 پیروان بسیار طرف محاربه و دل می سیند به مالک پاک شده و کول رسیدند و ناهر علیخان
 و از نهر و صاحب نام و اقیقت گشته فوج کنبه و سواران پر و نصیب بر قلعه بند و اول مکان و دماس
 ناهر علیخان بود و مستاده و مالک با جنگ قلعه مذکور شد و آخرش ناهر علیخان قلعه مذکور را گدشته و در مکان
 آملانی که عمل دار می توان بگویند و قیام کردند و بعضی بر و نصیب بر گینه ترم پور را که حق الدم بود و الدم
 ازین باعث ناهر علیخان بخواند و هر طوری که بود و الدم بنده را که کونه و غیره خارج حقت مکان

و مکان کوه در میان گنگ جمن چنانچه دریای گنگ بفاصله ده کوه و دریای جمن
بفاصله است پنج کوه و سنگر کوهل بفاصله دوازده کوه بود حال ملک حرامی
ساختن جرنیل بیرون از آقایی و دو بون و بست انگریران ملک

و دهی در آن میان جرنیل بیرون صاحب طرف محاربه دولت او بستند به صبح طار
قریب چهار پنج کنبه و یازده هزار سوار مالک ملک و دو در کوهل استقامت میکند چنانچه
جرنیل منور از آقایی و ملک حرامی نموده از انگریران سازش حکم و کتب و توپخانه جنگی غیره طرف
دهی فرستاده و خود مع فوج سواران برود کوهل اند و ازین سازش ملک حرامی کسی اطلاع نمود
و قلمه علی گنده که از کوهل بفاصله یک نیم کوه است کنسل بیرون صاحب با قلمه مذکور فرستاده و در آن
قلمه قریب پنج شش هزار سپاه جنگی و توپخانه بسیار سامان باروت و گوله و غله و غیره است با خور
و نوس چهار زده کوه و پیه لقه موجود بود و قلمه مذکور از انانی و خند قس از هر چهار طرف
با انانی و قلمه کفته جرنیل ملک حرام یک سپاه طاهران خود و والد و ان قلمه و فرستاده
چنانچه در راه کانات است مذکور باینکه جرنیل ملک صاحب در که افسران سپه سالار معج انگریر
بود وقت طلوع آفتاب قلمه فوج جنگی بر کوهل طرف قلمه علی گنده رسیدن زمان سروا صاحب
ملک حرام فوج سواران بمقابل سوار فوج ملک سواران همراه کسان فلوری صاحب پیشتر بر بی
فرستاده و خود و همه دو صد و صد سواران جنگی روی از بخار و طرف همزار و اند شده و قلمه
و دیگر فوج سواران این ملاک می نشستند و می که خزان جرنیل ملک حرام فوج سواران رسیدن
بهم حرامی رخ داده و بفرار نهادند و جرنیل ملک صاحب در جمع فوج انگریری موضع بنموده و قریب

مرد شجاع و تیز صاحب اراده گردید مکان چتاری بقصد خود کرد و نهاد و در آنجا
 پسرش را گردن علیخان میر برزگر اراکین سنج داد بود که نهاد گردن علیخان در سنگ
 بدو شهید رسید و این میان فی عالم جاودانی حلیت نمود و این پسرش را که نام علیخان را دارد
 حقیقی نهاد گردن علیخان حرم که در شجاعت بی مثل بود و مالک شد و سراج برآورد و از
 دست نموده چونکه والد هم نهاد گردن علیخان بمهر ملوغت رسید نهاد گردن علیخان مکان چهار
 و غیره داده علیحد از خود کرده و او بعد چند سال والد هم مکان چهارم علی خان نهاد
 علیخان برادر زاده حقیقی خود حواله کرده و او خود از مکان چهارم علی خان نهاد مکان کوه
 رسیده قلعه تبار کرانده حاجی و پاشا مقرر نمود و بیستم حاکم حاکم شد و والد هم را بهر
 موصوفت بود و خصم بود و شجاعت استم و اسفند یابد در بنام نام تمام از باز گرفته و در
 حضرت الله خود مثل خدیجه دوی بی طعم بود چونکه فضل حق جل و ثلث از شان بود و بعد از او
 خرقی کار بار از آن ظهور رسید چنانچه قدر حق اگ نوشته میشود از آن معلوم خواهد بود و
 حال نواب ندی خان بهادر از سمبک^{۱۸} اینست که والد این حاکم مسیحی نواب
 و وزیر علیخان بهادر رئیس مکان خاص کوه پرگندیم بود و منصب چهارم واقع و گردن نهاد
 میشتاد و چهار و پاشا و تعلق بر وی موهل قربان در سنه ۱۱۹۱ الی هزار و شصت صد و شصت
 در قصه نواب مروج بود و در سنه ۱۱۹۱ الی هزار و شصت صد و شصت در
 در سمت مرقوم بهر چهارده سال در شجاعت و شجاعت بی مثل بود و این پسرش را که نام علیخان
 نام و از ده سال ملوغت رسیده بود سوم زور خرد و شهر علیخان بهر یک سال کی شود

کوچ نموده بطرف خلی روانه شدند کنور پرتاب سنگه در اثنای راه از راجه پری راج حصرت
شده بمکان پهاور سیده قیام ورزید و راجه پری راج بدلی رفت بعد از کنور پرتاب سنگه از او
رفتن موطن خو و متوقف نموده در مکان پهاور بود با ش مقر خشت و برور شمشیر را راده آن ضلع مقبضه
خود کرده ریاست کلان پیدا نموده راجه چهار راجه شد بعد از آن منشی راجه عاتق و دوجی پسر کلان
راجه پرتاب سنگه راجه و مالک ملک شد پس از آن راجه من راجه بجای پدر خود مالک گشت
و در مکان چون دیر که از پهاور فاصله شش کرده است جای حکومت راجه مقرر نموده به
از آن پس راجه محاک یوجی پسر کلان مالک گشت من بعد راجه بال دوجی پسر محاک دوجی
از آن راجه سنار چند پسر بال دوجی از آن بعد راجه چهار خان پسر راجه سنار چند از آن
راجه لعل خان پسر راجه چهار خان من بعد راجه سالبا من پسر راجه لعل خان از آن پس راجه عباد
پسر راجه سالبا من راجه عاتق گشت از فضل حق سبحانه تعالی راجه عباد و ساری را
بادشا اکر بر درجه اسلام رسانید شکر صد کر بکارت از بخارت العالمین که مایان از ظلمت
کفر بیرون شد یم و نور ایمان آیدیم عده راجه رستم خان پسر راجه عباد و ساری مالک شد
من بعد از راجه رستم خان پسر راجه رستم خان بجای نشست دوران ایام در دوشاهیت
شاه جهان آباد و ملی تحلل کمال افتاد و سوسای زین راجه رستم خان مدعیان من کمال بود و دوجی
ازین باعث همه ملک استیلا و چند سال از مقبضه بدر رفت صرف راجه بنام ماندند بعد از آن
پسر خان جو پسر خود راجه رستم خان مرد بجا و با حوصله بود قدر زیاد رستم خان گرفت از آن پس
دست خان پسر خود پسر خان هم نامی با دولت و زر گشت من بعد از آن راجه عاتق پسر راجه رستم خان

[illegible]

